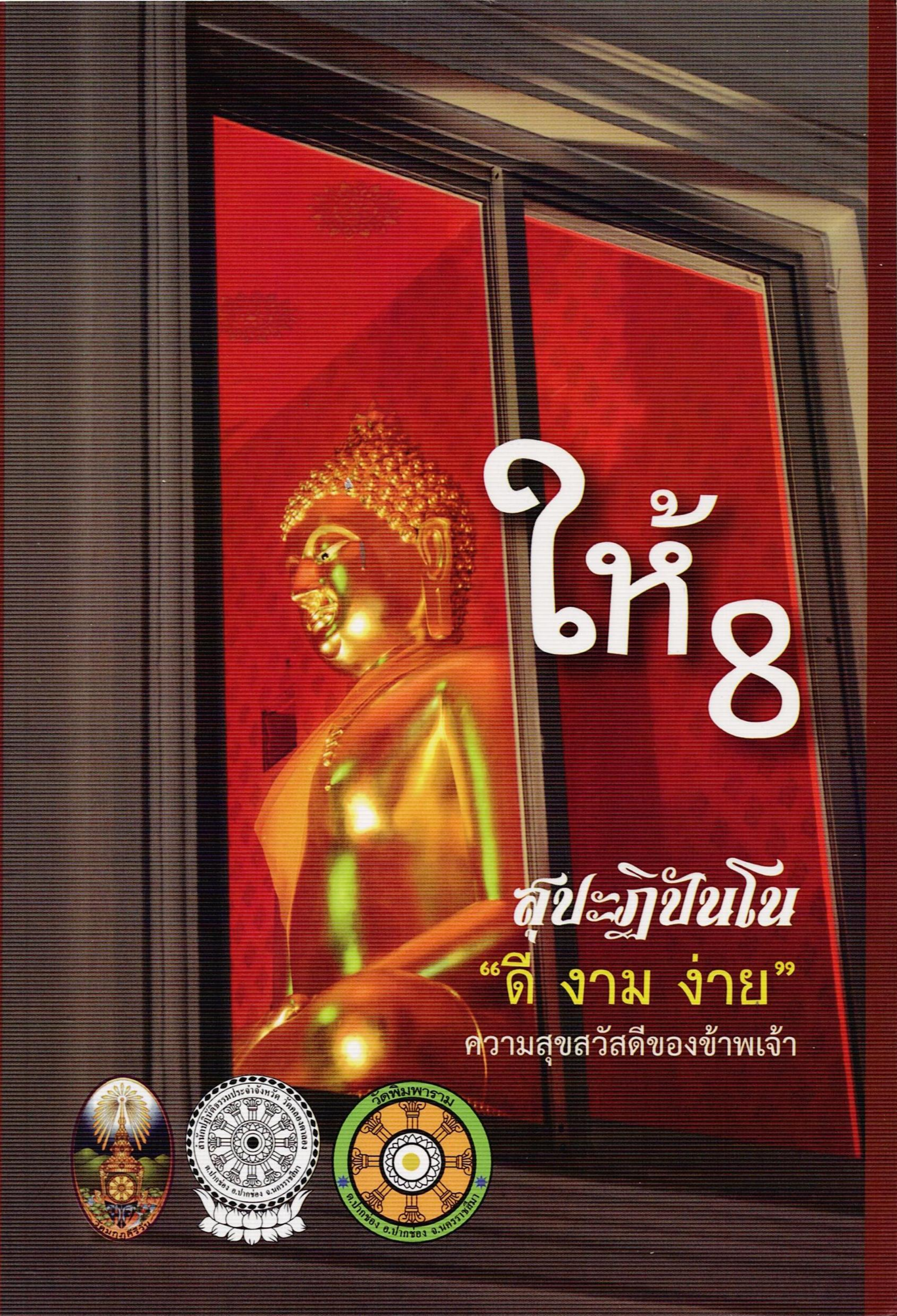

ให้ 8

สุปะฏิปันโน

"ดี งาม ง่าย"

ความสุขสวัสดีของข้าพเจ้า

ให้ 8 สุปะฏิปันโน

เมษายน 2557

สุปะฏิปันโน
“ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ”
“ให้”

แด่.................................

จาก...............................

เปิดอ่าน... เป็นบุญ...

ทำบุญ... กับ...หนังสือ

“ให้” โอนปัจจัยได้ที่..

เลขที่บัญชี
188-2-50755-2

ชื่อบัญชี
นางสาวปวราย์ คำหารพล
ธ. กสิกรไทย สาขาปากช่อง
ประเภทออมทรัพย์
โทรศัพท์ 088-1364288

ภาพวาด : วิธวินท์ ดิลกสัมพันธ์
คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Fanpage : www.facebook.com/pages/Hai-buddha-book

พระผู้อุปถัมภ์	**พระราชวิจิตรปฏิภาณ** (เจ้าคุณพิพิธ วัดสุทัศน์ฯ กรุงเทพฯ)
	พระญาณดิลก วิ. (วัดมกุฏคีรีวัน เขาใหญ่)
	พระครูพัชรปัญญากร (วัดพิมพาราม อ. ปากช่อง)
	พระครูโชติวัตรวิมล (หลวงพ่อสมัย สมโย) วัดคลองตาลอง อ. ปากช่อง
	พระครูสุธรรมธีรานุยุต (พระธีรศักดิ์ ธมฺมธีโร) วัดจันทึก อ. ปากช่อง
	พระครูศรีนิคมพิทักษ์ (พ.ศรีนิคม) วัดปางอโศก ต.กลางดง อ. ปากช่อง
เรียบเรียง/คัดลอก/ข้อมูล	**พระวินัย วิสุทธจิตโต** (สวนธรรมหุบเขาตายาย)
	พระวิศิษฏ์ ชยวุฑฺโฒ (สวนธรรมปัญจอารามเม)
	นายวิบูลย์ รัตนาภรณ์วงศ์ (นายอำเภอปากช่อง)
	นพ. วรพงษ์ ทองดี (ผอ. โรงพยาบาลปากช่อง นานา)
	นางสาวปวราย์ คำหารพล , นางสาวปลายฝน ชัยจิต ,
	นางสาวพิริยา ประมวลทรัพย์ , นางสาววันวิสา วงษ์ประดิษฐ์ ,
	นางจิราวรรณ ศิริพรพิทักษ์
คณะผู้ทำงาน	**นางสาวปวราย์ คำหารพล , นางสาวเปมิกา ทองจำรูญ**
คณะที่ปรึกษา	**นายวิบูลย์ รัตนาภรณ์วงศ์** (นายอำเภอปากช่อง)
	นพ. วรพงษ์ ทองดี (ผอ. โรงพยาบาลปากช่อง นานา)
	นายชัยสุพัฒน์ ฉัตรพัฒนศิริ
	แม่ชีประไพ จุลเสน , นายพัฒนพงศ์ คำหารพล ,
	นายพัทธวรรณ คำหารพล
ออกแบบศิลป์	**นางสาวปวราย์ คำหารพล**
ออกแบบรูปเล่ม	**นายพัทธวรรณ คำหารพล**
ประสานงานการผลิต	**นายสมชัย ปัญญารุ่งเจริญ , นางสาวปาลชุดา เผชิญรัตน์**
พิมพ์ครั้งที่ 8	เมษายน 2557
จำนวนที่พิมพ์	7,000 เล่ม
จัดพิมพ์และดูแลโดย	**ประณิธานการพิมพ์**
	221/41 ถนนเทศบาล 26 ซอย 2 แยก 5 ชุมชนนันทเขตต์
	ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา 30130
	โทรศัพท์ 044-311001, แฟกซ์ 044-311001
	มือถือ 088-1364288, 086-8678519
	อีเมล์ p_wwa_q@hotmail.com
	หรือ phad_thawan@hotmail.com

www.facebook.com/pages/Hai-buddha-book

haibuddhabook@gmail.com

สารบัญ

น้อมนำไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
อันที่จะยังให้เกิดประโยชน์สุข

"มนุษย์" ที่แปลอย่างหนึ่งว่า **ผู้มีจิตใจสูง** คือ มีความรู้สูง ดังจะเห็นได้ว่าคนเรามีพื้นปัญญาสูงกว่าสัตว์เดรัจฉานมากมาย สามารถรู้จักเปรียบเทียบในความดีความชั่ว ควรทำไม่ควรทำ รู้จักละอายรู้จักเกรง รู้จักปรับปรุงสร้างสรรค์ ที่เรียกว่าวัฒนธรรม อารยธรรม ศาสนา เป็นต้น แสดงว่ามีความดีที่ได้สั่งสมมา โดยเฉพาะปัญญาเป็นรัตนะ ส่องสว่างนำทางแห่งชีวิต ถึงดังนั้นก็ยังมีความมืดที่มากำบังจิตใจให้เห็นผิดเป็นชอบ ความมืดที่สำคัญนั่นก็คือ **กิเลสในจิตใจและกรรมเก่าทั้งหลาย**

"ความดี" ที่จะทำให้สำเร็จการชนะนั้น ก็ต้องใช้ปัญญาค้นหา คือ วิธีชนะที่จะไม่ต้องเบียดเบียนใครเป็นความดีชั้นตรี ถ้าเป็นการชนะ ชนิดที่เกื้อกูลเขาอีกด้วยโดยเฉพาะทำให้เขาซึ่งเป็นคนไม่ดี เลิกละความไม่ดีของเขา หรือกลับเป็นคนดีก็นับว่าเป็นความดีชั้นโท ส่วนความดีชั้นเอก ก็คือ **ความดีที่ชนะความชั่วของตนเอง**

สุ • ดี, งาม, ง่าย

ปะฏิปันโน • การปฏิบัติ

คือ ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ

ถ้าเราได้ศึกษาเรื่อง **มรรค**มีองค์ 8 ให้เข้าใจโดยละเอียดและจำได้ดี เราจะรู้ว่าสาวกขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้าที่ว่า **"ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ"** ย่อมหมายถึง ความนึกคิด การพูดและการกระทำของท่านเหล่านั้น ทุกอย่างจะอยู่ในมรรคมีองค์ 8 ตลอดเวลา จึงจะสามารถกล่าวได้อย่างเต็มปากว่า **"เป็นผู้ปฏิบัติดี เป็นสุปะฏิปันโน"** อย่างแท้จริง

ถ้าจะว่ากันไป การปฏิบัติตรงไปตรงมา คือ ปฏิบัติไม่คดโกง ไม่หน้าไหว้หลังหลอกและถูกต้องตรงตามพระธรรมวินัย เพื่อประโยชน์ตนและประโยชน์ผู้อื่นเป็นที่ตั้ง ตรงนี้ขอขยายเพิ่มเติมว่า การปฏิบัติสมควรแก่ธรรม คือ ปฏิบัติธรรมเพื่อเห็นธรรมจริงๆ ไม่ได้เห็นแก่ลาภสักการะ

มีสติ สัมปชัญญะ รู้ตัวทั่วพร้อมทั้งกายจิต ปฏิบัติดี ซื่อตรง ซื่อสัตย์ ไม่โอนเอนโอนอ่อนตามกระแสโลก แต่มิใช่เป็นผู้ขวางโลก แต่เข้าใจโลก เป็นที่พึ่งของโลกได้ เพราะคุณธรรมความดี ศีลที่รักษา ที่นำมาประพฤติปฏิบัติ เพื่อเป็นอริยสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า สืบทอดอายุพระพุทธศาสนาให้คงอยู่ต่อไป

ถ้าเรายังอยากเห็นสังคมไทยอยู่กันอย่างผาสุกบนพื้นฐานของความหลากหลาย

คำว่า **"สุปะฏิปันโน"** น่าจะถูกนำมาถ่ายทอดให้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในยุคที่วัตถุนิยมมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต บางที...อาจจะถึงเวลาที่พวกเราทุกคนต้องจริงจัง...กับการรับรู้...วิเคราะห์...และกลั่นกรอง ระหว่าง **พุทธแห่งความเชื่อ** หรือ **พุทธกระตือรือร้น** ในการเป็นชาวพุทธของพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริง

มุทิตา

Preface

Supathipunno

(As a good behave)

If we study the Noble Eightfold Path to understand and remember detailed, well we know that the disciples of the Buddha that **"As a good behave"** would mean the thoughts, speech and actions of them. Everything is in the Noble Eightfold Path all the time so it can be said without any doubt that. **"As a good behave As a Supathipunno"** literally.

To implementation the word is to be straightforward. Not hypocrisy and correct follow Buddha's teaching to monks. It's purpose personality and helpful to others. To further expand the practice , it is fairly reasonable for the practice to be fair, is not see about the benefit (undue favors it).

Have mindfulness of aware with the body - the mind , good behave, mental integrity, unwavering integrity to allow the current world. But not as contradictory but relied on his understanding of the world. Because good moral precepts as a treat to bring to the noble conduct of the disciples of the Buddha is the region for you. Successor Age Buddhism to continue.

If we want to see Thailand in social well-being on the basis of diversity.

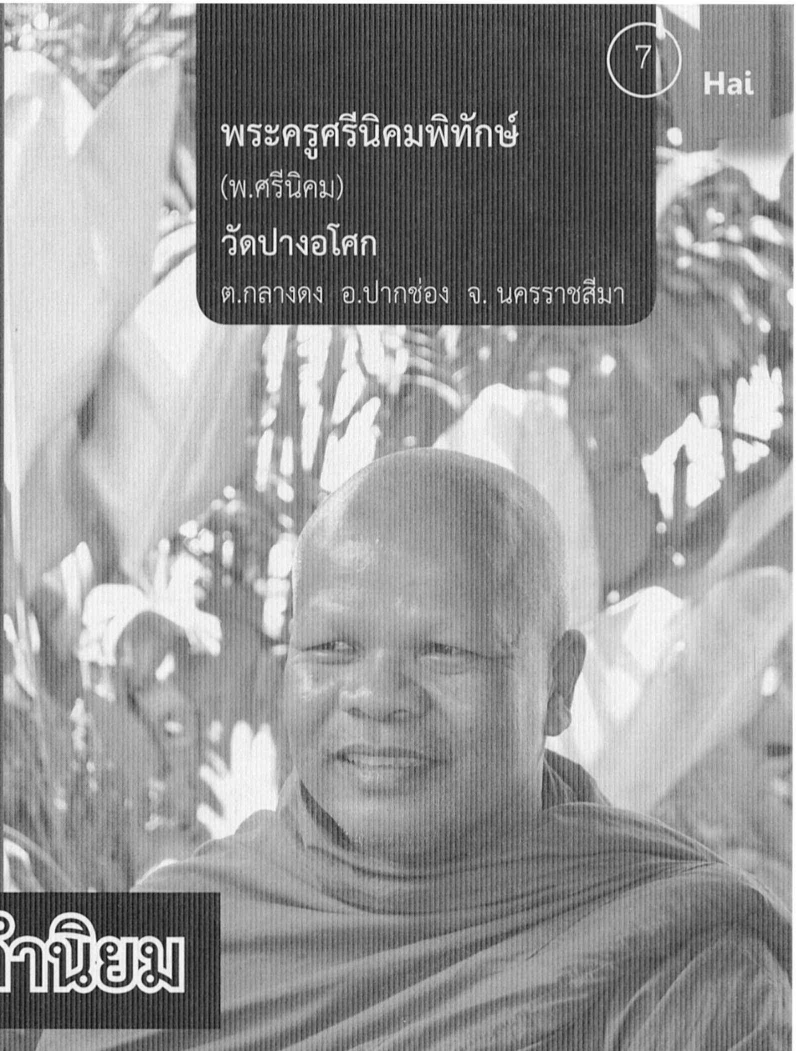
The term **"Supathipunno"** (As a good behave) should be conveyed to add more. Especially in an age of materialism to influence lifestyles.

Perhaps...maybe it's time that we all need to recognize...seriously...to analyze and scrutinize the Buddhist... Buddhist belief or Buddhist enthusiasm. To the Buddhists of Buddha, literally.

Mercy.

verify by Preeyakorn Sudtasiri

พระครูศรีนิคมพิทักษ์
(พ.ศรีนิคม)
วัดปางอโศก
ต.กลางดง อ.ปากช่อง จ. นครราชสีมา

คำนิยม

“ขอให้ธรรม (ทำ) ต่อๆ ไป”

มือของผู้ให้ย่อมอยู่เหนือกว่ามือของผู้รับ
ต้นธารแห่งทานย่อมนำมาซึ่งบุญ ปลายทางแห่งบุญ
ย่อมก่อให้เกิดความสุขใจทั้งผู้ให้ และชื่นใจทั้งผู้รับ
ผู้ที่ได้บำเพ็ญธรรมทานบารมีดังกล่าวแล้ว
ย่อมประสพแต่ความสุข ความเจริญรุ่งเรือง
ปราศจากความทุกข์โศก โรคภัยทั้งปวง ทั้งในชาตินี้และชาติหน้า

คำนิยม

นิทานก่อนนอน ที่มักจะชอบเล่าให้ลูกๆ ฟังก่อนนอน วันนี้จะถูกถ่ายทอดเป็นเนื้อหาน่ารักๆ เพื่อเป็นกำลังใจแก่คณะผู้จัดทำหนังสือ **"ให้"** หรือแม้แต่ผู้ที่ได้เปิดอ่านมาถึงคำนิยมหน้านี้ ได้รู้จักนิทานที่มีชื่อว่า **"ปลาเกล็ดสายรุ้ง"**

ในท้องทะเลมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ มีปลาที่สวยที่สุดอยู่ตัวหนึ่ง ซึ่งเกล็ดของมันเป็นสายรุ้งที่มีเงาสีเงินลายสีรุ้งนั้น ระยิบระยับไปทั้งตัว เวลาที่ปลาเกล็ดสายรุ้งตัวนั้นว่ายไปที่ใด ก็จะมีแสงสีสวยระยิบระยับมาก จนกลายเป็นจุดน่าสนใจของสัตว์น้ำตัวอื่นๆ ที่อยากเข้ามาห้อมล้อม ชื่นชมความสวยงามของปลาตัวนั้นกันมากมาย ปลาสายรุ้งรู้สึกมีความสุข และมีความภูมิใจมากๆ ที่ใครๆ คอยให้ความสนใจในความสวยงามของตัวเอง ทำให้ปลาสายรุ้งมีความหยิ่งยะโส ไม่ต้องการคบใครหรือคุยกับใคร บ่อยครั้งที่มีปลาตัวอื่นๆ มาขอแบ่งเกล็ดสายรุ้งอันสวยงามไปติดบนตัวบ้าง ปลาสายรุ้งรู้สึกไม่พอใจ และคิดว่าไม่ต้องการให้ปลาตัวอื่นๆ มาโดดเด่นเกินตัวเองในมหาสมุทร

เหตุการณ์เป็นอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนปลาตัวอื่นๆ รู้ถึงความหยิ่งยะโสของปลาสายรุ้ง แม้ว่าจะไปว่ายไปที่แห่งใด ก็ไม่มีปลาตัวใดอยากจะพูดคุยด้วย นานวันเข้าปลาสายรุ้งรู้สึกเหงามาก เมื่อไม่มีใครอยากเข้าใกล้ ทำให้ปลาสายรุ้งเริ่มเสียใจเป็นอย่างมากและไม่มีความสุขเหมือนแต่ก่อน

ให้ = สุข

วันหนึ่งมีปลาตัวเล็กตัวหนึ่งมาชื่นชมในความสวยงามเกล็ดของปลาสายรุ้ง แต่เจ้าปลาน้อยอดใจไม่ได้ที่จะขอเกล็ดจากปลาสายรุ้งนั้น ทั้งๆ ที่รู้ว่าอาจจะถูกปฏิเสธได้ ปลาสายรุ้งคิดได้ว่าหากตนมัวแต่คิดหวงเกล็ดนั้น อาจจะทำให้ไม่มีความสุข จึงตัดสินใจแบ่งเกล็ดให้กับปลาตัวน้อย ปลาตัวน้อยรู้สึกดีใจมาก และขอบคุณปลาสายรุ้งด้วยรอยยิ้มกว้าง ก่อนว่ายออกไปพร้อมกับเกล็ดสายรุ้งเพียงเกล็ดเดียวที่ได้รับจากปลาสายรุ้งตัวนั้น ปลาสายรุ้งรู้สึกอิ่มเอมใจและมีความสุขอย่างบอกไม่ถูก เมื่อเห็น

ปลาน้อยตัวนั้นร่าเริงกับเกล็ดเล็กๆ หนึ่งเกล็ดบนตัวปลาน้อยนั้น

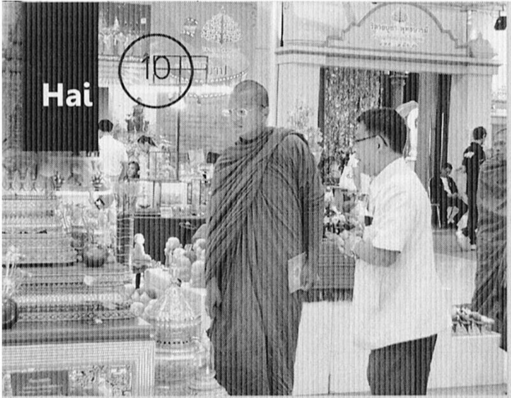
เมื่อเป็นเช่นนี้ ปลาตัวอื่นๆ ที่ได้ยินข่าว ก็ต่างพากันมาขอเกล็ดสายรุ้งเล็กๆ จากปลาสายรุ้งทุกๆ วัน ปลาสายรุ้งจะมีความสุขกับการให้เกล็ดสายรุ้งเล็กๆ ทำให้ปลาตัวอื่นๆ มีความสุขกับการมีเกล็ดสายรุ้งติดบนตัว แม้จะเพียงเกล็ดเดียวก็ตาม ในที่สุดห้วงมหาสมุทรแห่งนี้ ก็เต็มไปด้วยแสงระยิบระยับที่ส่องออกมาจากปลาทุกตัวที่มีเกล็ดสายรุ้งนั้น มหาสมุทรจึงกลายเป็นความสุขที่มีชีวิตชีวามากขึ้นกว่าเดิม

ในขณะที่คุณอ่านมาถึงบรรทัดนี้ และกำลังที่จะอ่านหนังสือ **"ให้"** จนจบทั้งเล่ม คุณกำลังเป็นเหมือนกับปลาน้อยเหล่านั้น ที่กำลังติดเกล็ดสีรุ้งเข้ากับตัวเอง หนังสือ**"ให้"**จึงกลายเป็นหนังสือเกล็ดธรรมะรวบรวมเรื่องราวดีๆ ที่ได้จุดประกายให้กับตัวเองและผู้คนรอบข้าง

ขอบคุณสำหรับความตั้งใจของครอบครัว **"คำหารพล"** ที่มีเพียง **พ่อ แม่ ลูก** ซึ่งไม่ย่อท้อที่จะตั้งใจจัดทำหนังสือดีๆ เล่มแล้วเล่มเล่า มีการพัฒนารูปแบบและเรื่องราวที่น่าสนใจมากขึ้นเรื่อยๆ ออกมา

ขอบคุณ ครอบครัวคำหารพล ที่เป็นส่วนร่วมในการผลักดันให้มีหนังสือดีๆ ขึ้นมาในโลกใบนี้ และขอขอบคุณทุกท่านที่เปิดโอกาสให้กับตนเองในการอ่านหนังสือดีๆ หนึ่งเล่ม ทำให้เกิดแรงผลักดันให้เราทำในสิ่งที่ดีขึ้นกว่าเดิม และจะเป็นการดียิ่งขึ้น ถ้าพวกเรามีส่วนร่วมในการทำให้หนังสือ **"ให้"** แพร่หลายมากขึ้น โดยการสนับสนุนทำบุญร่วมเป็นเจ้าภาพในการทำหนังสือ **"ให้"** นี้ เกิดการแพร่หลายและเพิ่มจำนวนเล่ม เพื่อทำให้ใบโลกนี้ระยิบระยับ และน่าอยู่ขึ้นกว่าเดิมจากการ **"ให้"**

ธรรมชาติของสรรพสิ่ง มีความเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลง.. ตลอดเวลา

โลกปัจจุบันมองผลการวิจัยที่มีการรองรับจากสถาบันมีชื่อเป็นสำคัญ ทั้งที่ความเป็นจริง เราท่านทั้งหลายสามารถกำหนดรู้ **"อะไรเป็นสาระ อะไรมิใช่สาระ"** ได้เองทุกคนอยู่แล้ว จนเป็นคำกล่าวที่ว่า **"พุทธะมีอยู่ในสรรพสิ่ง ทุกสรรพสิ่งมีพุทธะ"** และแม้แต่ผู้ที่เข้าถึงความเป็นพุทธะเอง ท่านก็ไม่ได้ถือว่าท่านเป็นพุทธะ จิตตัดปล่อยตัวตนหมดจด หมดแม้กระทั่งความยึดมั่นว่าเป็นจิต ไม่ใช่ปล่อยอย่างรู้เห็น ฟัง คิด ตามๆ กัน แต่ปล่อยอย่างรู้เท่าทันในธรรมชาติของสภาวะ เห็นคุณชัดเจน เห็นโทษชัดเจน อีกทั้งการปล่อยวางดังกล่าว ไม่ใช่สมองเป็นผู้กำหนด เป็นการดำเนินของจิตล้วนๆ ปราศจากการปรุงแต่งใดเข้าแทรก

มีคนหลงว่าตนบรรลุธรรม หรือสำเร็จภูมิใดมากมาย
เป็นเรื่องน่าขำขัน..!! เพราะความเป็นจริงนั้น
ไม่ต้องบรรลุเข้าถึงอะไร...ไม่มี **"อะไร"** ให้บรรลุ...
ไม่มี **"ผู้"** บรรลุอะไร...บริสุทธิ์ก็คือบริสุทธิ์ !

ผู้ที่ศึกษาธรรมะ ควรได้ครูบาอาจารย์ที่ดี เพราะลำพังความโสมมที่เน่าหมักดองในใจตนก็มากพออยู่แล้ว ความหลงในตนนั่นแหละน่าสังเวช เราทุกคนมีเวลาจำกัด อย่าปล่อยเวลาให้ล่วงเลยทิ้งขว้าง คุณจะจบการศึกษาเท่าใด เป็นมหาประโยคไหน ไม่มีอะไรรับประกัน **"นรก"** ให้คุณได้ ยิ่งทำให้ละเมอเพ้อเจ้อในมายาหัวโขน หลงตนจองหอง ซ้ำร้ายถึงกับเนรคุณผู้มีพระคุณ ทำความเสื่อมให้แก่จิต และตัดรอนมรรคผลนิพพาน

อดีตผ่านไปดับไป ทำกรรมเลวใดไว้ ไม่ต้องวิ่งไปแก้ไขหรอก เพราะแก้ไม่ได้ เตรียมตัวรับวิบากเถอะ ไม่มีวิบากใดน่าสะพรึงกลัวไปกว่า **"ความโมฆะจากธรรม"** ประหารสิ้นแล้วซึ่งความพ้นทุกข์แห่งตน

• แสดงธรรม วิสาขบูชาฯ ปีที่ 7

ขอขอบพระคุณวิบากที่ทำให้ข้าพเจ้าเคารพในธรรมของพระบรมศาสดาสุดหัวใจ

ข้าพเจ้าเกิดมาในตระกูลที่เข็ญใจ

เพราะ... หยิ่งยโสไม่อ่อนน้อมในอดีตชาติ

ข้าพเจ้าเกิดมายากจนลำบาก

เพราะ... ทำทานมาน้อยในอดีตชาติ

ข้าพเจ้าเกิดมารูปชั่วไม่งามน่ามอง

เพราะ... ไม่รักษาศีลในอดีตชาติ

ข้าพเจ้ามีความจำไม่ดี ปัญญาไม่สว่าง

เพราะ... ไม่สนใจคบบัณฑิต ไม่สั่งสมการภาวนาในอดีตชาติ

ดูหยาบๆ แล้ว กรรมได้ครอบงำชีวิตข้าพเจ้าเพื่อตอกย้ำและสอนธรรมะโดยแท้ เมื่อดูให้ละเอียด "จิต" สามารถพ้นจากวิบากกรรมได้ ... พ้นจากทุกข์ได้

มีผู้พ้นทุกข์มาแล้วมากมายในมรรคาสายนี้ ทั้งเพศชาย เพศหญิง ผู้ใหญ่ เด็ก ล้วนสามารถพาตนให้พ้นวังวนแห่งทุกข์ได้เสมอกัน ไม่ยากง่ายกว่ากัน เพราะกิเลสตัวเดียวกัน ธรรมเครื่องแก้กิเลสก็ตัวเดียวกัน

ขอให้เจริญในธรรม

พระอาจารย์คม อภิวโร

วัดป่าธรรมคีรี (จันดี อนุสรณ์)

บ้านซับน้ำเย็น ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

ตรานี้สำคัญ ไฉน..?

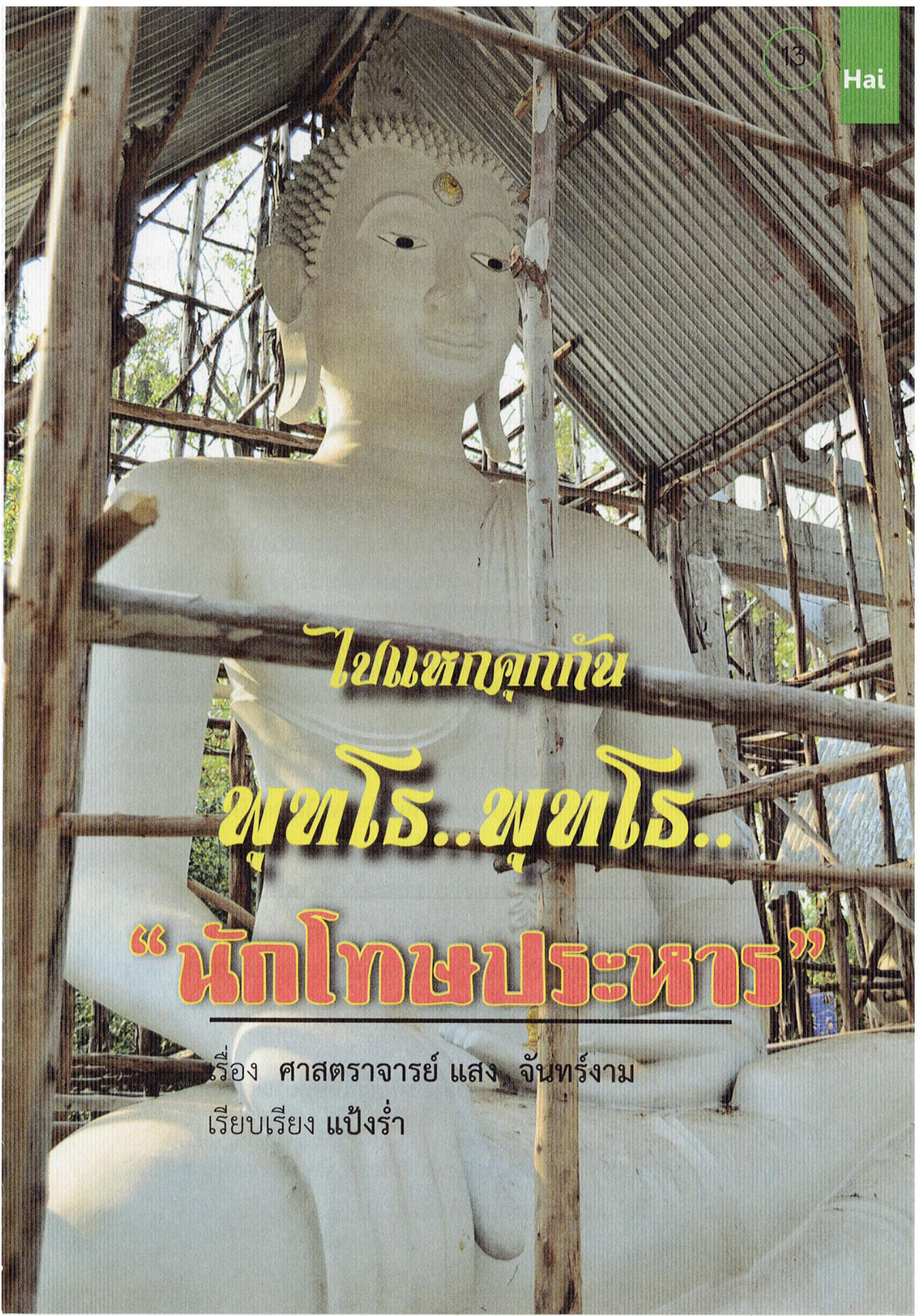
มีผู้อ่านหลายท่านได้สอบถามมาอยู่บ่อยครั้ง...
เหตุใด..ถึงมีตราสัญลักษณ์ของ 3 วัดนี้
(วัดมกุฎคีรีวัน, วัดคลองตาลอง, วัดพิมพาราม) อยู่บนหน้าปกหนังสือ **"ให้"**

ประการแรก ศาสนาพุทธไม่มีสายใดสายหนึ่ง นอกจากการนำคำสอนของ **"องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า"** เพียงพระองค์เดียวมาปฏิบัติตาม เพราะหลายคนชอบถามว่า เป็นลูกศิษย์ที่ไหน..? สายของหลวงพ่อท่านใด.? วัดอะไร..สารพัดที่จะมีคำถาม (คงเช็คว่าตรงกับสายของผู้ถามหรือเปล่า...? จะได้ตัดสินใจที่จะเชื่อ)

ประการที่สอง เพื่อที่จะแสดงถึง สัญลักษณ์ของศาสนาพุทธ นั้นคือ **วัด** ซึ่งเป็นสถานที่ที่เป็นประโยชน์ต่องานพุทธศาสนา (คล้ายกับว่า..มีพยานปากเอก..มีผู้รู้ ผู้เห็น ผู้ติดตาม.ในสิ่งที่เรากำลังกระทำอยู่)

ประการที่สาม คณะผู้จัดทำหนังสือ**"ให้"** ได้รับความเมตตาจากเจ้าอาวาสทั้ง 3 แห่ง เห็นสมควร ให้นำตราสัญลักษณ์มาเป็นขวัญสติ ขวัญปัญญา ที่จะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบบทความ เรื่องเล่าประสบการณ์ แก่ท่านผู้อ่าน รับประกันว่าหนังสือได้รับการรับรอง เนื้อหาเหมาะสมแก่การตีพิมพ์ ที่สำคัญเป็นเกียรติแก่หนังสือ**"ให้"** สอดคล้องกับคำว่า **"ธรรมบรรณาการ"** นั่นเอง

ฉะนั้น **ตราสัญลักษณ์** เป็นสิ่งที่ได้รับความเมตตาจากวัดนั้นๆ ไม่ได้มีไว้สำหรับหาประโยชน์หรือการนำมาแอบอ้าง เพื่อหาปัจจัยจากผู้ที่เป็นลูกศิษย์หรือนับถือในตัวครูอาจารย์แต่ละแห่ง อย่างไรก็ตาม หนังสือ **"ให้"** ทุกๆ เล่ม จึงเกิดขึ้นจากผู้มีจิตศรัทธาในงานพระพุทธศาสนาโดยตรง ทราบถึง **วัตถุประสงค์อันแท้จริงว่า**...การสร้างหนังสือ **"ให้"** แต่ละเล่ม ก่อเกิดความสุขกันทั่วหน้า ระหว่าง **"ผู้ให้"** กับ **"ผู้รับ"**

ไปแหกคุกกัน

พุทโธ..พุทโธ..

“นักโทษประหาร”

เรื่อง ศาสตราจารย์ แสง จันทร์งาม

เรียบเรียง แป้งร่ำ

ความกว้างไพศาลของเรือนจำนั้น มันกว้างใหญ่จริง จนมองไม่เห็นกำแพงที่ล้อมอยู่โดยรอบและจำนวนนักโทษที่ถูกคุมขังอยู่ภายในเรือนจำนั้นก็มากมายเหลือคณานับ ประกอบด้วยคนทุกชาติชั้นวรรณะ เจ้าหน้าที่เรือนจำและผู้คุมก็มีจำนวนมากมายพอๆ กับจำนวนนักโทษ ข้าพเจ้าคิดอยู่ในใจว่า ***มันน่าจะเป็นมหานครแห่งหนึ่งมากกว่าจะเป็นเรือนจำ***

แทบไม่น่าเชื่อว่า..สิ่งที่ได้พบเห็นในเรือนจำนั้นเป็นความจริง..! ด้วยเหตุผลบางประการ ที่ยังไม่บอกท่านผู้อ่านว่า..เรือนจำนั้นอยู่ที่ไหน.?

เพราะการเผยแผ่มีจุดประสงค์สำคัญ คือ **ทำคนชั่วให้เป็นคนดี** เรือนจำอาจถือได้ว่าเป็นที่อยู่ของคนชั่ว ถ้าเราสามารถกลับจิตกลับใจเขาได้แม้เพียง 4-8 คน ก็จะเป็นมหากุศล และเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ศาสนาอย่างมาก จึงกลายเป็น **"ธรรมสงเคราะห์"** เขาเหล่านี้ คือ **คนป่วยที่กำลังต้องการยาอย่างแท้จริง**

หลังจากที่ผู้บัญชาการเรือนจำได้พาตระเวนชมภายในเรือนจำและพูดให้ฟังว่า

" นักโทษทุกคนในเรือนจำนี้
ล้วนแต่ต้องคดีอุกฉกรรจ์ที่ต้องประหารชีวิตทั้งสิ้น "

ตลอดระยะทางที่เดินทางผ่าน เราจะเห็นนักโทษรวมกันทำงานกันเป็นกลุ่มๆ ทำงานกันอย่างจริงจัง ลดหลั่นตามระดับความสามารถ เพราะประโยชน์จากการทำงานนั้น ผู้บัญชาการ ตอบว่า **"ผลประโยชน์ที่นักโทษทำได้ ตกเป็นสมบัติของนักโทษนั่นเอง ทางเรือนจำไม่เกี่ยวข้อง แต่เมื่อเขาถูกประหารชีวิตตายไปแล้ว สมบัติของเขาทั้งหมดจะตกเป็นของเรือนจำ เพราะฉะนั้น นักโทษจึงตั้งหน้าทำงานด้วยความขยันขันแข็งโดยไม่ต้องบังคับ"** นักโทษแต่ละคนมีสิทธิ์หาเงินใช้ภายในเรือนจำได้เอง ทำงานเองได้ เพราะเรือนจำที่นี่..จึงปล่อยให้ทุกคนช่วยตัวเอง บางครั้งก็มีนักโทษบางรายฉ้อโกงเอาทรัพย์มาเลี้ยงชีวิต ทำให้มีการทะเลาะวิวาททุกวัน ตีรันฟันแทงกันตายทุกวัน

คำถามคือ **"แล้วทางเรือนจำ จัดการอย่างไรกับนักโทษที่ฆ่าเพื่อนนักโทษตายในเรือนจำ?"**

ผู้บัญชาการฯ ตอบว่า **"ไม่ทำอะไร"** กลับดีเสียอีก ที่เขาจัดการประหารชีวิตกันเองโดยไม่ให้เจ้าหน้าที่เพชฌฆาตเรือนจำต้องลำบาก.!

พลางคิดในใจว่า <u>**เรือนจำนี้ช่างโหดร้ายเหลือเกิน.. ผู้บัญชาการฯ ช่างใจไม้ไส้ระกำ เห็นชีวิตคนเป็นชีวิตของมดของปลวกไปได้**</u> แต่มิได้พูดออกมาด้วยวาจา เพียงเดินตามไปต่อ

ก่อนคำถามหนึ่งคำถามจะถูกเอ่ยขึ้นว่า **"คุณอยากจะดูการประหารชีวิตนักโทษไหมล่ะ.?"**

ใจหนึ่งอยากจะรู้อยากจะเห็น แล้วหากฉันจะถามผู้อ่านว่า <u>คุณผู้อ่านจะอยากติดตามเราไปด้วยกันไหมคะ..?</u>

ว่าแต่ **ทางเรือนจำประหารนักโทษโดยวิธีไหน..?** ไม่ต้องสงสัยเลย เพราะผู้บัญชาการฯ ตอบว่า **"มีทุกชนิด"** <u>*ใช้ปืนยิงบ้าง ใช้มีดแทงให้ตายบ้าง ใช้ค้อนทุบกะโหลกศีรษะบ้าง แขวนคอบ้าง บังคับให้กินยาพิษบ้าง ปล่อยสัตว์ร้ายให้กัดตายเอาเป็นว่ามีวิธีทรมานให้ค่อยๆ ตายไปเอง*</u> **ฟังแบบนี้เหงื่อแตกพลั่กๆ จะเป็นลมแน่ๆ**

"รู้สึกว่าขวัญอ่อนมาก" ผู้บัญชาการฯ กล่าวยิ้มๆ **"ถ้าคุณกลายเป็นนักโทษและจะถูกประหารชีวิตแบบนั้นบ้าง คุณจะรู้สึกอย่างไร..?"**

"คงช็อคตายก่อนถูกประหารจริงๆ"

ก่อนที่จะหันไปมองดูเจ้าหน้าที่ที่ยืนข้างๆ ทำให้รู้สึกหวาดระแวงชอบกล

ระหว่างทาง ก็สังเกตเห็นนักโทษนั่งล้อมวง ร้องเพลงฉลองสมาชิกใหม่ ที่ตำรวจนำเข้ามาส่งในเรือนจำหลายคน แต่เหตุการณ์เช่นนี้ก็เป็นเรื่องธรรมดาของเรือนจำที่นี่ นักโทษทุกกลุ่มต่างปรารถนาอยากได้นักโทษใหม่เข้ามาร่วมคณะ

เดินต่อไปอีกไม่นาน ก็ได้พบกับภาพตรงกันข้ามที่เพิ่งเห็นมา มีชายคนหนึ่งกำลังนอนนิ่ง มีผ้าขาวคลุมไปจนถึงศีรษะ สิ่งที่เกิดขึ้นคือ หนึ่งในสมาชิกของนักโทษกลุ่มหนึ่งโดนประหารชีวิต

"เขาถูกประหารชีวิตโดยถูกตัดคอ" โดยที่เพชฌฆาตคนหนึ่งเอาดาบอันคมกริบมาวิ่งฟาดฟันคอเขาอย่างสุดแรง ระหว่างที่เขากำลังนั่งคุยกับเพื่อนนักโทษด้วยกันอย่างสนุกสนาน เป็นเหตุอันสงสัยว่า **"ทำไมมิได้แจ้งให้นักโทษทราบล่วงหน้าหรือว่าจะประหารชีวิตโดยวิธีใด ที่ไหน เมื่อไร..? โดยที่นักโทษไม่มีโอกาสรู้ล่วงหน้าหรือเตรียมตัวบ้างหรือ.?"**

"การประหารชีวิตนักโทษนั้น เรายกให้เป็นหน้าที่ของเพชฌฆาตโดยตรง

มีอำนาจตัดสินใจ โดยไม่มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า" ผู้บัญชาการฯ ตอบ

"ถ้าอย่างนั้นนักโทษทุกคนก็คงนอนตาไม่หลับ" ท่านผู้อ่านหลายคนคงสงสัยใช่ไหมคะ

"ตรงกันข้าม" ผู้บัญชาการฯ ตอบ **"เพราะไม่มีนักโทษคนใดประหวั่นพรั่นพรึงต่อการประหารชีวิตเลย"** นักโทษส่วนมากลืมสนิทว่า ตนเป็นนักโทษประหาร ต่อเมื่อมีคนถูกประหารต่อหน้าจึงจะระลึกขึ้นมาได้ แต่ไม่ช้าก็ลืมสนิทแล้วก็สนุกสนานเพลิดเพลินต่อไป

ท่านผู้บัญชาการฯ ได้พาเราตระเวนต่อไปอีก เราได้ผ่านกลุ่มนักโทษมากมายหลายกลุ่ม สังเกตดูนักโทษทุกๆ กลุ่ม ต่างทำงานอย่างสนุกสนาน ทุกคนมีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสดี หลังจากที่เห็นแบบนี้ก็ทำให้เรารู้สึกเห็นด้วยกับท่านผู้บัญชาการฯ ที่ว่านักโทษส่วนมากลืมสนิทว่าตนเป็นนักโทษประหาร

เรือนจำที่นี่ไม่มีการควบคุมใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งการปล่อยปละละเลยเช่นนี้ **ไม่กลัวนักโทษแหกคุกหรือ ?**

ท่านผู้บัญชาการฯ หัวเราะดังขึ้นแล้วตอบว่า **"ไม่กลัว ผมจะบอกเหตุผลว่าทำไมไม่กลัว ประการแรก ไม่มีใครอยากออกจากเรือนจำนี้ แทบทุกคนที่เข้ามาก็สนุกสนานเพลิดเพลินจนไม่อยากจากไป ทุกคนอยากอยู่ที่นี่ ยอมถูกประหารชีวิตและตายที่นี่ นั่นเป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุด เหตุผลอีกประการหนึ่งที่**

ผมจะพาคุณไปดูเดี๋ยวนี้"

เราจึงเดินตามบันไดขึ้นไปจนถึงยอดหอคอย แล้วก็ชี้มือให้ดูสิ่งหนึ่ง จึงรู้สึกเห็นด้วยกับผู้บัญชาการฯ ทันทีว่าทำไมท่านจึงไม่กลัวนักโทษจะแหกคุก

สิ่งที่อยู่ข้างหน้า คือ กำแพงสูงใหญ่ที่ล้อมรอบเรือนจำอยู่ถึง 3 ชั้น มีช่องว่างระหว่างกำแพง กว้างประมาณ 30 เมตร กำแพงทั้ง 3 มีความหนาและความสูงไม่เท่ากัน และสร้างด้วยวัสดุแตกต่างกัน คือ กำแพงชั้นใน เป็นกำแพงก่อด้วยอิฐ แต่ไม่มีการโบกปูน ส่วนกำแพงชั้นกลางมีสีเทาแก่ สร้างด้วยแผ่นหินขนาดใหญ่ทั้งนั้น ซึ่งกว้างกว่าและสูงกว่า 2 เท่า กำแพงชั้นนอกสูงแลดูเป็นสีดำทะมึนตลอด มีความกว้างและความสูงกว่ากำแพงหิน 2 เท่า เพราะฉะนั้น จึงเป็นกำแพงขอบนอกที่มั่นคงแข็งแรงที่สุด ที่ทำด้วยเหล็กทั้งแท่ง

"มิน่าเล่า ถึงไม่มีใครคิดจะหลบหนี" คำพูดคิดขึ้นมาลอยๆ ทันใดนั้นก็เห็นนักโทษหลายคน กำลังใช้ท่อนไม้ขนาดกลางทุบต่อยและกระทุ้งกำแพงอย่างขะมักเขม้น

โดยที่ท่านผู้บัญชาการฯ ไม่มีการห้ามปราบปรามใดๆ ทั้งสิ้น เพราะนักโทษทุกคนมีสิทธิที่จะแหกคุกได้ เราไม่ห้ามปรามแต่อย่างใด น้อยคนเหลือเกินที่คิดจะแหกคุก..ดูซิ..ในเรือนจำมีเพียงที่จะเจาะกำแพงได้ ส่วนมากจะล้มเลิกความพยายามเสียในระหว่างนั้น แม้จะพ้นกำแพงอิฐไปได้ก็ไปติดที่กำแพงหิน

คำถามคือ **"มีนักโทษคนใดสามารถเจาะทะลุกำแพงเหล็กบ้างไหม?"**

"มีเหมือนกัน แต่น้อยเต็มที ในหมื่นหรือแสนคน อาจจะมีสักคนหนึ่ง ที่หลุดไปได้" สายตาเรามองไปตามมือของท่านบัญชาการฯ ไปที่กำแพงเหล็ก และในใจก็นึกชื่นชมความอุตสาหะวิริยะของนักโทษคนนั้นอยู่ในใจ **เมื่อประมาณ 2,600 ปีมาแล้ว มีนักโทษสำคัญแหกคุกไปสำเร็จ และพาเอานักโทษอื่นๆ ออกไปด้วยจำนวนมาก หลังจากนั้นก็ไม่เคยมีการแหกคุกเป็นการใหญ่เช่นนั้นอีก**

นักโทษเมื่อแหกคุกได้สำเร็จ ทางเรือนจำจะปล่อยให้เขาเป็นอิสรภาพไปเลย ไม่มีการจับกุมมากักขังอีก

ยิ่งกว่านั้นเรือนจำที่นี่..ยังให้สิทธิพิเศษแก่นักโทษ คือ **มีสิทธิจะเข้าออกเรือนจำได้ตามใจชอบทุกเวลา ถ้าเขาอยากกลับมาในเรือนจำ เพื่อชักชวนนักโทษให้แหกคุก และแนะนำวิธีเจาะ**

กำแพงที่ได้ผลแก่นักโทษอื่นๆ

จากนั้นก็เดินตามผู้บัญชาการฯ มาเห็นนักโทษกลุ่มใหญ่ๆ ที่นั่งล้อมกันใต้ต้นไม้ กำลังนั่งฟังชายประหลาดคนหนึ่งพรรณนาโทษของเรือนจำ เล่าถึงวิธีการแหกคุก และอาวุธที่ใช้ในการแหกคุก ท่ามกลางนักโทษคนอื่นที่พูดจาโต้ตอบก่อกวน บางก็หัวเราะเยาะ แต่ชายคนนั้นก็ใจเย็นอย่างน่าอัศจรรย์ใจ มิได้แสดงอาการโกรธเคืองแต่อย่างใด

หลังจากที่เดินตระเวนมาระยะเวลาหนึ่ง ถึงเวลาต้องกลับ เพราะมีนัดกับเพื่อน จึงกล่าวอำลาท่านผู้บัญชาการฯ

"คุณยังกลับไม่ได้" ผู้บัญชาการฯ พูดขึ้นด้วยท่าทางขึงขัง ทำให้ประหลาดใจเล็กน้อย

"กฎของเรือนจำมีอยู่ว่า ทุกคนที่เข้ามาในเรือนจำของเรา ต้องกลายเป็นนักโทษประหารของเราด้วย เพราะฉะนั้น เวลานี้คุณได้กลายเป็นนักโทษของเราเสียแล้ว !!"

ฉันคิดว่าผู้อ่าน คงมีสีหน้างุนงงเหมือนถูกตีที่ศีรษะ แต่ยังอุ่นใจอยู่ว่าผู้บัญชาการคงจะล้อเล่นสนุกๆ มากกว่า แต่ความจริงแล้ว ผู้บัญชาการฯ กลับบอกว่า **"คุณไม่มีหวังไปพบเพื่อนตามนัดได้เด็ดขาด"** แล้วทันใดนั้น เจ้าหน้าที่มีร่างกำยำ 2 คน ก็ตรงเข้ามาขนาบข้างซ้ายขวาของข้าพเจ้า และยึดแขนไว้อย่างมั่นคง ถ้าสามารถมองเห็นตัวเองได้ในขณะนั้น เราเชื่อว่าใบหน้าผู้อ่านทุกคนคงขาวซีดด้วยความตกใจกลัวสุดขีด

จากนั้นก็พาไปยังตึกหลังใหญ่ เมื่อประตูถูกเปิดออกได้พบภาพที่ไม่เคยนึกถึงในเรือนจำ เต็มไปด้วยพระภิกษุ สามเณร พระราชามหากษัตริย์ ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี นายพล มหาเศรษฐี และบุคคลชั้นสูงอีกมากมาย

"ทั้งหมดนี้คือ นักโทษประหารของผมทั้งสิ้น!!" ผู้บัญชาการฯ พูดคล้ายกับบอกว่า **"คนใหญ่คนโตขนาดนั้นยังตกเป็นนักโทษของผม นับประสาอะไรกับคุณซึ่งเป็นคนธรรมดาๆ คนหนึ่ง"**

เชื่อไหม..? ว่าต้องรู้สึกหน้ามืด ศีรษะของใครหลายคนอาจจะหมุนติ้วๆ คล้ายจะเป็นลมก็เป็นได้ จากนั้นใบหน้าของคนที่เรารักก็อาจจะปรากฏขึ้นมาในห้วงนึกทันที ฉันว่า...จิตใจในขณะนั้นก็ต้องวิ่งพล่านกลับไปมองถึงทุกสิ่งที่อยู่เบื้องหลัง เขาจะเป็นอย่างไร กินอย่างไร และคิดอย่างไร...?

เมื่อทราบว่า...ฉันก็กำลังเป็นนักโทษประหารด้วยอีกคน !!!

แม้แต่ผู้เขียนเรื่องนี้ก็ยังกลายเป็นนักโทษประหาร ซึ่งเขาจะต้องไปแสดงปาฐกถาเรื่อง **"ตื่นเถิดชาวพุทธ"** ประชาชนจำนวนมากที่อยากฟังจะรู้สึกผิดหวังเพียงไร ถ้าถึงเวลาแล้วไม่ไปแสดงพร้อมๆ กันนั้น ก็เกิดการตัดสินใจเด็ดขาดว่าจะต้องไปแสดงปาฐกถาให้ได้

ผู้บัญชาการฯ ได้ปล่อยตัวเขาไป หลังจากนั่งคิดอยู่ครู่หนึ่ง แล้วพูดว่า **"ตกลงเพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่ผมจะให้เจ้าหน้าที่เรือนจำ 3 คน ควบคุมคุณไปทุกฝีก้าว"**

แล้วขณะที่ผู้เขียนเนื้อหาเรื่อง **"นักโทษประหาร"** กำลังพูดอยู่ เจ้าหน้าที่ทั้ง 3 จากเรือนจำก็กำลังยืนคุมอยู่ คนที่ยืนทางขวามือคือ เจ้าหน้าที่ทรมานนักโทษให้ตายโดยวิธีตัดแข้งตัดขา คนที่ยืนทางซ้ายมือก็คือ พนักงานปล่อยสัตว์ร้ายให้กัดตาย ส่วนอีกคนหนึ่งที่ยืนถือขวานอยู่ข้างหลังข้าพเจ้านั้น คือ เพชฌฆาตผู้ประหารนักโทษโดยตรง หลัง

จากแสดงปาฐกถาที่นี่เสร็จแล้ว ก็จะถูกนำตัวคืนสู่เรือนจำ และถูกประหารชีวิต ณ วันใดวันหนึ่งที่ไม่มีทางรู้ ก่อนจะอำลาทุกๆ ท่านไปก่อน

ผู้เขียนเนื้อเรื่องนี้...ก็กล่าวอำลาทุกๆ ท่านไปแล้ว

แต่ฉันคนอ่านหนังสือเล่มนี้ และเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวแก่ผู้อ่านทุกท่านได้รู้จักเรือนจำ ณ แห่งนี้ ก็ต้องขอตัวหนีไปทำประโยชน์ เมื่อถึงเวลาก็คงจะกลายเป็น **"นักโทษประหาร"** เช่นกัน

สวัสดี.

ปริศนา

● เรือนจำใหญ่ได้แก่อะไร ? ทำไมจึงเรียกว่า เรือนจำ ?

เฉลย : คือโลกนี้ทั้งโลก ถ้าพูดอย่างกว้างหมายถึงภพทั้ง 3 ภพ คือ กามภพ รูปภพ อรูปภพ เหตุที่ได้ชื่อว่าเรือนจำก็เพราะเป็นที่กักขังสัตว์ไว้ มิให้บรรลุถึงพระนิพพาน

● นักโทษประหารหมายถึงใคร ? ทำไมเรียกว่านักโทษประหาร ?

เฉลย : หมายถึงสัตว์ทั้งหลายที่เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในภพทั้ง 3 เหตุ ส่วนเหตุที่เรียกว่านักโทษประหารก็เพราะว่า สัตว์ทั้งหลายใน 3 ภพ ไม่ว่าจะเกิดในกำเนิดต่ำหรือสูงจะต้องตายทั้งสิ้น

● การที่นักโทษเรือนจำรวมกันเป็นกลุ่มๆ แสวงหาสมาชิกมาเข้ากลุ่ม และมีการเฉลิมฉลองเมื่อมีสมาชิกใหม่นั้นหมายความว่าอย่างไร?

เฉลย : หมายความว่า คนในโลกรวมกันอยู่เป็นครอบครัวรักใคร่ช่วยเหลือกันในครอบครัว เมื่อมีคนเกิดขึ้นในครอบครัวก็ดีอกดีใจ ถ้าไม่มี ก็พยายามที่จะให้มีทุกวิถีทาง

● ตำรวจที่นำนักโทษมาส่งเรือนจำหมายถึงอะไร?

เฉลย : หมายถึงชาติหรือความเกิด ซึ่งส่งให้สัตว์มาเกิดในภพทั้งสาม

● การที่เพชฌฆาตสังหารชีวิตนักโทษที่ไหนก็ได้ เมื่อก็ได้นั้น หมายความว่าอย่างไร?

เฉลย : หมายความว่า การตายของสัตว์ย่อมไม่มีนิมิต ไม่มีสัญญาณแจ้งให้ทราบล่วงหน้า อาจจะตายเมื่อไร ที่ไหนก็ได้ ตายโดยวิธีไหนก็ได้ ไม่มีใครเลือก เวลาสถานที่และวิธีตายของตนได้เลย

● การที่นักโทษมีเสรีภาพที่จะไปไหนๆ ทำอะไรก็ได้ภายในเรือนจำ และมีเสรีภาพในการทำงานต่างๆหารายได้นั้นหมายความว่าอย่างไร.?

เฉลย : ความหมายว่าสัตว์ที่เกิดในภพใด ย่อมมีเสรีภาพที่จะเที่ยวไปทำอะไร

ต่างๆ ในภพนั้น เช่น เกิดเป็นมนุษย์ก็มีสิทธิ์ที่จะไปในโลก ประกอบอาชีพต่างๆ ที่ตนชอบ หารายได้เลี้ยงตนและครอบครัว

● เมื่อนักโทษถูกประหารชีวิตตายไป ทรัพย์สมบัติของเขาต้องตกเป็นของเรือนจำนั้น หมายความว่าอย่างไร.?

เฉลย : ทรัพย์สมบัติทั้งปวงที่มนุษย์แสวงหารวบรวมไว้นั้น ถ้ามนุษย์ทุกคนตายลงก็จะกลับคืนไปทับถมแผ่นดินตามเดิม

● กำแพงทั้ง 3 ชั้นที่ล้อมเรือนจำไว้ หมายถึงอะไร?

เฉลย : กำแพงอิฐชั้นใน หมายถึง กรรมดี-ชั่วที่เป็นเหตุให้สัตว์เกิดใน 3 ภพ ส่วนกำแพงหินชั้นกลางหมายถึง กิเลสหยาบ เช่น โลภ โกรธ หลง อันเป็นเหตุให้สัตว์ทำกรรม กำแพงเหล็กชั้นนอกหมายถึง อวิชชา ซึ่งเป็นกิเลสละเอียด ทำลายได้ยาก แม้เกิดในพรหมโลกก็ยังมีอวิชชา

● นักโทษที่กำลังแหกคุก โดยทำลายกำแพงอิฐ กำแพงหิน และกำแพงเหล็กหมายถึงใคร?

เฉลย : หมายถึงพุทธบริษัท 4 ผู้เห็นภัยวัฏฏะปฏิบัติตามหลักศีล สมาธิ ปัญญา เพื่อทำลายกรรม กิเลสหยาบ และกิเลสละเอียด ก็คือ นักโทษที่กำลังทำลายกำแพงอิฐมีมาก เปรียบเสมือนคนที่ปฏิบัติขั้นศีลได้มีมาก ส่วนที่กำลังทำลายกำแพงหินมีน้อย เปรียบเสมือนพุทธบริษัทที่ปฏิบัติขั้นสมาธิมีน้อย และนักโทษที่กำลังทำลายกำแพงเหล็กนั้นได้น้อยกว่าทุกๆกำแพง เปรียบเสมือนพุทธบริษัทที่เข้าถึงขั้นปัญญามีน้อย

● ทางเรือนจำไม่ห้ามนักโทษที่คิดจะแหกคุก ถ้าแหกได้ยังได้รับสิทธิพิเศษให้เข้าออกเรือนจำได้ทุกเวลา และชักชวนคนอื่นให้แหกคุกได้ หมายความว่าอย่างไร?

เฉลย : หมายความว่า วัฏฏะไม่เคยกีดกันผู้ที่จะปฏิบัติตามศีล สมาธิ ปัญญา เพื่อบรรลุพระนิพพาน เมื่อบรรลุจะมาสั่งสอนให้สัตว์ทั้งหลายทำลายวัฏฏะเสียก็อาจทำได้

● บุรุษที่ชักชวนคนอื่นแหกคุก หมายถึงใคร? การที่นักโทษคนอื่นไม่สนใจ หมายความว่าอย่างไร?

เฉลย : หมายถึงพุทธบริษัทผู้เห็นภัยในวัฏฏะ ปฏิบัติตามศีล สมาธิ ปัญญา จนบริสุทธิ์หลุดพ้นด้วยตนเอง แล้วสั่งสอนผู้อื่นให้ปฏิบัติตาม ส่วนที่นักโทษไม่สนใจ เปรียบเสมือนมนุษย์ในโลกที่มัวเพลิดเพลินอยู่กับอารมณ์ของโลก ไม่สนใจในพระศาสนา ไม่ปฏิบัติตามศีล สมาธิ ปัญญา

● การที่เข้าไปเยี่ยมเรือนจำ แล้วพลอยถูกจับเป็นนักโทษประหารไปด้วย หมายความว่าอย่างไร?

เฉลย : หมายความว่า ใครๆก็ตามที่ไปเกิดในภพทั้ง 3 แล้วจะต้องตายทั้งสิ้น

● เจ้าหน้าที่ทั้งสามของเรือนจำที่ควบคุม **"ผู้เขียน"** อยู่ทุกฝีก้าวหมายถึงอะไร?

เฉลย : เจ้าหน้าที่ทรมานสัตว์ โดยการค่อยๆ ตัดอวัยวะต่างๆ ออกทีละน้อย หมายถึง **ชรา** ความแก่ เจ้าหน้าที่ปล่อยสัตว์ร้ายกัดนักโทษให้ตาย หมายถึง **พยาธิ** ความเจ็บป่วย เพชฌฆาตผู้ประหารชีวิตนักโทษโดยตรง หมายถึง **มรณะ** ความตาย

ฉะนั้น เราต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจเป็นธรรมดา !!

ต้องกราบขอบพระคุณในความเมตตาของ **หลวงพี่ตุ้ม** ได้แนะนำหนังสือ **"นักโทษประหาร"** ซึ่งสอดคล้องกับหัวข้อของ **"สังสารวัฏ"** หรือ **"ความตาย"** ที่ทุกคนๆ ล้วนเผชิญกันทั้งสิ้น กลายเป็นบทความที่ได้ดัดแปลงเสมือนว่าผู้จัดพิมพ์กำลังอ่านเนื้อหาไปพร้อมๆ กับผู้อ่านหนังสือ **"ให้"** ด้วย

พระอาจารย์คม อภิวโร
ประธานสงฆ์วัดป่าธรรมคีรีฯ

ธรรมะนิยายเล่มนี้ จึงมีค่าสูงสุด เพราะได้หยิบยกคำนำบางส่วนของ **"พระอาจารย์คม อภิวโร"** วัดป่าธรรมคีรี (จันดี อนุสรณ์) มาเป็นชื่อของเนื้อหานี้ เราหวังว่าทุกๆ ท่าน ที่ได้มาผจญภัยภายในเรือนจำแห่งนี้ จะได้สติสอนใจกลับไปบ้าง ไม่หลงตามอำนาจความทะยานอยากจนทุกข์ทรมาน

อนุโมทนา.

"เราต้องพลัดพราก จากของรัก ของเจริญใจ เป็นธรรมดา"

• โครงการปฏิบัติธรรมเพื่อพัฒนาจิต หลักสูตรผู้บริหารระดับนายอำเภอ เมื่อ 17-21 พฤศจิกายน 2556 ณ สำนักปฏิบัติธรรมดีเด่น ประจำจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2552 วัดคลองตาลอง อ.ปากช่อง

แม้นดวงอาทิตย์...ยังดับแสง

ในนิยายรักหลายต่อหลายเรื่องที่กลายมาเป็นละครภาคค่ำ มีหลายบทหลายตอนที่พระเอกและนางเอก ในละครสัญญาต่อกันว่า จะรักชั่วฟ้าดินสลายจนกว่า ดวงอาทิตย์จะแตกดับ ลองคิดดูว่า มันจะเป็นไปได้หรือ.? ทุกๆ วัน เราเห็นว่า ดวงอาทิตย์ขึ้น ตรงขอบฟ้าทางทิศตะวันออก ตอนเช้า และตกทางทิศตะวันตก ตอนเย็น มันเป็นอย่างนี้ทุกเมื่อเชื่อวัน

นักดาราศาสตร์ค้นพบว่า ดวงอาทิตย์ของเราเป็นดาวฤกษ์ มีอายุยืนยาวในราว 10,000 ล้านปี ปัจจุบันอยู่ในวัยกลางของชีวิต คือ มีอายุ 5,000 ล้านปี ล่วงไปแล้ว คงเหลืออายุอีกในราว 5,000 ล้านปี เมื่อถึงขั้นปลายของชีวิต ดวงอาทิตย์จะขยายตัวออกกลายเป็นดาวยักษ์สีแดง แพร่กลุ่มก๊าซและหมอกควันออกไปขณะที่ใจกลางยุบตัวลงขนาดเหลือเท่าโลก กลายเป็นดาวแคระขาว และสิ้นสิ้นสุดชีวิตกลายเป็นดาวตาย ดับไปในที่สุด แต่ดวงอาทิตย์ดับไปแล้วก็เกิดใหม่ได้ โดยก๊าซและฝุ่นในอวกาศ สามารถมารวมตัวกันมากขึ้น หนาแน่นขึ้นมีมวลเพิ่มขึ้น อุณหภูมิภายในแกนกลางสูงขึ้น กลุ่มก๊าซยุบตัวเข้าหาศูนย์กลาง กำเนิดเป็นดาวฤกษ์หรือดวงอาทิตย์ดวงใหม่ขึ้นมาในจักรวาล

• กล่าวเปิดพิธีบวงสรวงดวงวิญญาณท้าวสุรนารีและงานฉลองวันแห่งชัยชนะของท้าวสุรนารี 25 เมษายน 2556 อ.ปากช่อง

มาลองเปรียบเทียบช่วงชีวิตของมนุษย์เรากับดวงอาทิตย์ แม้ว่าช่วงชีวิตจะมีระยะเวลาแตกต่างกันมาก โดยมนุษย์มีอายุเฉลี่ยไม่ถึง 100 ปี ดวงอาทิตย์มีอายุ 10,000 ล้านปี แต่ก็มีลักษณะคล้ายๆ กัน คือ มีการเกิดขึ้น มีการตั้งอยู่และมีการดับไป เป็นเช่นนี้เรื่อยๆ ไป ไม่มีสิ้นสุด ไม่รู้ว่าเมื่อใดวิธีใด จึงจะถึงจุดสิ้นสุดของการเกิดขึ้น การตั้งอยู่และการดับไป แต่อย่างไรก็ตามในช่วงชีวิตของมนุษย์ที่เหลืออยู่คนละไม่ถึง 100 ปี นั้น หากคิดอย่างเป็นปัจจุบันแล้ว ทำอย่างไร.? จึงจะไม่ให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่นในช่วงชีวิตนี้ หากมนุษย์ทุกคนคิดและทำได้เช่นนี้ สังคมคงเกิดความสงบสุข โลกของเราคงเกิดความร่มเย็นเพิ่มขึ้นมากกว่าปัจจุบันเป็นอันมาก

วันนี้เราเห็นดวงอาทิตย์ขึ้นในตอนเช้า ลองคิดดูว่าชีวิตของเรานั้นสั้นนัก เมื่อเทียบกับชีวิตของดวงอาทิตย์แล้ว หากวันนี้ไม่เร่งรีบบำเพ็ญคุณงามความดีให้แก่ตนเอง ให้แก่ครอบครัวและสังคม เช่นเดียวกับดวงอาทิตย์ยังประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่พืชพันธุ์ธัญญาหาร และมวลมนุษย์แล้ว เราอาจทำความดีไม่ทัน และดับไปเช่นพระอาทิตย์ดับแสง ไร้สิ้นประโยชน์โดยสิ้นเชิง

วิบูลย์ รัตนาภรณ์วงศ์

เหนื่อยไหมเรื่องหัวใจ..?

เขาว่ากันว่า...

ความรัก เป็นสิ่งที่ดีงาม น่าจะผลักดันให้เราสร้างสิ่งที่สวยงาม
แต่ถ้าเมื่อไหร่ความรักนั้น **ติดลบ** ขึ้นมาล่ะ..
เปรียบดัง **"ฝ่ายอธรรม ชนะ ฝ่ายธรรม"**
ก็มานั่งทุกข์เสียใจ พร่ำเพ้อว่าตัวเองหมดค่า...ไม่มีความหมาย

ปัญหาโลกแตก

เรื่อง แป้งร่ำ

เอาน่า..!!

คนเราก็เป็นกันซะอย่างนี้
ทุกครั้งที่คนรักเดินจากไป ก็มักจะยกคุณค่าของตัวเองตามออกไปกับเขาด้วย
เพราะมาคิดว่าตัวเองมีค่า...เมื่อมีคนรักเอาใจใส่ ดูแล...ห่วงใย
จนลืมไปว่าเรากำลังจะ**ยกค่าของตัวเอง...มาใส่ในความรัก**
ถามจริงๆ **"เขามีค่าพอที่จะทำให้เราหมดค่าเลยหรือ..?"**
เพราะฉะนั้น...

ความรัก ไม่ใช่การถือสิทธิ์เอาตัวเองเข้าไปอยู่ในชีวิตเขา

แต่ **"ความรัก" คือ การให้สิทธิ์เขามาอยู่ในชีวิตเรา**
ส่วนเขาจะคิดยังไง...เป็นหน้าที่ที่เขาต้องคิดเอง

ถ้าสังเกตเห็นว่ารักครั้งนี้ จะให้ **"ความรัก" อยู่กับเราแบบไหน..?**
...เราต้องเป็นผู้เลือก...

พระบรมราโชวาท
พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน
เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน
๑ เมษายน ๒๕๕๓

การทำความดีนั้น แม้จะไม่มีใครรู้เห็น แต่ก็จำเป็นต้องทำ เพื่อให้ผลดีที่เกิดขึ้นยิ่งเพิ่มพูนและแผ่ขยายกว้างออกไป เป็นประโยชน์ เป็นความเจริญมั่นคงที่แท้แก่ตน แก่ส่วนรวม ตลอดถึงชาติบ้านเมือง พร้อมทุกส่วน ข้าราชการพลเรือนทุกคนจึงต้องตั้งใจให้หนักแน่น เที่ยงตรง ที่จะกระทำความดี ทั้งในการประพฤติตนและการปฏิบัติงาน ด้วยความอุตสาหะเสีย โดยไม่หวั่นไหวย่อท้อต่ออุปสรรคปัญหา หรือความลำบากเหนื่อยยาก

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

โกงกิน

เรียบเรียง : แป้งร่ำ

อย่า...อย่าเพิ่งคิดอะไรไกลกว่านั้น เพราะไม่ใช่เรื่องที่จะคิดจะเดาหรอก จึงได้หยิบยกบทความของ **ท่านเจ้าคุณพิพิธธรรมสุนทร** (พระราชวิจิตรปฏิภาณ) **วัดสุทัศนเทพวราราม** กรุงเทพฯ ที่ท่านได้รวบรวมพิมพ์ไว้ 4 เล่ม ชื่อหนังสือว่า **"สอดส่องมองเมียง สอดส่องมองเมือง"** มาตีพิมพ์ เนื้อหาบางส่วนให้ท่านผู้อ่าน รู้ถึง...**สิ่งที่น่ากลัวที่สุดในสังคม ไม่ใช่คนทำชั่วมากขึ้น ไม่ใช่คนทำดีน้อยลง แต่อยู่ที่คนเราแยกแยะไม่ได้ว่า "อะไรชั่ว อะไรดี"**

"โกงกิน" เป็นคำไทยดั้งเดิม ที่เราพูดถึงคนที่ทำงานด้วยความฉ้อฉลปล้นเงียบโดยแฝงประโยชน์ตนบนงบประมาณทั้งของภาคราชการและเอกชน การโกงกินจึงมีทั้ง...กินใต้โต๊ะ...กินตามน้ำ...การสร้างกลอุบายในการโกงกินแบบฉ้อฉล **เป็นการกินที่ไร้กลิ่นสิ้นควัน ทั้งสนุก และสนิท**

ประเทศไทยเราเขาลือลั่น มากคอร์รัปชั่นโกงกันป่นปี้

โกงทั้งแผ่นดินถิ่นธรณี โกงกันถึงที่ฟากฟ้าอากาศ

คนที่โกงกิน เหตุเพราะ **"อยากรวย"** และอยากแสดงให้คนเห็นว่า **"ข้าเป็นคนรวย"** แต่ **"สิ่งที่มี บอกที่มาไม่ได้"** อยากมีบ้านหลังใหญ่ให้ตาคนดูให้ตีนเดิน อยากมีรถราคาแพงให้คนมองแล้วแช่งสาป อยากประดับเพชรทองให้คนมองว่ามั่งมี ลอง

24/1/2557 ณ เวทีชุมนุมแยกปทุมวัน

พระราชวิจิตรปฏิภาณ
(เจ้าคุณพิพิธธรรมสุนทร)

ฟังเสียงคนที่เขาเห็นบ้าง เขาไม่ได้ **"สวด"** แต่ **"สาป"**

การโกงกินแบบฉ้อฉลคนจับผิดไม่ได้นั้น เขาเริ่มกันที่... **โครงกิน**...แล้วจึงร่าง...**โครงการ**...ประเทศชาติและประชาชนไทยจึงถูกแร้งตาดี รัฐมนตรีตาแหลมรุมจิกทิ้ง จนบัดนี้กำลังจะเหลือแต่ **"โครงเปล่า"**

อะไรเป็นเหตุให้มีการฉ้อฉลโกงกิน คำตอบก็คือ...

ขาดความละอายความชั่ว (ขาด หิริ)

ขาดการกลัวผลของบาป (ขาด โอตตัปปะ) ไม่เข็ดหลาบในกฎหมาย

ที่ขาดความละอายความชั่วและขาดการกลัวผลบาปนั้น เพราะพ่อแม่ไม่ได้สั่งสอนมาแต่อ้อนแต่ออก แต่สอนว่าต้องรวย ต้องอย่าให้แพ้คนนั้นคนนี้ ถ้าเป็นผู้หญิงก็...อย่าให้แพ้อีนางนั่น...การที่พ่อแม่ใส่วิญญาณผีเปรต ปอบ เข้าไปในวิญญาณลูกหลานๆ จึงเป็นตัวแทนของพ่อแม่ ถ้าใครจะด่าว่าคนฉ้อฉลโกงกินนั้น เพราะพ่อแม่ไม่สั่งสอนเห็นจะด่าผิดไป **คราวนี้ต้องด่าใหม่ว่า...สอนให้กินกันทั้งโคตร...เชียวนะ..!!**

ส่วนการไม่เข็ดหลาบในเรื่องกฎหมาย ก็เพราะเห็นช่องโหว่ที่พวกเขาถ่างเอาไปแล้ว และเมื่อมีผู้จับได้ พวกเขาช่วยกันปกปิด กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์ ก็เพราะผู้ร่างกฎหมายทำผิดเสียเอง **แล้วเราจะทำอย่างไร ก็อย่าคิดให้โรคประสาทแดก** ดูพวกมันโกงกันไป เพื่อเอาเงินไปเลี้ยงพ่อแม่ลูกเมียมัน **เวลาตกนรกจะได้ตกเจ็ดชั่วโคตร นี่คือนรกทางอ้อม อีกทางหนึ่งที่เราเห็นได้ชัดเจน บุคคลเหล่านี้ก็จะมีแต่ความหวาดกลัวหวาดระแวง ระวังภัยอยู่ตลอดเวลา นี่แหละนรกทางตรง**

กระนั้น หากกล่าวถึงผลที่ได้รับ คือ กลายเป็นผู้ไม่มีแผ่นดินจะเดิน ยิ่งหากเมื่อกระทำความผิดติดคุกตะราง แผ่นดินก็แคบลงไปอีกและในตะรางนั้นก็ยังแคบลงไปอีกด้วยการถูกจำกัดแดนหมายเลข สุดท้ายถ้าทำชั่วความเลวเพราะหลงสังขารและบ้าบริขารบำเรอตน ก็จะถูกตัดสินประหารชีวิต หมายความว่า ถ้าชั่วช้าสามานย์มากก็ไม่ควรยืนอยู่บนแผ่นดินนี้เพียง 2 เท้า

ลองถาม (ตนเองนะ) ว่าเราจะมีความสุขกันจริงไหม ?

ก็ต้องทบทวนหวนคิดถึงตนเอง แม้คำตอบนั้น...จะไม่ต้องเป็นคำตอบเท็จต่อตนเอง **ดั่งคำว่า คนมีความประพฤติสกปรกแล้วโกหกว่าตนเองเป็นคนสะอาด เหมือนคนอนาถานุ่งผ้าขาดแล้ว ยังโกหกตนนุ่งผ้าสวย...555..**

อาลัยแด่...

มวลมหาประชาชน

เรื่อง ป้อนข้าว

กล่าวได้ว่าเป็น เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ แบบที่ไม่เคยมีมาก่อน ที่คนจำนวนมากได้มาร่วมแรงร่วมใจรวมกันเป็นหนึ่งเดียว กลายเป็นพลังแห่ง "ความสามัคคี" สิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ร่วมกันว่า เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร...?

ฉันรู้สึกว่า **"มวลมหาประชาชน"** เกิดขึ้นได้ เพราะ **ความรัก ความศรัทธาต่อความดี และความเป็นธรรม** แต่อีกหนึ่งแง่คิด คือ **ผู้นำของมวลมหาประชาชนจึงต้องเสมอต้นเสมอปลาย อย่าเปลี่ยนอุดมการณ์เป็นอันขาด**

อันความประทับใจเหล่านั้น สัมผัสได้ถึงความรักชาติ ความเสียสละ และความร่วมแรงร่วมใจกันคนละไม้คนละมือ อย่างทุ่มเทสุดตัวของเหล่ามวลมหาประชาชน มาจากการสละแรงกายและแรงใจของคนจำนวนมาก แม้แต่ผู้ที่ต้องการมีส่วนร่วมในการผลักดันให้ชาติบ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ถูกต้อง ก็ตามที

แต่เหตุการณ์บางตอนของการต่อสู้ครั้งนี้ ย่อมจะมีอีกชีวิตที่เป็นอนาคตของชาติที่ต้องสูญเสีย อีกหนึ่งจุดเปลี่ยนชีวิตของคนเป็นพ่อ-แม่ หรือการพรากชีวิตของผู้บริสุทธิ์โดยเฉพาะเด็ก ซึ่งไม่สามารถบรรยายความรู้สึกที่มีอยู่ตอนนี้ได้ เพราะมันมากกว่าคำว่า **เสียใจ เศร้าใจ และหดหู่**

อย่างไรก็ตาม เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นวัฏสงสารที่ทุกชีวิตต้องเผชิญอย่างไม่มีข้อยกเว้น แต่ในเมื่อเราไม่สามารถรู้ได้เลยว่า ตัวเอง ครอบครัว เพื่อนใกล้ชิด คนสนิท จะต้องเผชิญกับสิ่งเหล่านี้เมื่อใด ก็เป็นเรื่องปกติที่คนส่วนใหญ่จะทำใจไม่ได้กับการจากไปของคนรัก กลายเป็น **ความพลัดพรากจากผู้เป็นที่รัก ที่ชอบใจ ย่อมทำให้เกิดทุกข์**

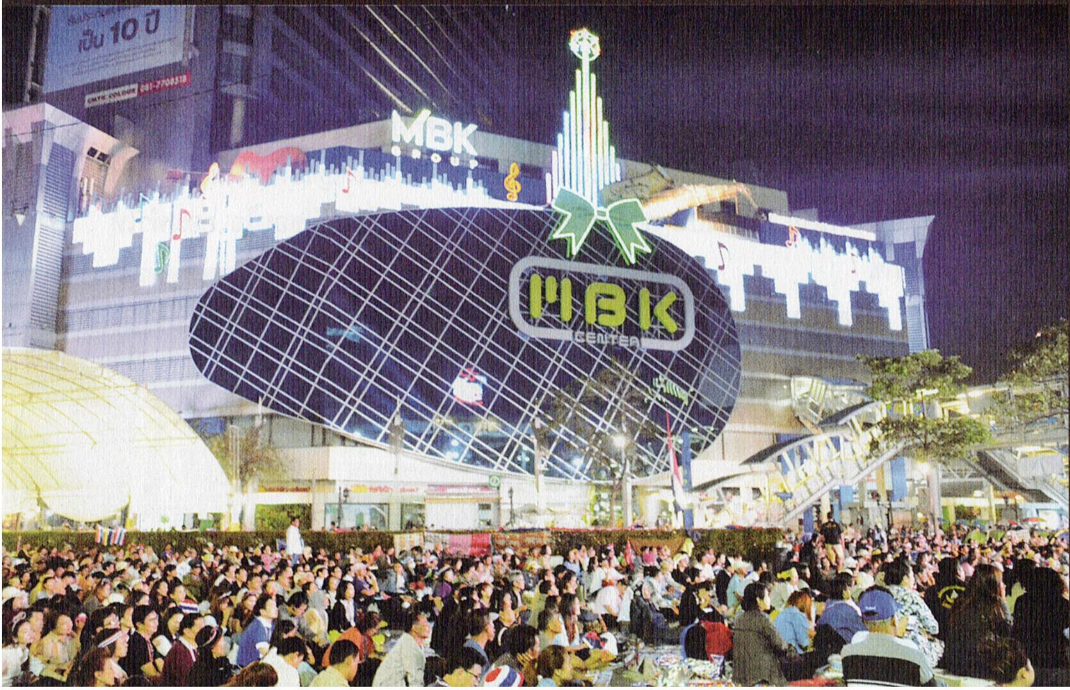

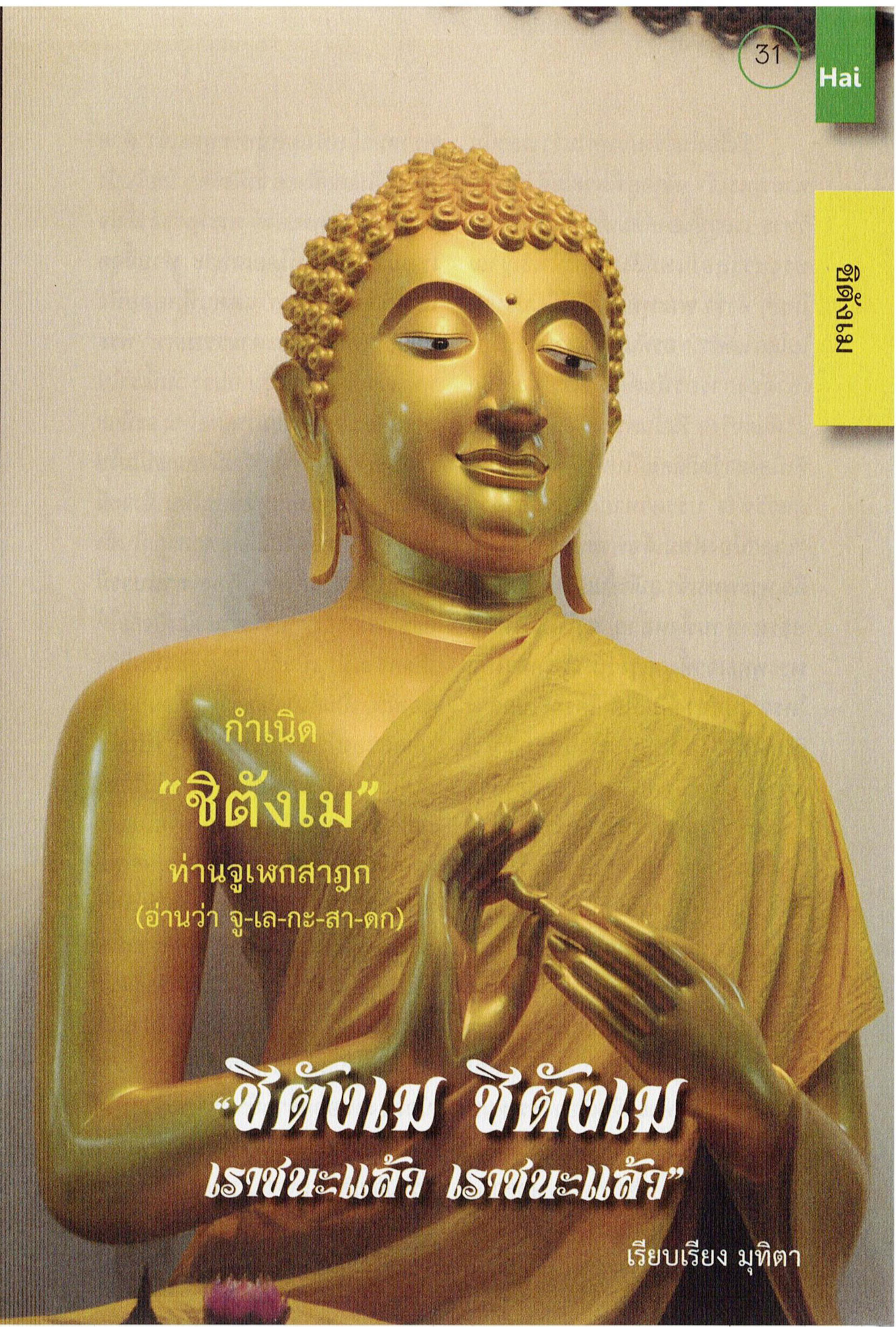
ในทางพุทธศาสนา **"ความตาย"** ไม่ใช่จุดจบของชีวิต มันแค่เป็นการสิ้นสุดของร่างกายนี้เท่านั้น ภพชาติใหม่รอเราอยู่ เสมือนเป็นเครื่องเตือนสติเราว่า

ฉะนั้น เมื่อ **"ความตาย คือ สิ่งที่ทุกคนต้องพบเจอ แต่การตายที่หลงเหลืออะไรให้โลกจดจำทำได้ไม่กี่คน"** หากเราเลือกความถูกต้อง เห็นถึงความจริงที่ปรากฏในช่วงที่สังคมกำลังมีการเปลี่ยนแปลงอยู่นั้น **"คนเรา รู้ดี รู้ชั่ว แต่แยกแยะไม่ได้ว่าอะไรดี อะไรชั่ว กันมากกว่า"**

จากจุดเริ่มต้นของ **"การสูญเสีย"** และ **"การเสียสละ"** เลือดเนื้อของมวลมหาประชาชนครั้งนี้ เพราะการต่อสู้กับสิ่งที่ไม่ชอบธรรม ทำให้สังคมต้องตระหนักถึงว่าหากคนในสังคมไทยมี **"หิริโอตตัปปะ"** คือ ละอายชั่ว กลัวบาป เป็นหลักใจแล้ว...การปกป้องครั้งนี้ไม่ต้องใช้ดาบ ปืนหรือโล่ห์ เพราะนั่นคือ การป้องกันจากภายนอก สิ่งที่ต้องปกป้องคือ **"ใจ"** ที่อยู่ด้านใน ให้มีกำลังใจสู้ต่อไปต่างหาก **เพราะวิธีที่จะเอาชนะความชั่ว จึงไม่ได้อยู่ที่การทำลายคนชั่ว แต่อยู่ที่การเปลี่ยนจิตใจของคนชั่วโดยไม่ทำความชั่วตอบ**...นั่นเอง

"ในฐานะประชาชนชาวไทยคนหนึ่ง ขอไว้อาลัยให้กับผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ทางการเมืองคะ" RIP for all dead political victims.

กำเนิด

“ชิตังเม”

ท่านจูเพกสาฎก
(อ่านว่า จู-เล-กะ-สา-ดก)

“ชิตังเม ชิตังเม เราชนะแล้ว เราชนะแล้ว”

เรียบเรียง มุทิตา

มีเรื่องในธรรมบทท่านว่า เวลานั้นพระพุทธเจ้า พักอยู่ที่พระเชตวันมหาวิหาร เวลานั้นองค์สมเด็จพระพิชิตมารทรงบรรลุอภิเษกสัมมาสัมโพธิญาณใหม่ๆ คำว่า **พระพุทธเจ้า** ยังไม่ปรากฏในโลก แต่คำว่า **อรหันต์** นี่ ชาวบ้านรู้เรื่อง เขาต้องการอรหันต์กัน แต่ยังไม่รู้จักอรหันต์จริงๆ วันนั้นพระพุทธเจ้าเสด็จไปที่เมืองสาวัตถีและก็ไปพักที่พระเชตวันมหาวิหาร บรรดาทายกก็ประกาศว่า **"เวลานี้องค์สมเด็จพระบรมโลกนาถ คือ พระพุทธเจ้า อุบัติขึ้นแล้วในโลก ขอบรรดาท่านทั้งหลาย จงไปฟังเทศน์พระพุทธเจ้าทั้งกลางวัน และกลางคืน ใครจะไปกลางคืนก็ได้ ใครจะไปกลางวันก็ได้"** ในตอนนั้นท่านบอกว่า มีพราหมณ์คู่หนึ่ง สองตายาย สองสามีภรรยาชื่อว่า **จูเฬกสาฎก** แต่ว่าพราหมณ์จูเฬกสาฎกตามบาลีท่านบอกว่า ในสมัยพระวิปัสสี พราหมณ์คนนี้ชื่อว่า **มหาสาฎก** แปลว่า สาฎกใหญ่ สมัยพระพุทธเจ้าองค์นี้ ก็มาเกิดใหม่ก็ชื่อ สาฎกตามเดิม ชื่อ **จูเฬกสาฎก** แปลว่า สาฎกเล็ก จูเฬกสาฎกพราหมณ์จนมาก สองสามีภรรยามีผ้าห่มแค่ผืนเดียว (พราหมณ์ไปไหนต้องห่มผ้า คือ มีผ้านุ่ง และมีผ้าห่ม) วันนั้นคนฟังมาก จูเฬกสาฎกพราหมณ์ไปฟังเทศน์พระพุทธเจ้า ด้วยความที่ไม่เคยฟังอยากฟังชัดๆ เลยไปนั่งด้านหน้าพระพุทธองค์ พระพุทธเจ้าตั้งใจเทศน์สงเคราะห์โดยเฉพาะ ท่านจี้จุดเฉพาะจูเฬกสาฎก แต่คนที่พลอยฟังพลอยได้หน่ะมีเยอะตามธรรมดา พระพุทธเจ้าเทศน์ ต้องมุ่งก่อนว่า วันนี้เราไปเทศน์ จะมีใครบรรลุมรรคผลไหม จะมีผลเป็นประการใดบ้าง ถ้าไม่มีผลเลยนี่ไม่ไป ถ้าจะไปแล้วจะต้องพูดแบบไหน จึงจะมีผล ท่านรู้ไปก่อน ในเมื่อจูเฬกสาฎกไปนั่งข้างหน้า ท่านก็เทศน์เรื่อง **ทานบารมี** อธิบายผลของทานว่า **ทาน** เป็นปัจจัยให้เกิดความรัก เป็นต้น ผู้ให้ย่อมเป็นที่รักของผู้รับ เป็นต้น และบรรดาเพื่อนๆ ของบุคคลของผู้รับ ก็ย่อมรักผู้ให้ เป็นต้น เทศน์อานิสงส์ของทานว่า การมีชีวิตอยู่ก็มีความสุขและมีพวกมาก ตายไปแล้วไปเกิดบนสวรรค์ มาเกิดเป็นมนุษย์ใหม่ก็เป็นคนร่ำรวย ท่านเทศน์ยาว ฟังไปก็รู้และเข้าใจไปด้วย จูเฬกสาฎกพราหมณ์ฟังไปๆ ก็ทราบว่า เรานี้หนอที่เกิดมายากจน ก็เป็นเพราะไม่เคยทำทานมาแต่ปางก่อนแท้ๆ ชาตินี้จึงน่าเอน็จอนาถนักสองคนออกจากบ้านพร้อมกันไม่ได้ เพราะมีผ้าห่มผืนเดียว วันนี้เราจึงมาฟังธรรมคนเดียว เพราะภรรยาไม่มีผ้าห่ม ก็

เป็นเพราะเราไม่ได้ทำทานนี่แหละ คิดขึ้นมาว่า อย่ากระนั้นเลย เอาผ้าห่มที่เรามีอยู่ผืนเดียวนี้แหละถวายพระพุทธเจ้าเสีย พอคิดปั๊บ **อกุศล** ตัวความตระหนี่มัจฉริยะก็ขึ้นมาแทรกทันทีว่า ให้ไปแล้วแล้วเราจะเอาอะไรห่มเล่า ยิ่งร้ายไปกว่านั้น ภรรยาที่อยู่บ้านจะเอาอะไรที่ไหนมาห่ม อย่าเพิ่งให้เลย ว่าแล้วก็ฟังธรรมต่อ

ฟังไปจนถึงตอนกลางก็คิดขึ้นมาอีกว่า ก็เพราะอย่างนี้นี่เองเราถึงยังจนอยู่อย่างนี้ ให้ไปเถอะน่า ถึงจนไม่มี ก็ค่อยหาใหม่ แต่ก็คิดขึ้นมาอีกว่า ถ้าให้ไปแล้วแล้วหาใหม่ไม่ได้ เราทั้งสองคนก็จะไม่มีอะไรห่ม ไม่มีผ้าห่มนี่ยังพอทำเนาทำใจได้ แต่อดไม่ได้ฟังเทศน์ อันไพเราะเช่นนี้ ยอมไม่ได้ นี่ภรรยาเราอยู่ที่บ้าน ยังไม่ได้ฟังธรรมอันไพเราะนี้เลย **ตัวตระหนี่มัจฉริยะ** ความหวงแหนมันขึ้นมาทำให้ตัดใจไม่ลง

นั่งฟังไปจนใกล้จะจบก็คิดว่า ให้ก็ให้เถอะน่า..ไม่ให้วันนี้ ก็ไม่รู้จะได้ให้วันไหนแล้ว ภรรยาจะได้ฟังไม่ได้ฟังก็ช่างแล้ว จึงดึงผ้า(เก่างั่กๆ เพราะสองคนผลัดกันใช้ผืนเดียว) ออกมาพับเสร็จ ก็นำผ้าไปถวายที่พระบาทของพระพุทธเจ้า อุทานว่า **"ชิตังเม ชิตังเม"** ในที่ประชุมนั้น **ชิตังเม** แปลว่า **"ข้าพเจ้าชนะแล้ว"**

พระพุทธเจ้าอุทานว่า "ชิตังเม ชิตังเม"

พระเจ้าปเสนทิโกศลเพิ่งกลับมาจากรบทัพจับศึก นั่งอยู่ในห้องประชุมนั้นด้วย ได้ยินก็คิดว่า ใครวะ..!! กล้าบังอาจมาประกาศชัยชนะต่อหน้าเรา ก็ถามว่า นั่นใครร้อง..นั่นเสียงอะไร.. แล้วเรียกให้มาเข้าเฝ้า เห็นเป็นพราหมณ์แก่ๆ เดินจะไม่ไหวอยู่แล้ว จึงทรงถามว่า ดูก่อนพราหมณ์ เธอร้องว่า ชนะแล้วน่ะ ชนะอะไร จูเฬกสาฎกพราหมณ์จึงตอบว่า **"ข้าพระองค์ชนะความตระหนี่พะยะค่ะ.."** ทรงถามต่อว่า ทำไมถึงว่า **ชนะ** พราหมณ์ก็ตอบว่า เพราะมีผ้าห่มอยู่ผืนเดียวใช้กันอยู่สองคนตายายคิดจะถวายตั้งแต่ยามต้นจนยามสุดท้าย จึงตัดสินใจได้ ชนะความตระหนี่แล้ว เอาไปถวายพระพุทธเจ้า จึงว่า..**ชนะแล้วพะยะค่ะ** ก็รวมความว่า วันพรุ่งนี้ ทั้งตัวพราหมณ์เองรวมทั้งภรรยาด้วย คงไม่ได้ฟังเทศน์ ถึงแม้จะไม่ได้ฟังก็ตามใจ นี่ได้ถวายทาน ก็ชื่นใจมากแล้ว

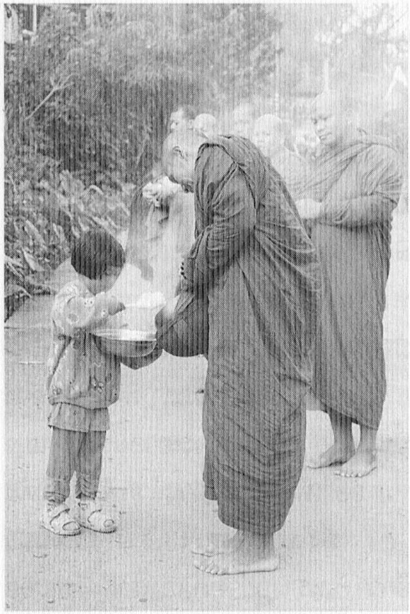
พระเจ้าปเสนทิโกศลท่านฟังแล้ว

ก็สั่งให้เขาไปเอาผ้าสาฎก ที่พระองค์ทรงใช้เอง เอามาสองผืน (หนึ่งคู่) ให้เธอ เธอก็น้อมไป ถวายให้พระพุทธเจ้าอีก ทีนี้.. สั่งเอามาให้อีกสองคู่ เธอก็ถวาย... พระพุทธเจ้าอีก ไปถึง ๓๒ คู่ ว่าเรื่อยกันไปนะ ๒ คู่, ๓ คู่, ๔ คู่ ไปเรื่อยถึง ๓๒ คู่ พอถึง ๓๒ คู่ เธอคิดในใจว่า ถ้าเราไม่เอาไว้เลย..ท่านผู้ให้จะหาว่าเรารังเกียจ เลยกันไว้สองคู่ เพื่อยายคู่หนึ่ง เพื่อตัวคู่หนึ่ง อีก ๓๐ คู่ ถวายพระพุทธเจ้า

พระเจ้าปเสนทิโกศลก็คิดว่า คนนี้มีความเลื่อมใสในที่ที่เราเลื่อมใสแล้ว จึงให้ไปนำผ้ากำพลที่พระองค์ใช้เองอย่างดีที่สุด ราคาแสนกหาปณะ มาสองผืน มามอบให้พราหมณ์ ท่านจูเฬกสาฎกก็เอาไปทำเพดานให้พระพุทธเจ้าเสียผืนหนึ่ง เอาไปกั้นเพดานที่บ้านเสียผืนหนึ่ง เมื่อเวลาพระสงฆ์ไปฉัน

พอรุ่งขึ้น อีกวันตอนบ่าย พระเจ้าปเสนทิโกศล มาเห็นผ้ากำพลก็จำได้ ก็ถามพระพุทธเจ้าว่า.. ใครถวาย.... พระพุทธเจ้าก็บอกว่า จูเฬกสาฎกถวาย จึงทรงเรียกจูเฬกสาฎกมา อีตานี้ใจหายว้าบ...ทรงสั่งให้เข้าเฝ้าด่วน ให้มาด่วนเดี๋ยวนี้..!! (งานนี้หัวขาดแน่)

พอตาพราหมณ์เข้ามาถึง ก็ตรัสว่า. ฉันให้ผ้าเธอถึง 32 คู่ไล่เป็นลำดับมา เธอ

ถวายพระพุทธเจ้าหมด สุดท้ายเธอเอาไว้เองสองคู่ เพื่อเธอเองกับภรรยา ฉันจึงให้ผ้ากำพลอย่างดี ประสงค์ให้เธอเอาไปใช้ เป็นรางวัลที่เธอมีศรัทธา ทำไมเธอจึงถวายพระพุทธเจ้าอีก ตาพราหมณ์ก็เลยบอกว่า..**"ผ้ากำพล ไม่เหมาะกับข้าพระพุทธเจ้า คนฐานะอย่างข้าพเจ้านี้ไม่สมควร สมควรแก่พระเจ้าอยู่หัวอย่างเดียว มิเช่นนั้นก็พระพุทธเจ้าเท่านั้น"**

คราวนี้ ท่านปเสนทิโกศลก็เลยบัญชาใหม่ว่า..นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เราให้คู่ ๔ กับเธอ คือ โค ๔, ช้าง ๔, ม้า ๔, กระบือ ๔ แล้วก็ผู้หญิง ๔, ผู้ชาย ๔, ทาสชาย ๔, ทาสหญิง ๔ และทรัพย์อีก ๔,๐๐๐ กหาปณะ (เวลานั้นเป็นคนรวยแล้วนะ) และบ้านสำหรับเก็บส่วย เก็บ

ภาษีอีก ๔ ตำบล รวยใหญ่เลย กลายเป็น **อนุเศรษฐีไป**

ต่อมาตอนเย็น บรรดาพระสงฆ์ ทั้งหลาย ก็นั่งคุยกัน (พระพุทธเจ้าอยู่ในมหาวิหาร) ว่าน่าอัศจรรย์ ที่จูเฬกสาฎก ถวายผ้าแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า เพียงแค่ผืนน้อยๆ ผืนเดียว ผ้าเก่าด้วย มีผลในปัจจุบันขนาดนี้ องค์สมเด็จพระชินสีห์ฟังแล้ว ก็คิดว่าเราควรจะไปที่นั่น พอไปถึง ท่านก็ถามว่า **"เธอคุยกันเรื่องอะไร"** (นี่เป็นธรรมดานะ...ธรรมดาของพระพุทธเจ้า พระสงฆ์ก็เหมือนกัน รู้แล้วต้องทำเป็นไม่รู้) พระก็เล่าให้ฟัง พระพุทธเจ้าก็บอกว่า จูเฬกสาฎกถวายช้าไป ถ้าถวายตถาคตตั้งแต่ยามต้น จะได้ผ้า ๑๒ คู่ หากว่า ถวายยามกลาง จะได้ ๘ คู่ นี่ถวายยามสุดท้าย จึงได้คู่ ๔ คู่ (น้อยไป)

ฉะนั้น
การทำบุญต้องเร็วๆ ไวๆ
"ตุลิตะ ตุลิตัง สีฆะ สีฆัง"
เร็วๆ ไวๆ

ดัดแปลงจากหนังสือ ธัมมวิโมกข์ (วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี) ฉบับที่ ๑๒๕ เรื่อง รวมคำสอนที่สายลม

หมายเหตุ : - คำว่า **"ชิตังเม"** นี้ มีบางสำนัก เอาไปว่า เป็นคาถา เหมือนกับว่า **"ขอให้รวย"** อะไรเทือกนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า **เป็นธรรมะกลับหัวกลับหาง พระสูตรนี้เน้นให้เห็นถึงการละความตระหนี่ หรือละความโลภ อันเป็นบุญใหญ่ ที่ได้ละกิเลส**

แต่สำนักนั้นดันไปเน้นที่ ความรวยของจูเฬกสาฎกพราหมณ์ หลังจากถวายผ้าสาฎกแด่พระพุทธเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่า นั่นเป็นการสอนให้คนทำบุญหวังผลหรือเปล่า..คนเราถ้าทำบุญหวังผลเสียแล้ว อานิสงส์น้อยมากเลย เพราะผู้ให้ทานเจตนาไม่บริสุทธิ์เสียแล้วฯ

เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้ ฯ

ผู้สืบทอดพระศาสนา..รุ่นต่อไป

เรื่อง ปลายฝน

"ลูก คือ โซ่ทองคล้องใจของพ่อแม่"

เราอาจจะเคยได้ฟัง

แต่อาจไม่ได้ยินความหมายที่ลึกซึ้ง..ของประโยคนี้

และอาจเพราะเราไม่ได้เข้าใจความหมาย....

การหย่าร้างจึงมีมากขึ้นในปัจจุบัน

ทำไม..? คนสมัยก่อนนั้นไม่หย่าร้าง

เพราะเขาไม่มีปัญหากันหรือ ไม่น่าจะใช่..

อาจจะมีสิ่งหนึ่งที่พวกเขามีให้กันและกันมากกว่า **ความรัก.?**

คนสมัยก่อนนั้นเวลามีคู่ครองพ่อแม่จะต้องหาให้ คลุมถุงชนเลยเสียอย่างนั้น ผู้ใหญ่มักเลือกคนที่เหมาะสมและดีที่สุดสำหรับลูก สิ่งหนึ่งที่เขาจะเลือก คือ **บุตรผู้ที่เติบโตมาในครอบครัวที่สมบูรณ์อบอุ่น** ฟังดูไม่พอดีเอาซะเลย **เป็นใครๆ ก็ไม่อยากเลือกเกิดในครอบครัวที่พ่อแม่เลือกที่จะแยกทางสักหน่อย** แต่มันมีเหตุผลที่คนสมัยนั้นเขาอาจจะไม่ได้พูดถึง

คนสองคน รักกัน มั่นใจต่อกัน เลือกที่จะมีอนาคตด้วยกัน ให้กำเนิดลูกน้อย การมีลูกย่อมเปลี่ยนชีวิตพ่อแม่ตลอดไป

เขาไม่ใช่หนุ่มสาวที่อยู่ให้ห้วงแห่งความรักอีกต่อไป แต่เขา คือ **แบบอย่าง** ที่กำลังจะสร้างคนๆ หนึ่งขึ้นมา **"และต้องรักษาความรักนั้น ประคับประคองให้เนิ่นนานเพื่อลูก"**

ลูกย่อมมีศรัทธาจากความรัก เพราะมีพ่อแม่เป็นตัวอย่าง ถ้าพ่อแม่ทะเลาะกัน เลิกกันให้ลูกเห็น ลูกก็จะเจ็บปวด และจดจำความทุกข์ของพ่อแม่ จึงปฏิเสธไม่ได้เลย ที่เราทุกคนไม่อาจทนเห็นน้ำตาพ่อแม่ได้โดยไม่รู้สึกอะไรใช่ไหม นั่นคือการสร้างรอยแผลในใจลูก ลูกผู้เคยเรียนรู้ความเจ็บปวดของพ่อแม่ย่อมสร้างกำแพงในใจเกี่ยวกับความรัก

วันหนึ่งลูกถึงวัยที่ต้องมีคู่ อันชีวิตคู่ทุกคู่ต้องมีปัญหาเข้ามา ถ้าคนสองคนไม่มีความอดทนความเข้าใจ ไม่รู้จักกับคำว่า **"ให้อภัย"** มากพอ แล้วคุณคิดว่า เด็กคนนั้นที่เสียศรัทธาจากความรักที่พ่อแม่ผูกปมด้อยนั้นเอาไว้ จะอดทนอดกลั้นพอที่จะข้ามผ่านปัญหาในชีวิตคู่ไหม สุดท้ายความรักของเขาอาจจะต้องจบลงเหมือนกับชีวิตคู่ของพ่อแม่ของเขาไหม ? และโชคร้ายกว่านั้น เขาได้ฝากปมด้อยไว้ในหัวใจลูกของเขาอีกทีต่อๆ ไปไม่จบสิ้น

เมื่อกล่าวถึง **พุทธศาสนาก็มีข้อธรรมเรื่องการเป็นพ่อแม่และบุตรที่ดีเช่นกัน** แต่ถูกนำมาถ่ายทอดน้อยขึ้นทุกวัน กลายเป็นเหตุผลลึก ๆที่ไม่อาจแก้ไขอดีต และที่มาของตัวเองได้ **แต่อนาคตคือ สิ่งที่เรากำหนดแก้ไขได้เสมอ**

หากคุณพบใครสักคน...ก่อนจะมีคู่

ก่อนจะตกลงรักกัน

คนสองคนต้องตั้งใจไว้ให้มั่นว่าจะดูแล และเข้าใจซึ่งกันและกัน

ดั่งคำตรัสรู้ขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้า เรื่อง **"พรหมวิหาร 4"** เข้ามาประยุกต์ใช้ในชีวิตคู่ หรือธรรมของผู้ครองเรือน

ฉะนั้น การแต่งงานไม่ได้สัญญาว่าจะรักกันตลอดไปเท่านั้น แต่คือ **การสัญญาว่าจะให้อภัยกันตลอดไปด้วย** และช่วยกันแก้ไขให้มีแต่ความสุข ความดี

รักทั้งผิด รักทั้งชอบ ของกันและกัน

แค่ [ไม่] สนใจ

เรื่อง แป้งร่ำ

เป็นธรรมดาของมนุษย์ทุกคน ย่อมถูกความคิดหลอกอยู่ตลอดเวลา คิดอยากได้โน่น คิดอยากได้นี่ คิดอยากเป็นอย่างนั้น คิดอยากให้เป็นอย่างนี้ เพราะการที่คนเรามีของเสียสะสมด้วยภาวะแวดล้อมรอบข้าง สิ่งที่เร้ากาย กวนใจ ณ วันนี้ทำให้เราต้องปลีกตัวเองมาอยู่ในสถานที่แห่งหนึ่ง

วันนี้มาฟังประสบการณ์จริงของฉันที่ได้ไปปฏิบัติธรรม (ด้วยความเต็มใจ) ย้ำเลยนะ...ว่าต้องเต็มใจ ไม่งั้น...ไม่ได้ผลแน่นอน ก็ดูเหมือนจะเป็นอะไรที่ **"ธรรมะจัดสรร"** อย่างลงตัวที่สุดในช่วงเวลานั้นด้วยความมุ่งมั่น คิดอยากจะพัฒนาจิตใจให้เกิดความกล้าและความแข็งแกร่ง กล้าเผชิญหน้ากับสิ่งที่เรียกว่า **"ความทุกข์"** บวกกับความตั้งใจเพื่อตอบแทนผู้มีพระคุณ ฉันจึงเลือกมุ่งหน้าไปยังสถานที่ปฏิบัติธรรมกลางใจเมือง

ทำไม ? ต้องไปปฏิบัติธรรมกลางใจเมือง ช่างดูวุ่นวายเสียเหลือเกิน

อ้าว...คำตอบง่ายๆ **ก็เพราะไม่รู้...จึงไป** แค่นั้นเอง...555

การปฏิบัติธรรม จึงเป็นเรื่องของการปล่อยวาง ทำจิตให้ว่าง อยู่กับปัจจุบัน

มันเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องถามต่อไปว่า **"แล้วอะไรคือวาง อะไรคือว่าง อะไรคือปัจจุบัน"** แท้จริงคนเราชอบไปปฏิบัติ แต่ก็ตั้งคำถามจนฟุ้งซ่าน **สรุปแล้ว...ไปปฏิบัติไม่ได้สักที** เอาเป็นว่า ในขณะที่เรากำลังทำอะไรอยู่...เรารู้ใจตัวเองได้ขนาดไหน นี่แค่เริ่มต้นการปฏิบัติธรรมนะ

เริ่มจากกิจกรรมในเย็นวันแรกด้วย

โยคะสมาธิ คือ การนอนทำสมาธิบนลานพื้นไม้ ล้อมรอบไปด้วย dry ice (ไอน้ำพ่นๆ แบบน้ำค้างประมาณนั้น) สัมผัสไอดินกลิ่นหญ้า ยิ่งช่วงเช้าได้ทำสมาธิโยคะจะทำให้เราสมองปลอดโปร่งเป็นอย่างมาก ทำให้รู้จักคุณค่าของการพักผ่อนกาย ทำจิตใจให้คลายออกจากความกังวล แค่นี้เอง...ความตึงเครียดก็จะหายเสมือนการชาร์ตชีวิตให้กลับมาสดชื่นกระปรี้กระเปร่า **เพียงแค่ "ไม่" สนใจในสิ่งที่เป็นทุกข์** วันทั้งวันที่ปฏิบัติธรรมคุณจะยิ้มแก้มปริ เพราะอะไรรู้ไหม..? เพราะเราคิดในเรื่องที่ดีๆ ทำแต่เรื่องที่ดีๆ พูดแต่เรื่องดีๆ **สรุปว่า "ดี" ไปทั้งวัน**

คุณทั้งหลาย ถ้ารู้จักคงสถานะพื้นฐานของสภาพจิตที่แข็งแกร่งได้แล้ว ก็สามารถเริ่มกระบวนการตัดความอยากที่ถูกสุมเป็นไฟรุ่มร้อน จากโลกอันวุ่นวายนับวันมีแต่ "**ความแก่งแย่งชิงดี**" (ถอนหายใจสุดๆ)

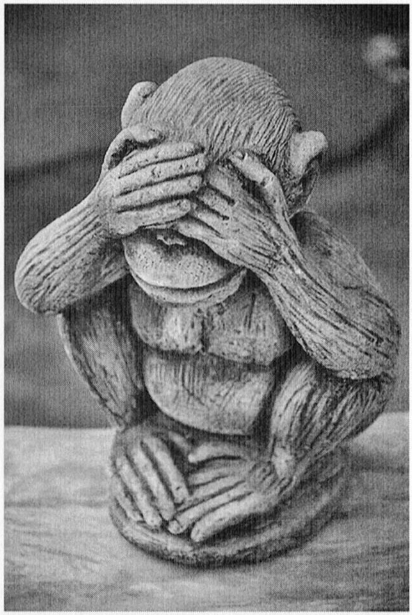
ส่วนผู้ที่ยังไม่เคยปฏิบัติธรรม หรืออยากไปปฏิบัติธรรม แต่ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร จะไปที่ไหนดี

ประเด็นแรกต้อง **"ไม่" สนใจ** หมั่นท่องไว้ว่า ฉันกำลังไขว่คว้าหา **"ในสิ่งที่ทำให้ฉันไม่ต้องการความสุข"** ก็พอ อย่าคิดนานนะ ชีวิตของคนเราสั้นเกินกว่าจะมีเวลาทำอะไรๆ ได้หลายอย่าง โอกาสมีครั้งเดียว..!!

ส่วนผู้ที่ปฏิบัติธรรมมาบ่อยๆ ลองตรวจสอบดูความก้าวหน้าในการปฏิบัติธรรมด้วย คือ หลังจากได้มาปฏิบัติธรรมแล้วคุณจะดำเนินชีวิตที่ถูกต้องอย่างไร.? แม้แต่สิ่งที่ฝึกฝนและพัฒนาศักยภาพจิตใจของเรานั้นมีความแตกต่างจากเดิมหรือไม่ อีกทั้งระหว่างการปฏิบัติธรรมนั้นพยายามสังเกตดูสภาพจิตใจของตนไปด้วยว่าเป็นอย่างไร ณ ทุกขณะจิต **"เกิดๆ ดับๆ"** เปรียบดั่งเช่น **"การเกิดและความตาย"** นั่นแล

มุมหนึ่งของศาลาปฏิบัติธรรม

ไปปฏิบัติธรรม แบบสบาย สบาย ที่ราชบุรี

เรื่อง พิ ริน

วันนี้ขอมาแบบแนว **"สบายสบาย"** อ่านสบายสบาย ฟังสบายสบาย นั่งสบายสบาย นอนอ่านตากลมสบายสบาย ครั้งนี้เราจะคุยกันแบบง่ายๆ สบายสบาย ไม่เครียดนะคะ... ให้คิดว่าประโยคที่กำลังจะอ่าน มีสติในการอ่านแต่ละคำอย่างชัดเจน... ในช่วงเวลาวันหยุดระหว่างวัน**อาสาฬบูชา**และ**วันเข้าพรรษา** ที่ผ่านมารวมๆแล้วมีเวลาประมาณ 4 วัน ในการหยุดและทำอะไรสักอย่าง หลายๆ คนที่ทำงานออฟฟิศ หรือมีชีวิตที่ติดอยู่กับโต๊ะก็มักจะออกไปพักผ่อน ในบริบทที่หลากหลาย แล้วแต่ว่าใครอยากทำอะไร แล้วคุณล่ะ....ได้ไปไหนกันหรือเปล่าคะ

สำหรับโอกาสหยุด 3 วันนี้ จึงเลือกขอออกไปปฏิบัติธรรม เป็นระยะเวลาสั้นๆ คือ 2 คืน ฟังๆ ดูหลายคนคงคิดว่าวันสั้นๆ แบบนี้จะไปทำไม แต่ไม่เป็นไร สั้นยาวมันอยู่ที่ใจ ขอแค่ตั้งใจไปปฏิบัติก็เพียงพอแล้วค่ะ ตอนแรกก็ไม่ได้วางแผนว่าจะไปสถานปฏิบัติที่ไหน แต่คุณน้าเคยเล่าให้ฟังเลยนึกได้อยู่ที่หนึ่งในจังหวัดที่มีแกะเยอะๆ คือ **ธรรมสถานวิโมกสิวาลัย จ. ราชบุรี** ส่วนหนึ่งของวัดท่าไม้

ลมโชยมาเบาๆ เรียกสายตาให้ดูไปที่ต้นโพธิ์ข้างหน้าขนาดใหญ่ ใบคล้อยปลิวตามลมเหมือนกระดิ่ง ดูวิบวับผิดตา ที่นี่...มีต้นโพธิ์เยอะทีเดียว มาถึงแล้วเข้าลงทะเบียนกับพระที่รับอยู่ด้านในห้องลงทะเบียน

"ครั้งนี้เรามาแบบไม่ค่อยตั้งตัวสักเท่าไหร่..นะเจ้าคะ ไม่ทราบว่าต้องใช้อะไรเพิ่มเติมบ้าง" ก็ถามไปตามประสาคนไม่เคยมา **"ลงทะเบียนและไปรับศีล นอกนั้นค่อยมารับเสื่อ หมอน"** เมื่อพระท่านกล่าวตามนั้นเราก็เดินเข้าไปสู่ด้านใน

ที่น่าแปลกของสวนปฏิบัติส่วนกลางที่นี่คือ นั่งสมาธิบนบัลลังก์หิน ญาติโยมคนที่อยากทำบุญก็มักจะบริจาคซื้อแท่นหินขนาดใหญ่นี้ให้ เรียงรายกันไปจนยาวหลายเมตร หากได้นั่งสมาธิตรงนี้คงสบายไม่ใช่น้อย เดินไปเรื่อย ขณะที่กำลังหาศาลา เจอแม่ชีรูปหนึ่งหน้าตาสวย ผิวพรรณเปล่งปลั่ง นั่นคือ แม่ชีปิ๋ม อยู่ที่นี่ก็มีโอกาสได้คุยปรึกษาแม่ชีปิ๋มอยู่บ้าง ท่านสบายสบายยิ้มแย้มต้อนรับทุกคน แถมมีเสียงอ่อนหวาน ถึงเวลาประกาศกิจกรรมก็ฟังดูลื่นหู แบบสบายสบายกันไป หลังจากรับศีลฉันและแม่ ก็เข้านั่งประจำที่พร้อมทำโยคะในช่วงบ่าย โยคะส่วนนี้โดยปกติจะไม่มี แต่วันนี้ครูมาอาสาขอสอนทุกคนก่อนที่จะนั่งสมาธิยาวกันไป คนต่างวัยคละกันไป ท่าโยคะที่ครูจัดมาก็ออกมาแบบสบายสบายไม่ยาก ทำเอาผู้ใหญ่ชอบกันไปตามๆ กัน เพราะรู้สึกสบายขึ้น โล่งขึ้น

พักดื่มน้ำปานะเพื่อบำรุงและดับกระหาย วันนั้นได้ดื่มน้ำหวาน เมื่อพูดถึงน้ำปานะแล้ว ในปัจจุบันวัดหรือสำนักปฏิบัติธรรมบางแห่งก็อนุญาตให้ดื่มน้ำนมได้ ส่วนบางแห่งก็ไม่อนุญาตให้ดื่มในเรื่องนี้ แม้แต่ในพระไตรปิฎกก็ยังมีข้อความที่ก่อให้เกิดความสับสนทางความคิด เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงขอทำการแบ่งประเภทของน้ำปานะออกเป็น 3 ระดับขั้น โดยพิจารณาจากเครื่องดื่มที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นเกณฑ์การตัดสิน ง่ายๆ ว่า

1. ขั้นหยาบ ได้แก่ เครื่องดื่มที่มีเนื้อปน เช่น น้ำเฉาก๊วย เครื่องดื่มธัญญาหารสำเร็จรูปต่างๆ น้ำผลไม้ที่มีเนื้อปน แม้แต่น้ำนมถั่วเหลืองก็ดื่มไม่ได้

2. ขั้นกลาง ได้แก่ เครื่องดื่มที่ไม่มีเนื้อปน เช่น น้ำผลไม้แท้ 100% ชนิดที่ไม่มีเนื้อปน น้ำหวาน น้ำอัดลม กาแฟผสมครีมเทียมและน้ำนม เนื่องจากน้ำนมก็ได้รับการอนุญาตไว้ตามพระไตรปิฎกข้างต้น หากใครเห็นว่าควรดื่ม ก็ไม่ควรไปตำหนิเขา ส่วนท่านใดเห็นว่าไม่ควรดื่มก็งดเว้นไว้นะคะ

3. ขั้นละเอียด ได้แก่ น้ำปานะที่ทรงอนุญาตไว้ 8 อย่าง น้ำผลไม้แท้ 100% กาแฟชนิดที่ไม่มีครีมเทียมอันเป็นส่วนผสมของน้ำนม

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม หากเราลองคิดดูดีๆ ถึงคุณค่าที่แท้จริงของการดื่มน้ำปานะแล้ว จะพบว่า..การดื่มน้ำปานะก็เพื่อบรรเทาความหิวกระหาย และการดับธาตุไฟที่เผาผลาญอาหารอยู่ภายในร่างกาย เพื่อให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังในการเจริญสมณธรรม ไม่ถูกความหิวบีบคั้นจน

กระสับกระส่ายเกินไปในการปฏิบัติธรรมนั่นเองค่ะ

พักกันแล้วจึงไปเดินเล่น ดูสถานที่รอบๆ พูดได้ง่ายๆ คือ สงบและสบายเหลือเกิน ต้นไม้รายรอบ อีกบ่อน้ำข้างๆ ก็ทำให้เย็นชื่นใจ ระหว่างทางเดินใต้หลังคา ก็จะได้อ่านพระธรรมคำสอนเตือนใจไปตลอดทาง เติมพลังใจได้ในเวลาน้อยๆก็มีเสียงแม่ชีปิ๋มเรียกไปทำวัตรเย็น เอาล่ะ...ถึงเวลาสวดมนต์ เราได้หนังสือสวดมา1 เล่ม หนาประมาณ 2 นิ้ว เมื่อเริ่มก็ยังมีมือใหม่หลายคน ประกอบกับการสวดด้วยความเร็วกว่าที่เคยสวด จึงขำกันเองบ้างเพราะสวดไม่ทัน สวดผิดสวดถูกไม่เป็นไร ข้อนี้สวรรค์น่าจะเห็นใจคนสามัญชนอย่างเรา (แต่ถ้าพระภิกษุสงฆ์และแม่ชีพราหมณ์ สวดผิดมากหลายหรือสวดแบบขอไปที ดังเช่นเราจะได้ประสบกันบ่อยๆ หากที่ใดมีการย่อบทสวดหรือตัดบทบ้าง จะต้องไปสวดแก้ที่นรกกันต่อด้วยนะคะ) ทำวัตรเย็นเสร็จก็มีญาติโยมเข้ามาสวดต่อ วัน**อาสาฬหบูชา** วันนี้เป็นวันที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงปักหลักพระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรก

บรรยากาศภายในสถานปฏิบัติธรรม

ในโลก ถือเป็นวันสำคัญอย่างยิ่งต่อพุทธศาสนิกชนทั่วโลก เราก็จะฟังพระธรรมเทศนา **เรื่องธัมมจักกัปปวัตตนสูตร** คนมาไม่มากนักแต่พอเมื่อลงมาตักบาตรกันที่บันได ก็เห็นคนเรียงกันไปเยอะอยู่เหมือนกัน เมื่อมองมาจากข้างในออกไปข้างนอก ก็น่าประทับใจที่เห็นผู้คนเข้ามาฟังเทศน์ - ฟังธรรม

จบพิธีกันไปช่วง 3 ทุ่ม ก็ถึงเวลาเข้านอนหยิบมุ้งหยิบหมอนชำระล้างร่างกายเตรียมพักผ่อน ศาลาสะอาดก่อนเข้าพักก็ต้องกวาดพื้น กวาดแมลงที่ตายเสียก่อนที่จะปูเสื่อ ทุกเสามีพัดลมติดผนังอยู่ จึงนอนสบายได้ทุกมุม พอดีคืนนั้นหลับๆ ตื่นๆ เพราะเสียงตุ๊กแกท่าทางตัวใหญ่เอาเรื่องเหมือนกันเมื่อฟังจากเสียง ทำเอาคนกลัวๆ ผวากันทั้งคืน

ตื่นทำวัตรช่วงตี 5 สวดจนฟ้าสว่าง สวดไปก็ท้องร้องไป เพราะความเคยชิน ทำวัตรเช้าเสร็จก็ต้องไปปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง เช่น กวาดพื้น กวาดใบไม้ส่วนลานจอดรถ เช็ดถูองค์พระ ล้างจาน ฯลฯ จึงเลือกไปกวาดใบโพธิ์ตรงลานจอดรถ เห็นใบร่วงมาเยอะดี กวาดไปเรื่อยๆ ก็ทำให้คิดถึงหลายๆ คนที่ไม่มีความสุขกับงานหรือรู้สึกไม่เต็มที่กับงานที่กำลังทำ ขณะที่กวาดใบไม้ ใบโพธิ์ที่ตกลงมาเรื่อยๆ ทีละ 5 ใบ 10 ใบ ก็ทำให้นึกถึงว่าแท้จริงแล้วการทำงาน ไม่ว่างานที่ดีใดๆ ก็ตามมันล้วนเป็นการขัดเกลาใจเราทั้งสิ้น ไม่ว่าเราจะคิดอะไร รู้สึกอย่างไรกับงานสุดท้ายผลที่มันจะมากระทบใจเรา ก็คือความคิดของเราทั้งนั้น ถ้าใบโพธิ์มันจะหล่นลงมาเยอะขนาดนี้ เราจะเลือกขว้างไม้กวาดทางมะพร้าวทิ้งไหม.? หรือวางมันลงไหม.? หรือเราจะจุดไฟเผาต้นมันไป ไม่ต้องให้ร่วงอีกหรือเปล่า..มันก็เหมือนกับงานที่เราทุกคนทำกันทุกวันที่ต้องพบเจออุปสรรค ความท้าทาย การต่อรอง ความไม่พอใจต่างๆ แต่ถ้านั่นไม่ใช่ใบโพธิ์ แล้วเป็นงานที่ดีล่ะ เป็นรายชื่อลูกค้า เป็นตัวเลขบัญชี หรือเป็นคนในครอบครัว เป็นเงินล่ะ เรายังจะเลิกกวาด แล้วขว้างไม้ทิ้งได้อยู่หรือ **ลองคิดดูดีๆ ว่าเราอยู่เพื่องาน หรืองานอยู่เพื่อเรา เราจะรักงานในทางใดดี เราจะเลือกงานแบบไหนดีที่เหมาะสมกับตัวเราแล้วทำอย่างมีความสุข คิดกันดูสบายสบายนะคะ**

ตกช่วงบ่ายๆ ก็ได้สนทนากับแม่ชีปิ๋ม แม่บอกรู้ไหมว่า..**ธรรมสถานวิโมกสิวาลัย**ที่มากันนี่ หมายความว่าอย่างไร ก็นึกในใจเหมือนกันว่า เออเนอะ. แปลว่าอะไร แม่ชีปิ๋มก็แจงเป็นคำ จึงแปลได้ว่า สถานปฏิบัติของสวรรค์แห่งการหลุดพ้นกิเลส

ทั้งปวง ฉันก็ยิ้มอย่างสบายใจเมื่อได้ฟัง

ถึงเวลาไปนั่งสมาธิกันบนแท่นหิน ใครจะสะดวกนั่งห้อยขาก็ได้ ค่อนข้างอันตรายหากใครเหน็บกิน แล้วจะหงายหลังตกลงไป (เพราะเคยมีเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น) นั่งกันให้รู้สึกถึงลม ถึงฝน ถึงเสียงกระดิ่ง เสียงใบไม้กระทบ หายใจเข้าหายใจออก เบาเบา สบายสบาย พร้อมแล้วสูดหายใจเข้า ออก เข้า ออก....ไปเรื่อยๆ ถ้ารู้สึกชาให้นั่งอดทนมีสติ หรือจะขยับร่างกายให้คลายขึ้นก็ได้ คลายลง คลายลงช้าๆ ก็นั่งฟังเทศน์กันต่อสักพัก

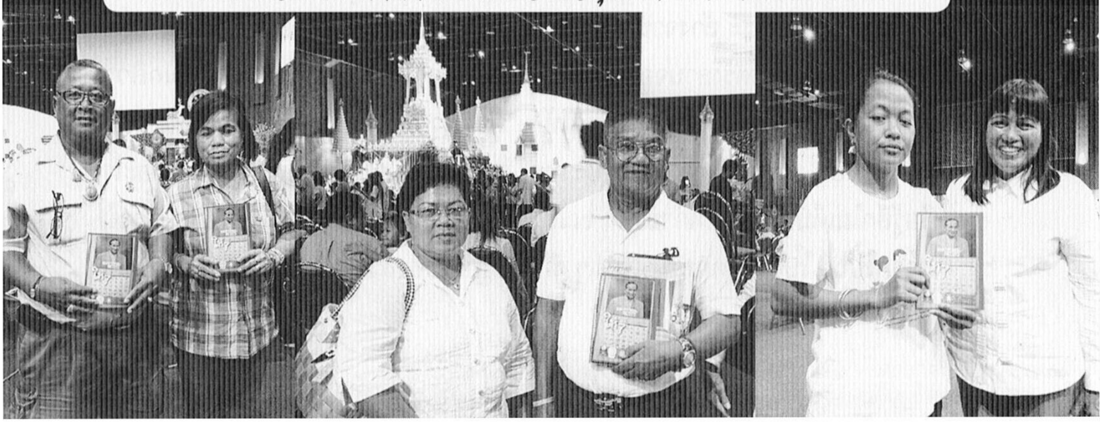
มาถึงช่วงตกค่ำก็มีญาติโยม พุทธศาสนิกชนมาเวียนเทียนวันเข้าพรรษา พร้อมสวดไปด้วย ไปกันช้าๆ นึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เอาไว้ให้มากใจสงบนิ่ง ก็เดินกันเท้าเปล่ากันไป ดีว่าไม่มีเศษอะไรอันตราย วันที่เห็นพุทธศาสนิกชนมาร่วมมากๆ ก็รู้สึกปลื้มไม่น้อย ใครที่มีโอกาสหลังจากการทำงานก็เข้าวัดบ้าง กลับมาสวดมนต์ กรวดน้ำบ้างก็ได้นะคะ win / win (ชนะ) ทั้งสองฝ่าย เขาได้บุญเราได้สะสมบุญและได้ความสบายใจด้วยค่ะ

เท่าที่เล่ามานี้ อาจจะรู้สึกดูสบายๆ หรือเบื่อๆ กันบ้าง อย่างไรก็ตาม หากมีโอกาสก็อยากให้ลองไปปฏิบัติดู สำหรับคนที่ยังเคยหรือไม่เคยก็ตาม ไม่จำเป็นต้องที่นี่..ที่นั่น เพียงแค่ดูว่า เราไปที่ไหนแล้วทำให้ไม่ลำบากใจก็พอแล้ว วันนี้จะหายใจ เดิน นั่ง นอน กันแบบสบายๆ นะคะ ขอให้เริ่มทุกวันเป็นวันใหม่แบบสบายสบายกันทุกท่าน

“หลายคน (เกือบทั้งหมด) คิดว่าอยู่สถานที่สวยงาม หรือใหญ่โต แล้วจะมีความสบายใจ แต่แท้ที่จริงแล้วไม่ใช่เลย การที่จะหาความสบายใจได้ มันยากกว่าการหาสถานที่ ที่มันสวย หรือใหญ่โตเสียอีก”

ที่มาข้อธรรม : เพจธรรมสถานวิโมกสิวาลัย

ภาพแฟนหนังสือ “ให้” ที่ติดตามอ่านและสนับสนุนมาตลอด...เดอะมอลล์ โคราช

คม พระธรรม

พระวินัย วิสุทธจิตโต
สวนธรรมหุบเขาตายาย
เส้นทางไปภูผาสูง บ้านดงมะไฟ
ต.มะเกลือใหม่ อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา

คนบางคนเกิดมา..... ฉลาดเกินกว่าที่จะเป็นปุถุชน อริยชน คือ ที่สุดของคนบางคน

ยามเมื่อกรรมบันดาล **เหตุปัจจัย** เป็นแขกผู้ทำหน้าที่แห่งทูตสัมพันธไมตรี ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เป็นผู้ต้อนรับตามอัธยาศัย **ผัสสะ** โยงใยนำสังขารแห่งการปรุงแต่งให้รื่นเริงหรรษา ดังงานเลี้ยงเฉลิมฉลองสดุดีความเป็นมนุษย์ผู้บริบูรณ์ เรื่องราวต่างๆ มากมายในแต่ละวัน เหมือนดวงดาวล้อมดวงจันทร์บนฟากฟ้า ประมุขแห่งสุริยะยามพระอาทิตย์อับแสงและหมู่เมฆหลีกหนี เวทีบนเวหาช่างงามตา สายลมเย็นเอื่อยปลายยอดไม้สะบัดพลิ้วไหว ดังว่างานเลี้ยงกำลังเริ่มต้น เสียงจิ้งหรีดเรไรประสานเสียงดั่งสำเนียงมนต์เพลงช่างสุขสันต์ แสงจันทร์แตะต้องสรรพสิ่ง ความจริงแห่งจักรวาลเปิดตำราสั่งสอนดังบทกลอนย้อมจิตให้พินิจ เสน่ห์แห่งความเป็นธรรมดา ช่างมีค่าน่าครอบครอง ดิน น้ำ ลม ไฟ และอากาศ กำลังเมตตาอบรมสั่งสอนศิษย์ที่โง่แต่ศรัทธาท่ามกลางเสียงกระซิบจากความทุกข์ ปฐมบทแห่งพุทธองค์ คือ จุดเริ่มต้นศาสตร์แห่งปัญญา สัตว์โลกอนาถา ตาย เกิดแข่งหมู่ดาว พระพุทธเจ้ากำเนิด อริยสัจเกิด น่าค้นหานานเพียงใดจึงจะมีเวลาเห็นคุณค่าแห่งสติที่จิตตน ไส้เดือนกินดินไม่เคยหมด แผ่นดินกินเถ้าธุลีแห่งกระดูกยังไม่พอ ความพลัดพรากเป็นมิตรแท้แก่ผู้ยึด ความทุกข์ คือ คู่รักแห่งความสุข เกิดมาแล้วต้องตาย สัตว์ตายไร้ค่า คนตายตีราคามิได้ โลกมิเปลี่ยนใจนั้นเปลี่ยน **ทุกข์**ไม่เปลี่ยน **ผู้ทุกข์**นั้นเปลี่ยน **สุข**ไม่เปลี่ยน **ผู้สุข**นั้นเปลี่ยน น้ำรักดินกำเนิดพืชพรรณ น้ำแยกดินชีวิตสิ้นอาหาร คนไร้น้ำใจแยกดินแล้ง แสงเดือนตวัดปลายอักษร ลมพัดผ่านไร้ตัวตนแต่ยิ่งใหญ่ไพศาลดังอากาศ ชื่อเสียงดังก้องนภา เมตตากรุณา เมตตาอุเบกขา กลับเงียบ ความทุกข์ซ่อนเร้นความกลัวอำพราง โชคชะตาตั้งคำถาม ความชั่วคนดีทำยาก ความดีคนดีทำง่าย ปลูกข้าวได้ข้าว ตักข้าวอิ่มท้อง ปลูกบุญได้บุญ ลอยบุญอิ่มบุญ ปลูกบาปคิดเองเถิด... โอกาสไม่รอกับใคร รีบเถิดฝนไม่ตก

ทุกวัน บางครั้งเกิดมาเพื่อตายเพียงเพื่อได้ฟังคำเพียงคำเดียว ถ้าทำให้พ้นทุกข์ก็สมควรที่จะมีชีวิตเพื่อคำๆ นั้น

ตื่นเถิดน้องเจ้า...กำลังใจเบาๆ ผ่านเสียงบุญต่อเนื่อง ดั่งน้ำค้างเมตตาปลายยอดหญ้าทุกคืนวัน สูงต่ำล้วนได้รับทั่วกันและเหือดหายยามเมื่อสุริยันยิ้มแย้มส่องแสงยังโลก รัตติกาลแห่งความความมืดผ่านไป วันแล้วเดือนเล่า..ปีเก่าไม่มา สรรพสิ่งแปรเปลี่ยน เหตุปัจจัยเดินหน้า กฎแห่งกรรมยุติธรรมเสมอ บ้างยิ้มร่าเริงหัวเราะก้องฟ้าคราบน้ำตาไหลนองแผ่นดิน รักเอ๋ยรักจากเอ๋ยจาก หน้าที่ภาระแห่งชีวิตใครบ้างปฏิเสธชายหญิง จนรวย ชาติใดเผ่าใด ล้วนมีที่มาจากต้นเหตุแห่งทุกข์เหมือนกัน คือ เกิด แก่เจ็บ ตาย พลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักธรรมดา มุมมองแห่งสติกับขุนเขาอันตั้งดั่งจิตมั่นคงกับสมาธิเหลาปัญญา หยั่งรู้ดินฟ้าและดวงดาวโหราศาสตร์แห่งโชคชะตา ปฐมบทแห่งศาสตร์วิชาดึกดำบรรพ์บันดาลโลกธาตุมีมานาน เช่น ธรรมชาติมีมาก่อน ความจริงเป็นเช่นนั้นเสมอ แม้ไม่มีเราโลกและคนรอบข้างต่างย่อมเป็นของเขาเช่นนี้ แม้เป็นของผู้อื่นครอบครองเขาก็เป็นเช่นนี้ จะเอาอะไรกับสิ่งรอบข้าง ใครเลยอยากทำให้เราทุกข์เพียงเพราะสุขของเราไม่เหมือนเขา วางเถิดที่รัก..ลืมเถิดดวงใจของพระธรรมขันธ์

ผ่องใสเถิดทายาทแห่งนิพพาน จิตประภัสสรของเจ้าจงทะนุถนอม เพราะเป็นสิ่งล้ำค่าเกินตีราคา เพราะใช้การเวียนว่ายตายเกิดเป็นต้นทุน มิควรเลยจะนำไปแลกกับใคร รักตนนั้นแล้วจึงจะรักผู้อื่นได้ ถ้ารักตนช่วยตนไม่เป็นแล้วมั่นใจแล้วหรือจะรักและช่วยเหลือคนที่เราเข้าใจว่านี่คือรักของเจ้า พระรัตนตรัยรักเจ้าเสมอ จงรักในสิ่งที่ควรรัก จงหยุดรักเมื่อมิใช่ความรัก โอกาสมีสำหรับผู้สู้เสมอ ดาบแห่งราชาเพียงถูกตีจากเหล็กเผา ยิ่งตียิ่งงาม ยิ่งทุกข์ยิ่งเห็นธรรม สิ่งนั้นแหละคือ อนัตตา อนัตตานั้นแหละคือ ความว่าง ละวาง สว่างผ่องใส เบิกบาน นั้นแหละคือ ปลายทางแห่งวิถีผู้กล้า อำนาจแห่งชัยชนะช่างน่าเกรงขาม อำนาจแห่งผู้นำช่างสง่างาม อำนาจซ่อนอยู่ทุกที่หากปรารถนาแต่ช่างอนิจจา เหมือนผ้าดำผูกตาอำนาจแห่งนิรนามชนคนตาบอด

ยังมีอำนาจหนึ่ง ซึ่งเป็นอำนาจอมตะ ยังผู้ครองโลกธาตุต่างเสาะแสวงหาและไขว่คว้าครอบครองดังเรื่องเล่าขานสืบๆ กันมา ลึกลับสลับซับซ้อนย้อนมาย้อนไปโยงใยดังนำเม็ดทรายมาถักร้อยให้เป็นดอกผลิแล้วถวายฟากฟ้าเพื่อศรัทธาที่ถวิลคือ **อำนาจแห่งการปล่อยในสิ่งที่มีและวางในสิ่งที่มี**

มีความสุขเมื่อไร..
อย่าลืมนึกถึงผู้ให้กำเนิด

เรื่อง พี่แตน เรียบเรียง แป้งร่ำ

คนโบราณบอกไว้ว่า...

“คนที่มีความกตัญูกตเวที
ชีวิตจะมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง”

จากร้านขนมปัง “**ครูประนอม**” สู่ที่มาข้อคุณธรรม **“กตัญญู”**

คุณสมบัติของความดีกลายเป็นจุดเริ่มต้นของ

ร้านเบเกอรี่สร้าง“คน” มากกว่าสร้าง “รายได้”

พี่แตน (ลูกสาวของครูประนอม) เล่าให้ฟังว่า...

“ชีวิตที่เพิ่งเรียนจบ (ช้าไปนิดๆ) ก็น่าจะได้ทำอะไรอย่างที่ใจเรียกร้อง ประจวบเหมาะจึงคิดทำสิ่งที่ตัวเองถนัดก็คือ เบเกอรี่ โดยส่วนตัวก็เป็นคนชอบเบเกอรี่อยู่แล้ว **จึงใช้ชื่อคุณแม่เป็นชื่อยี่ห้อขนม ถือเป็นชื่อมงคลของขนมปังตนเอง** เพราะชีวิตที่ผ่านมา คุณแม่คอยให้คำปรึกษาแนะนำในการทำอะไรต่อมิอะไรได้เป็นอย่างดี อีกอย่างเพราะคุณแม่เป็นคุณครู พอจะเป็นที่รู้จักของผู้คนในละแวกนี้อยู่บ้าง ปัจจุบันจึงกลายเป็นขนมปังขายตรงที่พูดกันติดปาก (บอกต่อกัน ปากต่อปากของความอร่อย)”

ก่อนพี่แตนยังเล่าต่อไปว่า ตลอดระยะที่ผ่านมา อุปสรรคในการทำขนมปังไม่ได้ทำให้พี่กังวล ไม่เคยคิดว่าสิ่งที่ทำอยู่เป็นปัญหา พี่คิดเสมอว่า **คนเราไม่ว่าจะทำอะไรก็มีอุปสรรคในการทำงานทั้งนั้น** แต่กลับคิดว่าอุปสรรค คือ ข้อทดสอบสำคัญที่ทำให้เราทำอะไรได้สำเร็จมากกว่า เพราะสิ่งที่ทำอยู่นั้น ถือเป็นกำไรชีวิตที่เราได้ช่วยเหลือคนอื่นๆ เหมือนกับคนอื่นๆ ที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมสร้างให้ขนมปังธรรมดาๆ ได้ขยายวงกว้างเป็นที่รู้จัก เช่นทุกวันนี้คะ ” พี่แตนกล่าว

18 ปี ที่ผ่านมา การทำขนมปังขายส่งตรงบริการถึงหน้าบ้าน พี่แตนจึงกล่าวขอบคุณ “**คุณครูจิ๋ม**” (เป็นครูสอนอยู่ที่โรงเรียนบ้านปากช่อง คุรุฯ1) ผู้บุกเบิกนำขนมปังส่งตรงถึงหน้าบ้าน ทำให้สร้างรายได้ให้แก่ผู้ที่ชื่นชอบอาชีพขายขนมปัง จนกลายเป็นต้นแบบให้กับรุ่นหลังมาเรื่อยๆ

จึงบอกได้ว่า คนไหนมีความสุข แล้วนึกถึงคุณ เรียกว่า **"กตัญญูกตเวทิตาธรรม" จะระลึกถึงแม่ก่อน ระลึกถึงพ่อก่อน ถ้าใครเคารพ บูชาพระในบ้าน ซึ่งเป็นพระอรหันต์อยู่ในบ้าน ใครทำได้อย่างนี้ รับรองชีวิตจะเจริญรุ่งเรืองในชีวิต** แม้แต่เทวดาเทพเจ้าก็อารักขา สมควรที่จะให้พรแก่บุคคลเหล่านั้น เพราะเป็นคนที่รักพ่อรักแม่ แม้มีการทำงานจะพบเจออุปสรรคบ้าง แต่ก็ผ่านพ้นไปได้ แถมยังภาคภูมิใจในความสำเร็จของตัวเอง ส่วนใครๆ ที่ชอบลิ้มรสขนมปังของ "ครูประนอม" **ย้ำ!!! ของแท้ต้องมี sticker ครูประนอม ติดทุกถุงนะคะ** เพราะว่าที่นี่ **เขาเน้นคุณภาพ มากกว่าปริมาณผลิต**

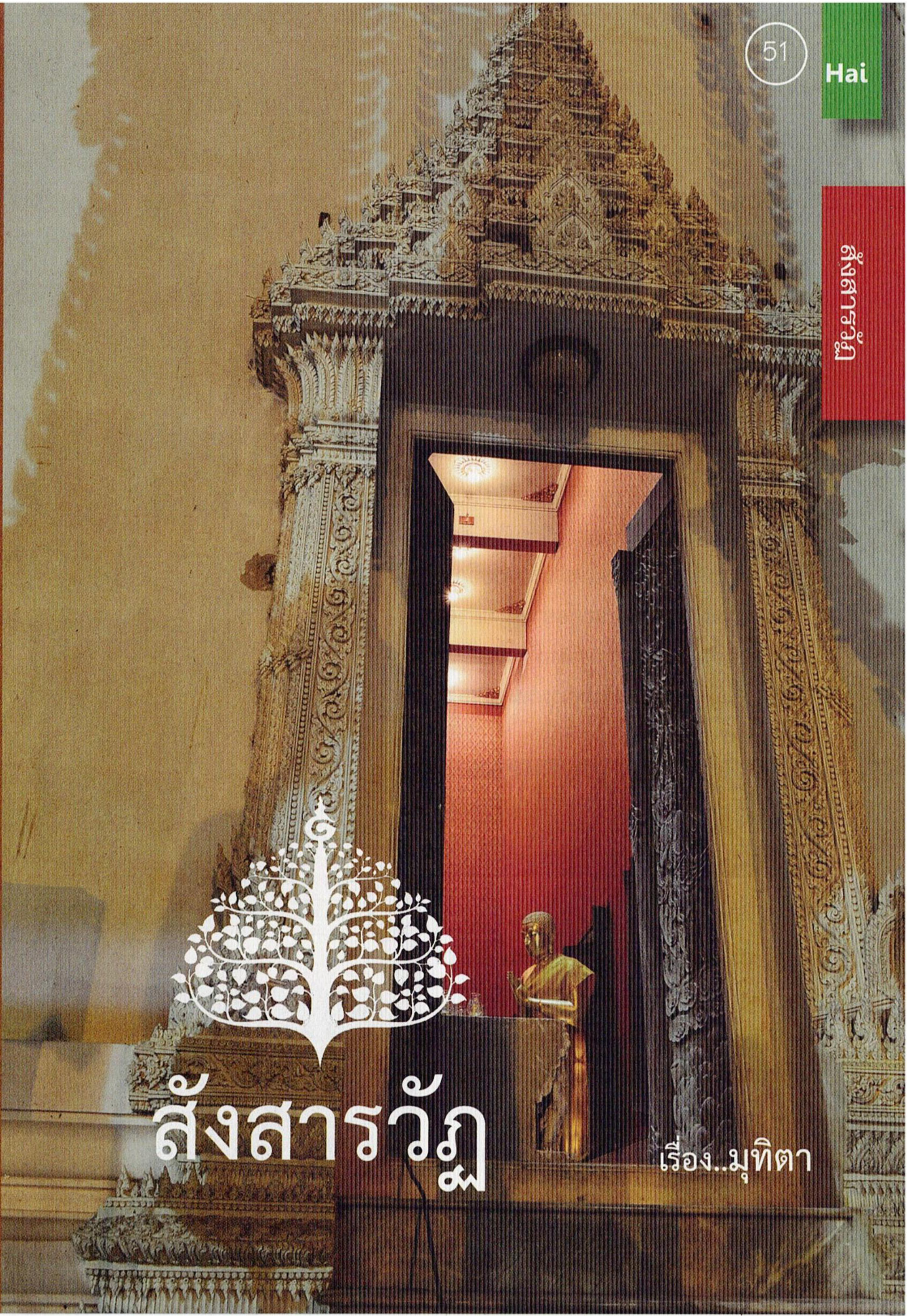

สังสารวัฏ
วงจรแห่งทุกข์
วิสาขบูชา พุทธบารมี
งานบุญยิ่งใหญ่ สุขใจใกล้ธรรม
ขอเชิญพุทธศาสนิกชน
สักการะพระบรมสารีริกธาตุ
และชมนิทรรศการ สังสารวัฏ "มิติแห่งภพภูมิ ชีวิตหลังความตาย"
อิ่มบุญ...ฟังธรรมบรรยายทุกวัน
วันที่ ๑ พ.ค. - ๑ มิ.ย. ๕๗
ณ เอ็มซีซี ฮอลล์ ชั้น ๓
เดอะมอลล์ นครราชสีมา

สังสารวัฏ

เรื่อง..มุทิตา

สังสารวัฏที่หาจุดเริ่มและจุดสิ้นสุดไม่พบ

คำว่า **"สังสารวัฏ"** มาจากคำว่า **"สังสาระ = การท่องเทียวไป"** กับ **"วัฏฏะ = วงกลม"**

สังสารวัฏ จึงมีความหมายตามตัวอักษรว่า **"การท่องเที่ยวไปเป็นวงกลม"** โดยใจความ หมายถึงการที่สิ่งมีชีวิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์เวียนตายเวียนเกิด คือ **เกิดแล้วตาย ตายแล้วเกิดใหม่ แล้วตายอีก แล้วเกิดใหม่อีก วนเวียนอยู่อย่างนี้ อย่างไม่มีวันจบสิ้น** นี่คือ...การท่องเที่ยวไปเป็นวงกลม หรือ **สังสารวัฏตามความหมายของพระพุทธศาสนา**

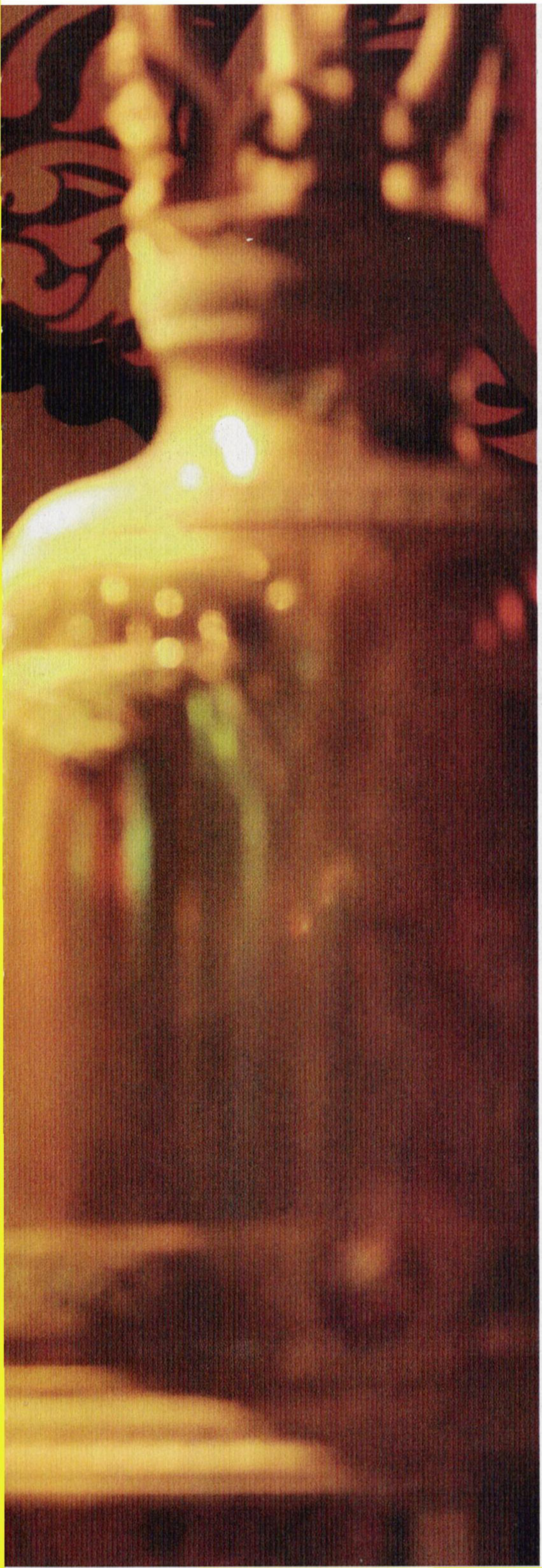
"ความเกิด ความแก่ ความเจ็บ ความตาย"

อะไร..?

ทำให้เราต้องเวียนว่ายตายเกิด...?

พระพุทธศาสนา **เรื่องกรรมและการให้ผลของกรรม** ก็เพื่อที่จะให้มองเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ และใช้ปัญญาพิจารณาโดยแยบคาย การให้ผลของกรรมย่อมแตกต่างกันไป กรรมเป็นของผู้ใด ผลกรรมก็ย่อมเป็นของผู้นั้น จะยกไปให้ผู้อื่นไม่ได้ นี้แสดงให้

เห็นถึงความเป็นเหตุและเป็นผลของกันและกัน เหตุอย่างใดผลก็อย่างนั้นเสมอ การให้ผลของกรรมนั้นขึ้นอยู่ที่ว่าช้าหรือเร็วเท่านั้น เมื่อมีผู้ทำกรรมผลแห่งกรรมก็ย่อมตอบสนองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้กระทำกรรมดีย่อมได้รับผลดี ครั้นตายไปเขาก็ต้องไปเกิดในสุคติ ผู้กระทำกรรมชั่วก็ย่อมได้รับผลชั่ว ครั้นตายไปเขาก็ต้องไปเกิดในทุคติ

เมื่อเป็นเช่นนี้ เรื่อง**"นรก–สวรรค์"** จึงเป็นส่วนหนึ่งสังสารวัฏคือ **การเวียนว่ายตายเกิด** กรรมดีและกรรมชั่ว จึงมีความสัมพันธ์กันกับการเวียนว่ายตายเกิดใหม่อย่างแน่นอน เพราะเหตุนี้ พระพุทธองค์จึงสอนเรื่องกรรมอันเป็นเหตุแห่งการเวียนว่ายตายเกิด **"กรรม"**เท่านั้น เป็นตัวนำสรรพสัตว์ให้ไปเกิดในที่ดีหรือไม่ดี

นี้เป็นเรื่องที่ควรทำความเข้าใจในเบื้องต้น เพื่อจะได้เห็นฐานะของนรก-สวรรค์ในพระพุทธศาสนา เอาละ ทีนี้มาพูดเกริ่นไว้หน่อยว่า เรื่องนี้อยู่ในประเภทสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้สำหรับคนสามัญ (ระดับคนทั่วไปที่ยังไม่มีความศรัทธาในเรื่องนี้นะคะ)

เรื่องนรก-สวรรค์ มันต้องพิสูจน์ด้วยชีวิตที่ใจนั่นเอง หลักง่ายๆ ไม่ต้องพูดลึกซึ้ง เราถือว่าจิตเป็นแกนชีวิต เป็นตัวทำหน้าที่เกิด จะพิสูจน์เรื่อง เรื่อง **นรก–สวรรค์** ว่า

ตายแล้วไปเกิดหรือไม่..เขาไปเกิดที่ไหน..ได้รับผลกรรมที่ทำไว้ชาตินี้อย่างไร ก็ต้องพิสูจน์ด้วยจิต คือ **ลองตายดู ก็คงไม่มีใครยอม เพราะต้องพิสูจน์ด้วยตนเอง จะให้คนอื่นพิสูจน์ก็ไม่ได้**

เรื่องบางอย่าง ก็เลยเป็นเรื่องที่พวกนักปรัชญามาถกเถียงเพื่อพิสูจน์กัน มนุษย์เลยไม่ต้องทำอะไร ได้แต่รอพวกนักปรัชญา **ที่นี้กว่าจะรู้คำตอบ แล้วจึงจะได้ปฏิบัติ ไม่ว่าเราจะต้องตายไปแล้วกี่ครั้งต่อกี่ครั้ง** จนกระทั่งลูกหลานเหลนของเราตายไปอีก เราก็ยังไม่รู้ความจริงว่ามันเป็นอย่างไร

วัดมกุฏคีรีวัน ต.โป่งตาลอง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

คือ ให้เราพิจารณาด้วยตนเอง ทรงสอนให้พิจารณาในปัจจุบันนี้ว่า สิ่งที่ดีงาม สิ่งที่เป็นกุศล ทำแล้วมันเกื้อกูลชีวิตของตนเอง มันดีต่อตัวเราไหม.? ดีต่อผู้อื่นไหม.? เป็นผลดีต่อทั้งสองฝ่ายใช่ไหม.? แต่กลับตรงกันข้าม **ลองพิจารณากลับกันอีกด้าน แล้วก็ถามตนเองว่า อะไรควรทำ อะไรควรเว้น แบบนี้ดีกว่า ควรจะทำให้เห็นในปัจจุบันนี้เลย** ดังนั้น พระองค์ตรัสต่อไปว่า ถ้าเราทำดี บังเกิดผลดี เป็นสิ่งที่เกื้อกูลในปัจจุบัน หากว่า **นรก-สวรรค์ มีจริงแล้ว** เราก็ไม่ต้องไปตกนรก เราก็จะไปสวรรค์ เป็นกำไรเพิ่มเติม ถ้า**สวรรค์-นรกไม่มี** เราก็ได้ผลดีไปขั้นหนึ่ง ส่วนในขั้นต่อมา เราก็ปลอดภัย ไม่มีเสีย แต่ถ้าเป็นฝ่ายอกุศล ตรงกันข้ามก็มีผลในปัจจุบันเสียไปแล้ว ไม่ได้เลยสักขั้น

ก็เป็นอันสรุปว่า **ถึงแม้ไม่ต้องใช้ศรัทธาเอาตามเหตุผล ก็ควรทำกรรมดี ละเว้นกรรมชั่ว** นี้เป็นแนวกาลามสูตร ซึ่งเป็นการวางท่าทีในขั้น **ปัญญา** พุทธศาสนานิกชนจึงควรมีความรู้ไว้สำหรับ

นี่เป็นเรื่องเกร็ดแทรก พระพุทธศาสนาจึงบอกว่า **สำหรับเรื่องที่ยังพิสูจน์ไม่ได้ มันสำคัญที่ปฏิบัติ**

<u>พระพุทธศาสนาจึงเป็นศาสนาแห่งการปฏิบัติ</u>

เรามีวิธีปฏิบัติต่อสิ่งที่ยังพิสูจน์ไม่ได้ โดยให้ถือการปฏิบัติไม่ผิด แต่ทั้งนี้พึงทำความเข้าใจกันไว้ก่อนว่า อันว่า **นรก-สวรรค์** อยู่ที่ **ศรัทธา** ในที่นี้ **มุ่งเอาศรัทธาในความหมายแบบพุทธ** คือ **ศรัทธา** เมื่อมีมูลฐานดังที่ว่านั้นแล้วก็รับไว้ศึกษา เพื่อให้รู้จริงด้วยปัญญาต่อไป **(ศรัทธาเพื่อปัญญา ไม่ใช่ศรัทธาปิดปัญญา)**

จึงพิจารณาเหตุผลในขั้นพื้นฐาน **พระพุทธเจ้าทรงสอนว่า จะเชื่อหรือไม่ไม่เป็นไร ไม่ได้ถือเป็นเรื่องที่ต้องเชื่อ ในพุทธศาสนาไม่มีการบังคับ ดั่งเช่นที่พระองค์ตรัสหลักกาลามสูตรที่มี 10 ข้อ**

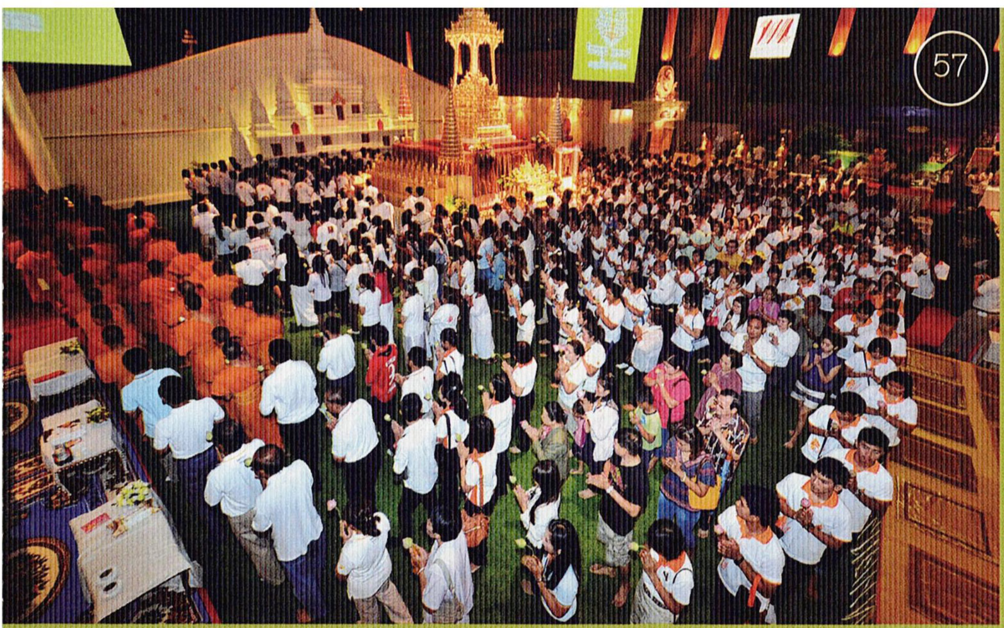

เกิดความมั่นใจตนเอง และควรทราบว่า พระพุทธศาสนาได้สอนต่อไปว่า ผู้ทำกรรมดีหวังผลอยู่ ก็เลยเรียกว่า **โลกียปุถุชน** เป็นปุถุชนที่ยังมีกิเลสหนา แต่ถ้าเราทำดี เพราะต้องการให้ธรรม คือ ความดีงามเกิดขึ้นในโลก อันเลยจากขั้นหวังผลตอบแทนจากการทำกรรมดีที่สูงไปกว่านั้น เรียกว่า **อริยสาวก** นั่นเอง เป็นอันว่าชีวิตของเราก้าวหน้า คือ เราปฏิบัติธรรมก้าวหน้าไปเรื่อยๆ เมื่อเกิดความเข้าใจในธรรมในทางที่ถูก เพราะการบรรลุอะไรที่สูงขึ้นไปจิตของเราจะต้องประณีตตามไปด้วย เมื่อเราพัฒนาจิตให้ประณีตขึ้น **เราก็ต้องไม่ประมาท** ต้องระวังไว้ในเรื่องความดี-ความชั่วเหล่านี้ ว่ามันไปมีผลกระทบต่อชีวิตของเราที่จะประณีตขึ้นทุกทีด้วย เมื่อพูดมาถึงแง่นี้ก็จะสัมพันธ์กับ "**ตัวอย่างอริยบุคคล**" ที่ได้ยึดแนวทางการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ จึงเกิดผลเช่นนี้ในชาติปัจจุบันนี้

ส่วนการที่จะพ้นสิ่งที่เรียกว่า **สังสารวัฏ** ได้ **ต้องเห็นทุกข์จริงๆ** ก็คือ ความไม่รู้ในทุกข์ ความไม่รู้ในเหตุเกิดแห่งทุกข์ ความไม่รู้ในความดับทุกข์ ความไม่รู้ในปฏิปทาที่จะให้ถึงความดับทุกข์นี้เรียกว่า "**อวิชชา**" ที่ปลูกอยู่ในจิต

ซึ่งหมายถึง **"กิเลส"** ในแง่นี้ **สังสารวัฏ** จึงเป็นความลับของชีวิต เพราะมันปกปิดตนเอง ไม่ให้ใครเห็นโทษเห็นภัย บัณฑิตทั้งหลายจึง**"กลัวสังสารวัฏ"** แต่คนทั่วไปจึง **"กลัวความตาย"** ที่เป็นประสบการณ์ของชีวิตโดยตรง ซึ่งเราทั้งหลายพิสูจน์กันอยู่ด้วยชีวิตหรือจิตของเราเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ สิ่งที่ควรเอาใจใส่ให้มากจึงได้แก่ **ชีวิตปัจจุบัน** และสำหรับพระพุทธศาสนา ในฐานะเป็นศาสนาแห่งการปฏิบัติ ดังนั้น ข้อคิดที่เราอยากจะสรุป เพื่อเป็นข้อสังเกตว่า

ในชีวิตของคนเรา จึงมีทั้งทุกข์และสุขที่ต้องเผชิญ หากเราติดในสุขที่ผ่านมา เราก็จะโหยหาแต่มัน รอให้วันหนึ่งจะสุขเหมือนเมื่อวันวาน ทำให้ชีวิตของเราเต็มไปด้วยความหมองหม่น แต่ถ้าเราใช้ชีวิตอยู่อย่างมีสติ สุขก็รับได้ เพราะเราเห็นแล้วว่า **"โลกนี้ย่อมมีทั้งสุขและทุกข์เป็นธรรมดา เราเข้าใจในธรรมชาติ เราไม่ต่อต้านธรรมชาติ จิตเราย่อมไม่หม่นหมองทั้งสุขและทุกข์ และไม่ติดในสุขและทุกข์"**

เมื่อเราเข้าใจแล้วว่าสิ่งนั้นมันมาจากสิ่งที่ไม่จีรัง ที่ต้องเปลี่ยนแปลง แล้วเราจะยึดถือมันทำไม เราไม่สามารถต้านทานได้ ปล่อยวางเสียเถิดทุกวันนี้ก็เพียงมุ่งหน้าไปสู่**ความตาย**ด้วยกันทุกคน

"อยู่ที่ว่าคุณจะเลือก ระหว่างอยู่แบบคนทั่วไป ที่แม้แต่ความตายก็ยังทำให้เราทุกข์ หรือเราจะเป็นคนทั่วไปที่เข้าใจเหตุของทุกข์ที่แท้จริง บนโลกที่ยังคงหมุนเวียนไปเรื่อยๆ อย่างมีความสุข"

คลังแห่งสังฆภัณฑ์

เจริญพัฒนา

234-238 สี่แยกสวนหมาก ไนท์พลาซ่าร์ ถ.จอมพล
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

โทรศัพท์ 044-255427, 044-256861
Fax. 044-256861

สร้างพลังศรัทธาด้วยคุณภาพสินค้าและบริการ

ร่วมสนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือ **"ให้"** เล่ม 8
แจกเป็นธรรมทาน

สำนักงาน คุณปภาดา ชินวุฒิธนายง
อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

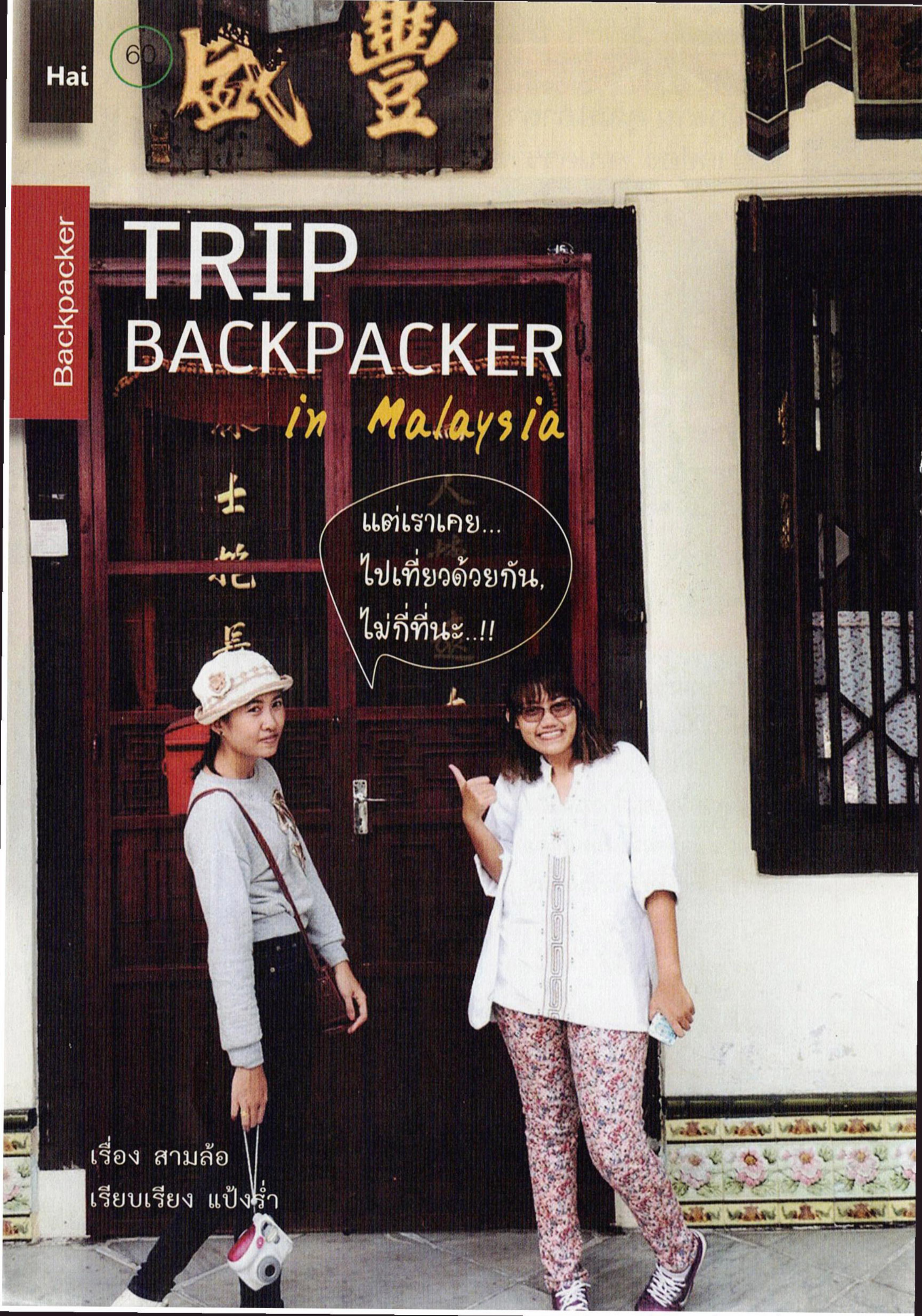

‘ประกันชีวิตคิดไปคล้ายถือร่ม
ป้องกันลมและน้ำได้ใต้สายฝน
แต่เมื่อยามฟ้าใสไม่มืดมน
ดูเหมือนตนมีภาระเกะกะจริง
ครั้นเมื่อยามน้ำฝนหล่นจากฟ้า
จึงรู้ว่าร่มจำเป็นเห็นค่ายิ่ง
จงประกันชีวิตไว้อย่าประวิง
เพราะทุกสิ่งเกิดขึ้นได้ไม่แน่นอน’

AIA

โกวิน พุ่มมะลิ
ผู้จัดการหน่วยยังบลัด 91
บริษัท อเมริกันอินเตอร์แนชชั่นแนลแอสชัวรันส์ จำกัด
โทรศัพท์. 089-1682283

สนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือ **“ให้”** เล่ม 8 แจกเป็นธรรมทาน

TRIP BACKPACKER *in Malaysia*

เรื่อง สามล้อ
เรียบเรียง แป้งร่ำ

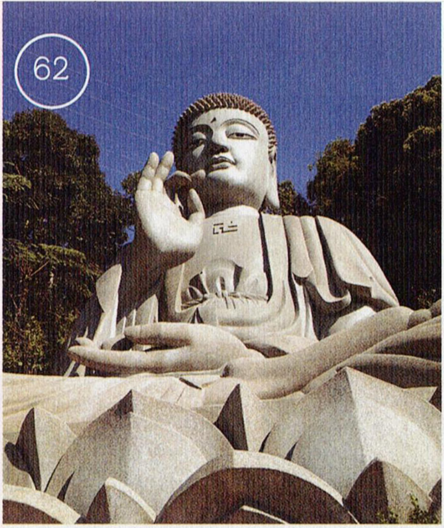

หลัง จากโหมงานหนักการได้ออกไปเที่ยวเปิดหูเปิดตาสู่โลกกว้างๆ ไม่ใกล้ไม่ไกล เปิดประสบการณ์ใหม่ให้กับการเดินทางเข้าเมืองแหล่งอารยธรรมและวัฒนธรรมที่มีเสน่ห์ไม่แพ้เมืองไทยเพียงแค่ 1 ชั่วโมง 50 นาที จากม่านฟ้าไทย สู่ประเทศเพื่อนบ้าน **"มาเลเซีย"**

ขนาดนี้...เรากำลังบินลัดฟ้าไปบ้านเพื่อน นาทีที่ก้าวเท้าถึงสนามบิน (KLIA) ความรู้สึกดีๆ กับความกลัว เริ่มต้นรู้สึกมาพร้อมๆ กันเลย นับจากวินาทีนั้น เมื่อเวลา 5 ทุ่มครึ่ง (เวลาที่นั่นจะเร็วกว่าบ้านเรา 1 ชั่วโมง) ห้องนอนคืนแรก...เป็นที่ไหนไม่ได้ก็คือ **สนามบินกัวลาลัมเปอร์** ในเวลานี้ คือ โรงแรมชั้นดีของคณะเรา

เมื่อฟ้าสว่างการเดินทางของคณะก็ขยับฝีเท้าสู่เมือง **มะละกา** เป็นที่แรก นี่ไม่ใช่ทริปแรกๆ ของพวกเรานะ..! แต่เรื่องที่เราเก็บความประทับใจ การไปเที่ยวแบบผจญภัยจริงๆ ชนิดที่ว่า **"มือถือแผนที่ หลังสะพายเป้"** อากาศที่นี่ค่อนข้างร้อนเกือบตลอดเวลา แต่ทำไม.? เรากลับไม่รู้สึกหงุดหงิดรำคาญใจกับความร้อนแสบผิว เมื่อคิดได้ว่า**"ความจริงแล้วชีวิตเราไม่มีสิ่งใดที่แย่ไปเสียหมด"** แลกกับการได้เห็นสิ่งที่ตื่นตาตื่นใจของเมืองนี้ (MALAKA HERITAGE WORLD) เดี๋ยวเราจะเล่าให้ฟังนะ...

ผู้คนที่นี่..กระตือรือร้นกันตั้งแต่เช้า กลิ่นกาแฟคุกกรุ่น ร้านอาหารหนาแน่นไปด้วยลูกค้า จริงๆ ที่นี่...คำทักทายที่แปลกหู ไม่ใช่สิ่งที่เราทั้งหลายไม่คุ้นเคย แต่อัธยาศัย มิตรไมตรีของผู้คน ไม่แพ้สยามเมืองยิ้มของเราเลยแหละ... การเดินทางไปต่อรถคณะเรา เป็นที่จับตามองจากผู้คนละแวกนั้น (ปล. เราไม่ได้เสียงดัง แต่แถวนั้นเขาคงสีผิวใกล้เคียง

แต่ภาษาที่ชวนให้ใครหลายคนสงสัย) สิ่งที่พบในเช้านี้บอกให้รู้ว่า "เวลา" ของคนที่นี่สำคัญแค่ไหน ตารางเดินรถ ณ ท่ารถ ตรงเวลา ชนิดเข้า-ออกตรงเวลา ถ้าคุณไม่พร้อมและช้า เช้านี้คุณจะพลาดอะไรหลายๆ อย่าง **"ความรับผิดชอบต่อเวลาเป็นหน้าของคุณ"** ข้อดีที่เราต้องเรียนรู้ เมื่อเดินทางไปยังสถานที่ที่มีรักษาวินัยของเวลาได้ดี วันนี้มาเลเซียจึงสอนให้รู้จักคุณค่าของ **"เวลา"**

ประเทศที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น อาหาร ศาสนา หรือ ภาษา แต่ "น้ำใจ ไมตรี" ที่นี่ ยังทำให้การเดินทางโดดเด่นเป็นพิเศษ แม้จะมีการวางแผนการเดินทางไว้เป็นอย่างดี แน่นอนว่า หากการเดินทางครั้งนี้ราบรื่น คงขาดสีสันที่น่าประทับใจอย่างแน่นอน ความมีเสน่ห์ของเจ้าบ้าน เมื่อเราไปเยือน รอยยิ้มถูกส่งมาให้ในทันใด การให้ความช่วยเหลือบอกเส้นทางของแต่สถานที่ เช่น มะละกา เก็นติ้ง และกัวลาลัมเปอร์ ยังคงชุ่มชื่นไปด้วยอัธยาศัยของเจ้าบ้านที่ดี **แต่ในบางครั้ง ก็มีคนแอบแฝงเจตนาที่จะเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เพียงแต่เราต้องรู้เท่าทันเหตุการณ์ อยู่บน "ความไม่ประมาท" แค่นั่นเอง** ก็ไม่ทำให้สีสันการเดินทางไปเปิดประสบการณ์นั้นจางหายไป ซึ่งฉันเรียกมันว่า **"แผนที่รอยยิ้ม"**

เส้นทางการเดินทางบางช่วง ต้องพาร่างกายขึ้นกระเช้ากว่า 3 กิโลเมตร เพื่อมาหาแหล่งท่องเที่ยวที่มีให้เราเลือกหลายรูปแบบ ท่ามกลางขุนเขาเล็กใหญ่ มีความสวยงามจากวิวทิวทัศน์ทั้งโรงแรม-ที่พัก ผสมผสานกับบรรยากาศธรรมชาติเหมือนอยู่ยุโรป...เลยคะ...555 อากาศที่นี่ช่างแตกต่างจากเมืองมะละกาโดยสิ้นเชิง เราได้สัมผัสกับความเย็นสบาย มองเห็นต้นไม้ชุ่มฉ่ำ จิตใจก็พลอยชุ่มชื่นไปด้วยรายล้อมด้วยแสงไฟสวยๆ และการพักผ่อนของผู้คนมากมาย เฉกเช่นที่เรากำลังมาเยือนสถานที่ที่มิยอมหลับใหลไปตามเวลาของนาฬิกา **"เก็นติ้ง"** ทำให้เรารู้สึกตื่นตาตื่นใจ แต่อีกหนึ่งสถานที่ ที่ผู้คนต่างเดินผ่านไปผ่านมานั่นก็คือ **คาสิโน** เราคิดว่า **น่าจะเป็นเรื่องท้าทายสำหรับจิตใจของคนเรา** ในความเป็นบุญและเป็นบาป อาจถูกถ่ายทอดเหตุผลของแต่ละคนที่จะไปสถานที่แห่งนั้น แต่หากเราเจริญสติ เจริญปัญญาเป็น รู้จักคิดไตร่ตรอง

สิ่งที่เกิดขึ้น เราก็มองเห็น **"ธรรม"** รู้เท่าทัน **"สติ"** แค่นี้...**เราก็รอดจากการตกเป็นเหยื่อของ "ความโลภ"** แล้วแหละ..5555

สวัสดีกัวลาลัมเปอร์ สวัสดีปิโตรนาสทาวเวอร์ แทบจะทุกพื้นที่หน้าตึกแฝด ผู้คนจำนวนมาก ต่างพากันยืนกดชัตเตอร์เก็บภาพคู่กับบรรยากาศยามค่ำคืนของตึกนี้ไว้เป็นที่ระลึก แสงไฟที่เปิดโลกแห่งความเจริญ ทำให้ประเทศ **"มาเลเซีย"** กลายเป็นอีกหนึ่งประเทศที่พัฒนาไม่น้อยหน้าไปกว่าใคร แถบเอเชียอย่างรวดเร็ว ที่รอนักท่องเที่ยวมาเยือนทุกเมื่อ จนเราเกือบหลงลืมไปว่า **ที่นี่เป็นเมืองแห่งศาสนาอิสลาม** แต่กลับมีเอกลักษณ์บ่งบอกถึงวัฒนธรรมหลากหลายเชื้อชาติอยู่กันอย่างสามัคคี ยอมเปิดใจเรียนรู้วัฒนธรรมจากต่างชาติเข้ามาปรับใช้ได้อย่างลงตัว จริงๆแล้ว **"ความแตกต่าง"** จึงไม่ใช่ปัญหาในการที่คนเราจะอยู่ร่วมกัน เพียงแต่ทุกๆ คนยอมเรียนรู้คำว่า **"เสียสละ"** ซึ่งกันและกัน ก็จะนำพาให้สังคมมีความสงบสุขไปด้วย

ทุกๆ การเดินทางมีข้อดีของมัน หากเราเดินทางไปยังประเทศที่เจริญกว่า เราอาจได้เรียนรู้ว่าจะพัฒนาประเทศของตัวเองอย่างไร แต่ถ้าหากเราเดินทางไปยังที่ที่เลวร้ายกว่า เราอาจได้เรียนรู้ว่าจะอยู่กับมันอย่างมีความสุขได้อย่างไร

all travel has its advantages may learn to enjoy it.

ประวัติศาสตร์หน้าใหม่ ขายตรงไทยต้องจารึก
คุณธรรม นำ ธุรกิจ
จาก...หลักร้อย
สู่...หลักล้าน
จาก...สมุนไพรพื้นบ้าน
สู่...นวัตกรรมนาโน
ร่วมรักษาสุขภาพ
และรักษาเงินไทย
ให้ไหลเวียนอยู่ในเมืองไทย
กับเราซิครับ
ชัจจ์สุพงศ์ ศิริมาศรังษี
วี-เอนพลัส Enplus
เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ
ตัวแทนจำหน่าย
เครื่องดื่มสุขภาพ
วี-เอนพลัส
Enplus
ภูมิปัญญาไทย สมุนไพร โลกตะลึง
ร้านไชยภัณฑ์
บริการถ่ายเอกสาร - จำหน่ายเครื่องเขียน
และ บริการรถสายประจำทาง ปากช่อง - นครราชสีมา
100/1-2 ถ.เทศบาล19 ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา 30130
โทรศัพท์ 0-4431-1779 Fax. 0-4431-1779
สนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือ "ให้" เล่ม 8 แจกเป็นธรรมทาน

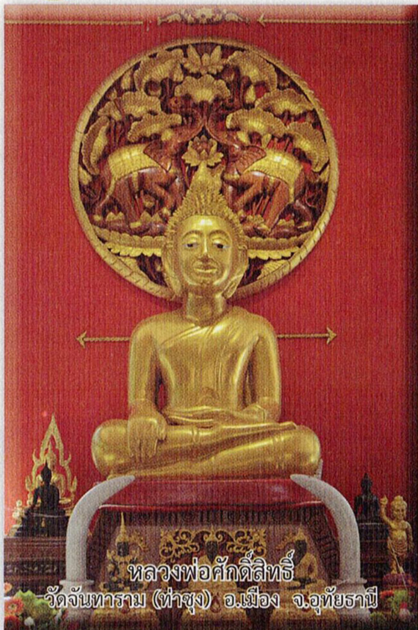
365 วัน
พระทำ..สวนธรรม

ตอนที่ 1 จุดเปลี่ยนแห่งธรรม

ณ บ้านดินสวนธรรมปัญจอารามเม มกราคม 2557

แสงแดดยามเย็น..กำลังโบกมืออำลาดวงอาทิตย์ด้วยจำใจจากลา เพื่อจะลงไปทำหน้าที่ของตนในอีกซีกโลกหนึ่ง..แล้วยิ้มบอกว่าเดี๋ยวจะกลับมาใหม่ ในวันพรุ่งนี้แน่นอน ดวงอาทิตย์นั้นกลับขึ้นมาแน่แต่เรานะสิ....อาจจะไม่มีโอกาสเห็นดวงอาทิตย์ของวันพรุ่งนี้ก็ได้ ไม่มีอะไรแน่นอนอยู่แล้วชีวิตมนุษย์ มนุษย์เรารู้วันเกิดได้แต่เราไม่สามารถรู้วันตายได้ และเราต้องตายแน่นอนด้วย พระพุทธองค์ก็ได้สั่งสอนเราไว้แล้วว่า ทุกสิ่งเกิดขึ้น..ตั้งอยู่และก็ดับไป แน่นอน

หลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์
วัดจันทาราม (ท่าซุง) อ.เมือง จ.อุทัยธานี

ในการนั่งปฏิบัติธรรมโดยไม่ฉันอาหารใดๆ ในถ้ำหลวง ถ้ำป่าอาชาทอง จ.เชียงราย เมื่อเดือน มกราคมปี 2556 อาตมาได้มานั่งพิจารณาถึงสิ่งใดหนอ..? ที่เรายังคงติดค้างหรือสิ่งใดที่ต้องกระทำก่อนที่เราจะต้องลาจากโลกนี้ไป จึงคิดถึงหนึ่งสิ่งที่เราต้องกระทำต่อเนื่องจากการทำสวนธรรม ที่เราเริ่มไปแล้วในส่วนของศาลาสวดมนต์ จากปัจจัยที่สามารถขายบ้านของตนเองที่กรุงเทพฯ ได้มีส่วนเหลือที่โยมพ่อและโยมพี่สาวไม่เอาคืนจากที่เคยส่งค่าบ้านให้ในช่วงที่พระมาบวชเมื่อสองปีที่ผ่านมา เงินจำนวนสองแสนบาท... จึงคิดว่าน่าจะทำให้เกิดประโยชน์ด้วยการมาทำสวนธรรมต่อเนื่องในส่วนที่พักของญาติโยมที่จะมาทำกิจกรรมเป็นบุญที่นี่ **สวนธรรมปัญจอารามเม**

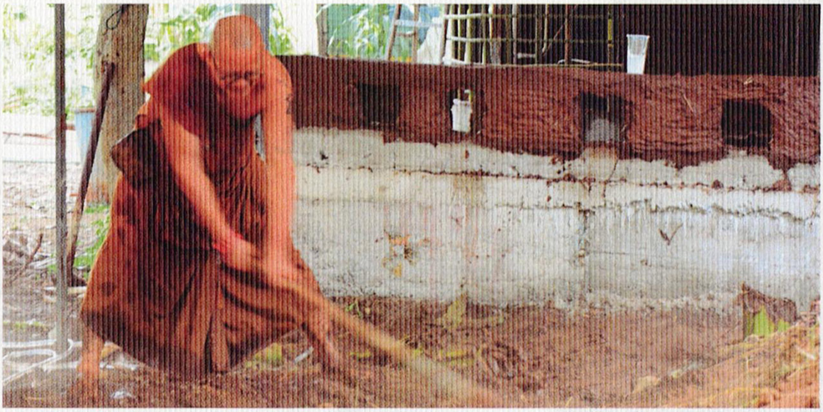
"บ้านดิน..! บ้านดิน..! บ้านดิน..!

สิ่งที่ถูกเรียกร้องให้เรามาเอาจริงกับการสร้างสวนธรรม ซึ่งทำมาจากดินด้วยหลายๆ เหตุผล....

- บ้านดินใช้ต้นทุนในการสร้างจำนวนเงินน้อย
- บ้านดินสามารถทำเองได้

- บ้านดินเป็นกิจกรรมที่สามารถนำพาผู้คนมาศึกษาธรรมในกิจกรรมที่ทำได้
- บ้านดินเป็นสิ่งที่สอนให้รู้จักกับธรรมชาติและอยู่กับธรรมชาติอย่างยั่งยืน

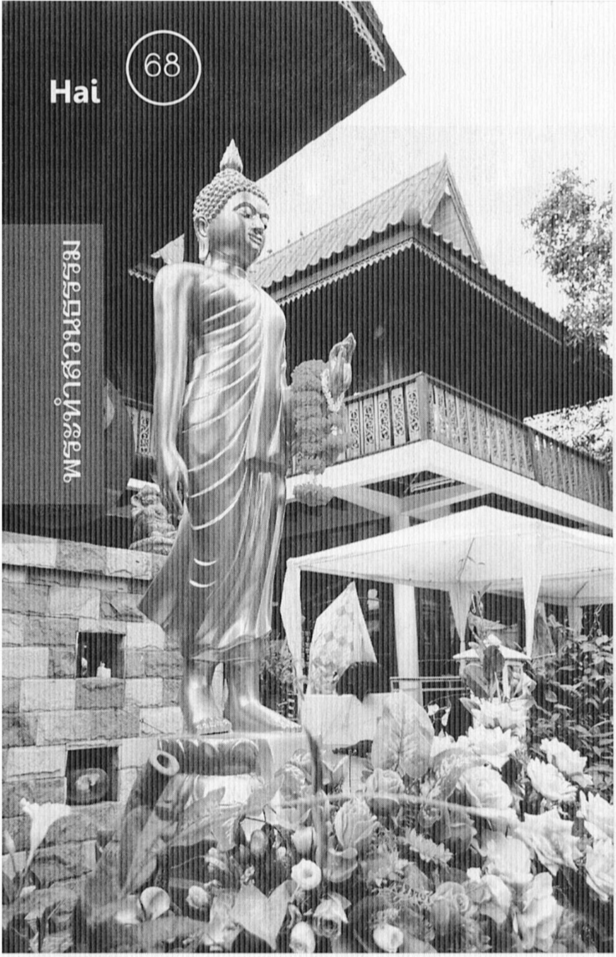

- บ้านดินเป็นสิ่งที่เห็นและชอบเป็นการส่วนตัว ที่คิดว่าหากเราไม่เริ่มทำก็จะไม่มีโอกาสได้ทำแล้ว

ด้วยเหตุนี้จึงตั้งใจว่า หลังจากออกจากถ้ำจะไปหาข้อมูล และจะทำให้เสร็จเพื่อเป็นของขวัญวันเกิดให้กับโยมแม่ในเดือนพฤษภาคม นี้

จากความคิดวันนั้นถึงวันนี้ 365 วัน ผ่านมาแล้ว มีเรื่องราวต่างๆ มากมาย **ทั้งสุขทั้งทุกข์ ทั้งเหนื่อย ทั้งท้อ ทั้งยิ้ม ทั้งหัวเราะ ทั้งเจ็บปวด ทั้งเมื่อย** แต่ทั้งหมดเป็นธรรมะที่สอนให้เราได้รู้จักสิ่งที่มากระทบกับตัวเราทั้งสิ้น หากเราไม่ได้ลงมาทำ**บ้านดิน สวนธรรมปัญจอารามเม** เราคงไม่รู้ในสิ่งที่ธรรมะซ่อนอยู่ในทุกอณูของบรรยากาศ ซึ่งเราไม่อาจเห็นได้หากเราไม่เอาตัวเองมากระทบกับธรรมะที่มีอยู่ในทุกอณู เหมือนเราเอากะลามาครอบตัวเราไว้แล้วเราก็ตัวโตใหญ่คับกะลานั้น เราสามารถรู้ทุกอย่างในกะลาไม่มีสิ่งใดมากระทบให้เรารู้ได้ว่า มันมีอะไรบ้างที่เราต้องรู้หรือศึกษา หากกะลานั้นไม่หงายออกมา แล้วเราก็กระโดดออกมาเจอโลกที่เป็นจริงที่ยิ่งใหญ่มีการกระทบของลม ของแสง ของสิ่งต่างๆ ที่มีมามากมาย จึงทำให้เราได้รู้ว่าทุกก้าวย่างของชีวิตมีธรรมเสมอศึกษาด้วยสติและปัญญา ใช้ความศรัทธา วิริยะสติ สมาธิ

และทำให้มีปัญญาก้าวให้ผ่านไป และจงหากำลังใจในสิ่งที่ทำอย่างตั้งใจให้สำเร็จกันเถิด.....

อาตมาเชื่อว่า...หลายๆ คนคงกำลังหาแรงศรัทธาเพื่อให้เกิดความพากเพียรมีความระลึกมั่น มีความตั้งใจและทำสิ่งที่ดีที่สุดในการใช้ชีวิตแน่นอน

ลองก้มลงมองดินกันนะ... ทำตัวเราให้เหมือนดิน **“ดินไม่เคยอิดออด ดินไม่เคยโกรธ ดินไม่เคยบ่น ดินไม่เคยคิดจะหนีกับสิ่งต่างๆ ที่ถูกกระทำ ถูกเหยียบย่ำ ถูกกระทืบ ถูกทิ้งๆ ขว้าง ถูกถ่มของเสีย เป็นสิ่งที่รองรับของปฏิกูล ถูกกร่นด่า ถูกต่อว่า แม้นว่าคุณจะทำอย่างไรกับดิน ดินก็ทำหน้าที่ของดินต่อไป ดินเป็นที่ตั้งของบ้านเรือน ดินเป็นพื้นให้ท้องทะเลมหาสมุทร หรือไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำลำคลอง แม้แต่บ่อน้ำเล็กๆ ก็ต้องมีพื้นดินช่องว่างของอากาศอันกว้างใหญ่ไพศาลก็มีดินเป็นสิ่งที่สุด..พระพุทธองค์..องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ที่ยิ่งใหญ่เป็นครูของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ท่านก็มาจุติอาศัยอยู่บนดิน ตรัสรู้ธรรมะสูงสุดก็บนดิน พระองค์ก็ใช้ชีวิตบนดินและนิพพานก็บนดินเช่นกัน ดินไม่เคยที่จะทอดทิ้งทุกๆ คน ไม่มีปฏิเสธทุกๆ คน ไม่เลือกทำหน้าที่ของดินให้คนใดคนหนึ่ง เพราะดินก็คือ ดิน...”**

นี่แหละ..!! ทำไมพระถึงมาทำบ้านดินเป็นสวนธรรม...เพื่อให้ทุกท่านได้นำกายและใจมาสัมผัสกับดินด้วยกัน

รอยเท้าและหยาดเหงื่อที่หยดลงไปกับก้อนดิน ซึ่งทุกท่านได้ทำกันไว้วันนี้

สิ่งเหล่านั้นได้กลับมาเป็นบ้านดิน พร้อมจะให้ทุกๆ ท่าน มาทำกิจกรรมอันเป็นบุญต่อไป เสมือนเป็นการฝากธนาคารสะสมบุญเอาไว้ด้วยแรงกาย แรงใจ ทำให้ทุกๆ ท่านได้รับดอกเบี้ยบุญตลอด เมื่อมีผู้มาใช้สวนธรรมแห่งนี้ในทุกๆ กิจกรรมบุญ

นี่คือ..!! จุดเริ่มต้นที่อาตมาต้องนำพาตัวเองจากพระในวัด...มาเป็นพระทำบ้านดิน..ให้เป็นสวนธรรม ปรารถนาให้เห็นธรรมะในสวนที่ทำ จึงมีชื่อว่า บ้านดินสวนธรรมปัญจอารามเม ของทุกๆ คน

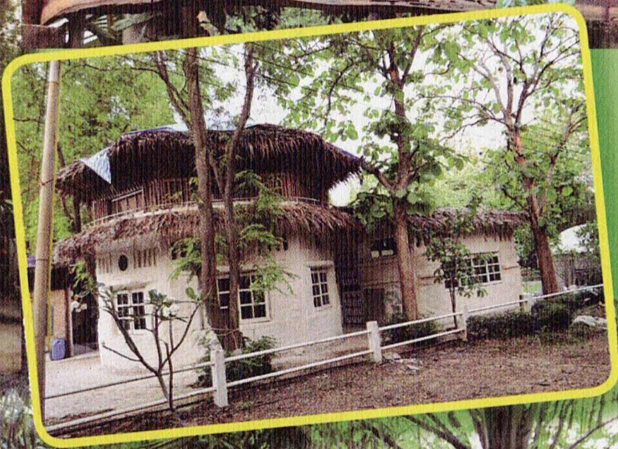
ติดตามกันต่อไป..ในการเริ่มต้นทำบ้านดิน ที่เหมือนจะง่ายมาก ในตอนที่ 2 **365 วัน พระทำ...สวนธรรม**

พระวิศิษฏ์ ชยวุฑโฒ
มกราคม 2557
บ้านดินสวนธรรมปัญจอารามเม
ถนนมอดินแดง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

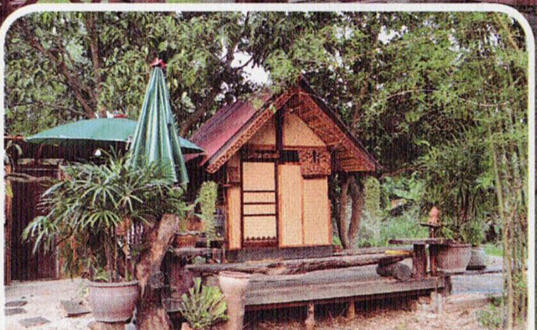

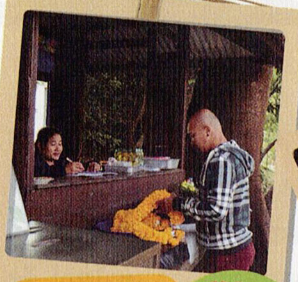

ขอบคุณที่มาร่วมกันสร้าง

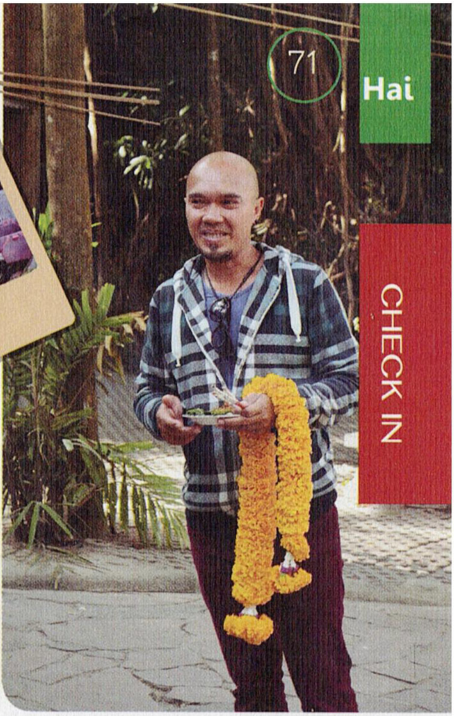
บ้านดิน

สวนธรรมปัญจอารามเม

"เรารอคุณอยู่"
ให้เราได้ดูแลคุณ..
เพื่อเป็นการตอบแทน

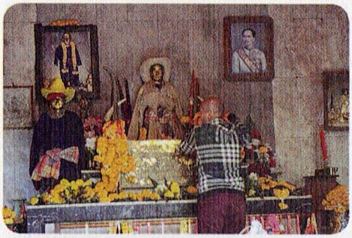

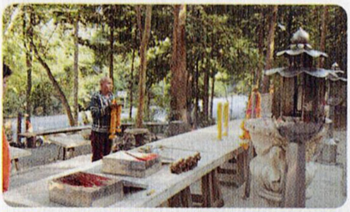

พูดคุยกับ อี๊ด "วงฟลาย" Check in อุทยานแห่งชาติ "เขาใหญ่"

บางครั้ง..กำลังใจต้องมาคู่กับการทำงานของหนังสือ **"ให้"** พอถึงเวลาต้องขึ้นไปสักการะเจ้าพ่อเขาใหญ่อยู่เป็นประจำ เพื่อเป็นศิริมงคลเตือนใจแก่ผู้จัดทำหนังสือ **"ให้"** ทุกท่าน

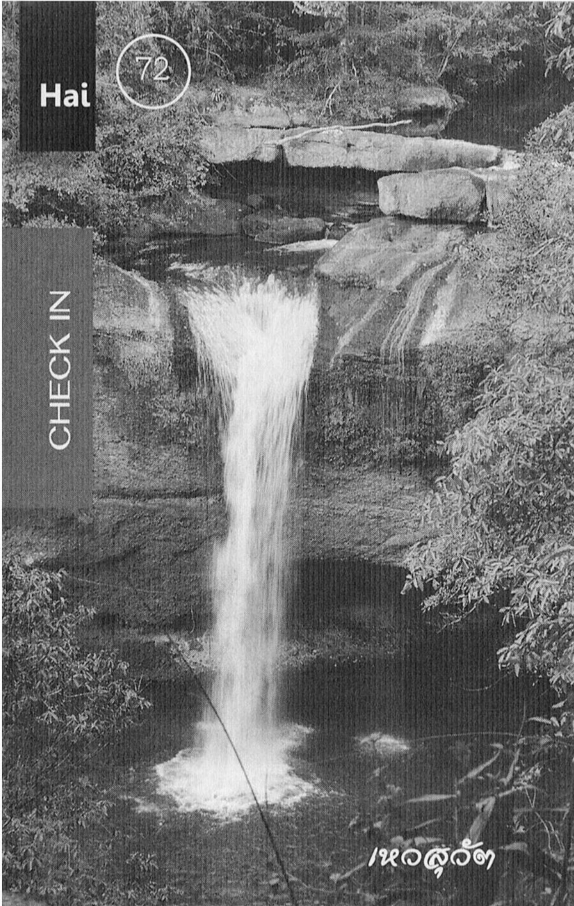

ระหว่างนั้น...ได้มีโอกาสเจอนักร้องดังเจ้าของเพลงฮิต **"ชาวนากับงูเห่า"** **คุณอี๊ด วงฟลาย** พร้อมทั้งให้สัมภาษณ์กับหนังสือ **"ให้"** ว่า...นี่เป็นการเดินทางมาเขาใหญ่ครั้งแรกในชีวิต เปรียบเสมือนการเดินทางมาเรียนรู้บรรยากาศของห้องสมุดที่เรียกว่า **"เขาใหญ่"** ภายในห้อง

สมุดมีหนังสือเล่มโตวางอยู่ตรงสายตาของคุณอี๊ด เปิดหน้าแรกของหนังสือเล่มนี้ เจอภาพเขาใหญ่ในมุมมองที่คุณอี๊ดรู้สึกว่า **เขาใหญ่** คือ **ป่าดั้งเดิม** ที่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ มากนัก แต่ตอนนี้ป่าที่สวยงามนั้นเหมือนไม่ใช่ป่าแล้ว ทุกๆ ครั้ง ที่มีโอกาสเดินทางไปสัมผัสบรรยากาศโดยอาศัยการขับรถเพื่อเรียนรู้เส้นทางระหว่างทางคุณอี๊ดรู้สึกว่าไม่มีใครมองเห็นว่า อากาศหนาวที่ทุกคนเดินทางมาเสพความสุขจากธรรมชาติอยู่นั้น ไม่รู้ว่ามาจากไหน ในมุมมองต่างคนต่างอยู่ เพราะมนุษย์มีความต้องการเกือบทุกอย่างโดยไม่มีขอบเขตว่าจะหยุดความต้องการที่ตรงไหน มันมาพร้อมกับการเบียดเบียน ฉะนั้น การเปิดหนังสือเล่มโตของคุณอี๊ด มักค่อยๆ เปิดอ่าน เผื่อว่าหนังสือเล่มโตเล่มนี้จะได้มีให้รุ่นลูกรุ่นหลาน ได้เข้ามาศึกษาธรรมชาติป่าเขาใหญ่อย่างทะนุถนอม จึงมีคำถามพ่วงท้ายให้ใครหลายคนได้รู้สึกหวงแหนผืนป่าที่ไม่ใช่เพียงหน้าที่ของคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นเรื่องของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นป่าที่ไหน เราทุกคนต้องสร้างจิตสำนึกให้รู้จักรักการเดินทางอย่างเข้าใจ เพราะอย่างเช่น **"เขาใหญ่"** ใครหลายคนเคยมาเยือน แต่คุณซึมซับอะไรบ้าง ในคำว่า"**เขาใหญ่**" กลับออกไป นอกจากความสวยงามที่ถูกบันทึกทางสายตาผ่านเลนส์กล้องในวันพักผ่อน ที่ควรหันกลับมาดูแลเอาใจใส่ป่าผืนนี้ ก่อนเดินทางกลับมาตอบแทนสิ่งที่คุณได้จากที่นี่...อีกครั้ง **"อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่"** สถานที่พักตากอากาศขุนเขาแห่งมรดกโลก

Dhamma Today

คุณวลัยกร ตันติวรากุล (ป้าหมวย)
หัวใจอิเลคโทรนิค

พี่เบียร์ (ตรงพานิช)

น้าจินและลูก (ปากช่องฟาร์มาซี)

ว่าไปแล้ว.....

"ชีวิต"

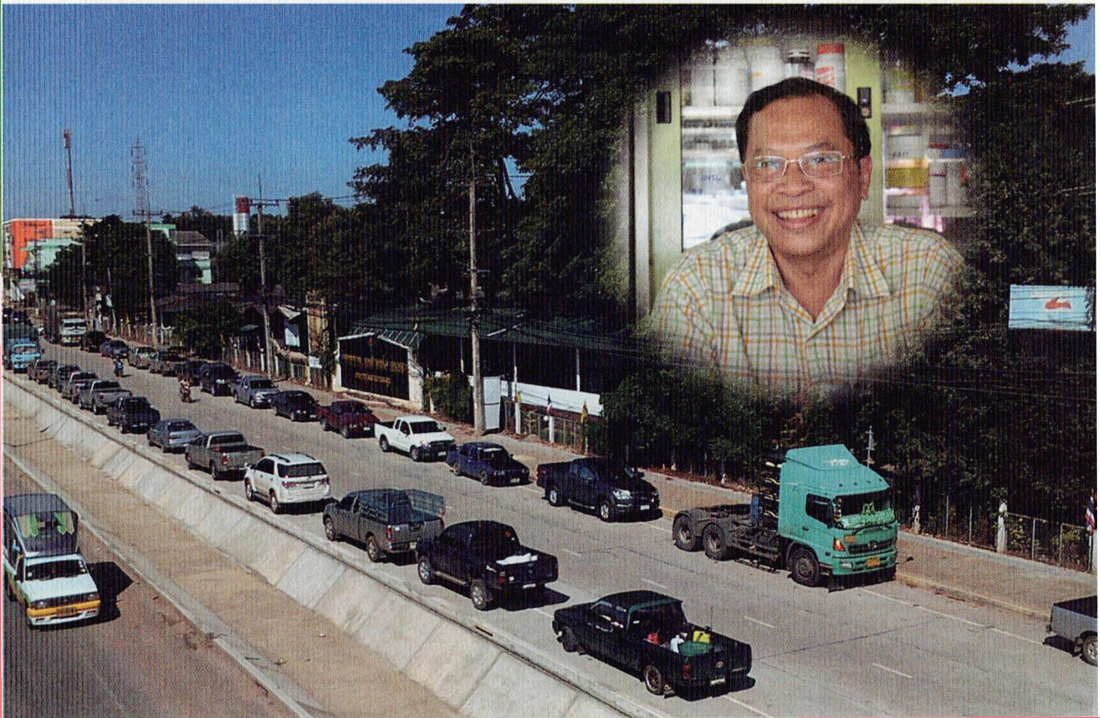
ในความไม่เที่ยงแท้
นานาประการ ก็นับเป็น
การผจญภัยที่ยิ่งใหญ่
ในตัวของมันเอง
แต่หัวใจ..
ของการผจญภัย ก็คือ
การก้าวเข้าไปในสิ่ง
ที่เราไม่รู้...
ไม่ใช่หรือ..?

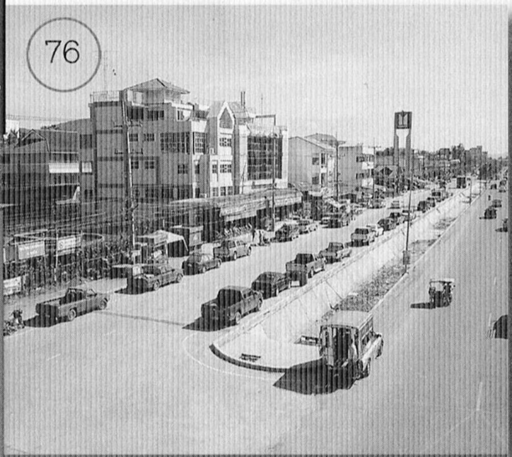
But that is what adventures are about, isn't it ? Launching into the unknown.

กิจเจริญ
TOA
SEASONS
โรงพิมพ์ครบวงจร
เฉลิมชัย ดิจิตอลแล็บ

“ใจเป็นใหญ่ ใจเป็นประธาน ทุกสิ่งสำเร็จได้ด้วยใจ”

งานสาธารณสุขยังมีสิ่งที่ต้องทำอีกมากมาย เพื่อให้คนไทยทุกคนมีสุขภาพดีและมีชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีความสุข ทั้งการส่งเสริม สุขภาพ ป้องกันโรค รักษาโรค และฟื้นฟูสภาพ ต้องอาศัยความร่วมมือของชาวสาธารณสุข ภาคีเครือข่ายและคนไทยทุกคน กระทรวงสาธารณสุขขาดแคลนทั้งคน เงิน ของ อาคารต่างๆ ซึ่งมีราคาสูงมาก จะจัดสรรให้กับส่วนที่ให้บริการคนไข้ เช่น ตึกอุบัติเหตุ, ผู้ป่วยใน, ผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลปากช่องนานาเป็นโรงพยาบาลทั่วไปขนาดเล็ก 240 เตียง มีแพทย์เฉพาะทางครบเกือบทุกสาขา ผู้ป่วยนอกเฉลี่ยวันละ 1,200 คน มีพื้นที่จอดรถประมาณ 150 คัน แต่มีรถมาใช้บริการวันละประมาณ 300 คัน ต้องใช้ที่จอดรถบริเวณถนนคู่ขนาน

ด้านหน้าโรงพยาบาล ได้ของบประมาณก่อสร้างอาคารจอดรถหลายปีแล้ว โอกาสได้ค่อนข้างน้อย ทางโรงพยาบาลได้ออกแบบและเตรียมพื้นที่ไว้แล้ว เป็นอาคาร 7 ชั้น ราคาประมาณ 52 ล้านบาท

โรงพยาบาลขอรับบริจาค จากชาวปากช่องทุกคน ส่วนราชการ ภาคเอกชน ผู้มีจิตศรัทธา พ่อค้า คหบดี หรือการจัดงานการกุศลต่างๆ มีแนวความคิดประการหนึ่งคือ ในงานฌาปนกิจศพ ญาติจะบริจาคทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับผู้เสียชีวิตกับวัด โรงเรียน หรือโรงพยาบาล ถ้าทุกงานยินดีบริจาคสร้างอาคารจอดรถโรงพยาบาลปากช่องนานา งานละ 1,000 บาท ถ้าทั้งอำเภอปากช่องมีวันละ 20 งาน ก็จะมีเงินบริจาควันละ 20,000 บาท หรือประมาณปีละ 7 ล้านบาท งานอื่นๆ ก็สามารถบริจาคได้เช่นเดียวกัน ทางโรงพยาบาลยินดีส่งคนไปรับบริจาค หรือประสานงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาล 044-311856, 044-312568 ต่อ 105, 139 หรือโอนเงินผ่านเข้าบัญชี **"กองทุนอาคารจอดรถโรงพยาบาลปากช่องนานา"** ธนาคารกรุงไทย สาขาปากช่อง เลขที่บัญชี 303-0-59560-9

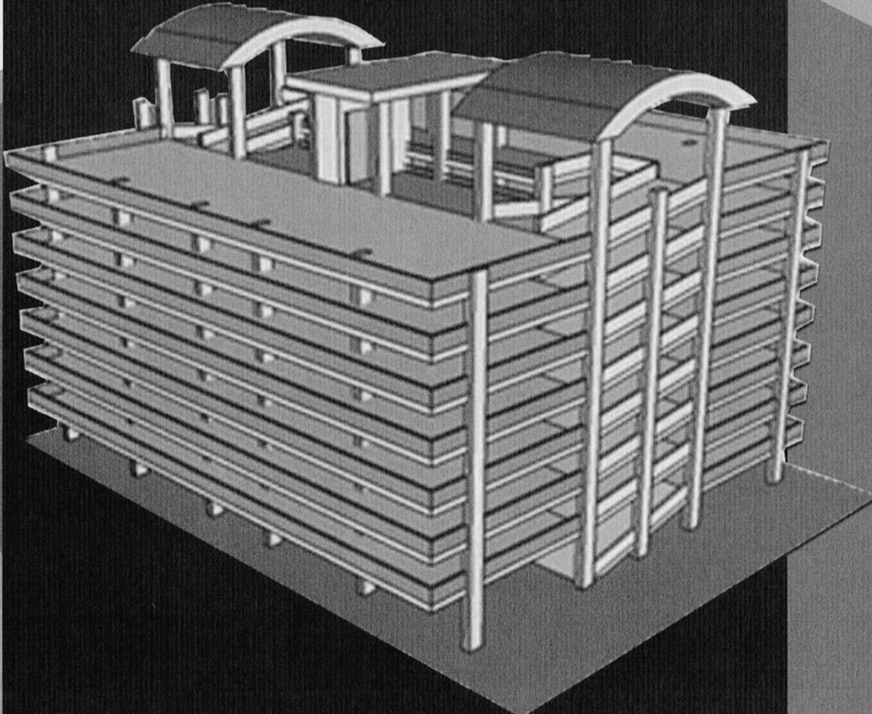
ต้องขออนุญาตเป็นฝ่ายริเริ่มโครงการนี้ก่อน พร้อมและยินดีประสานงานกับทุกฝ่ายทุกท่าน เพื่อให้โครงการนี้สำเร็จ เพื่อความสะดวกของผู้มารับบริการทุกคน ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงบันดาลให้ผู้มีจิตศรัทธาร่วมบริจาคทุกท่าน ชาวโคราชและชาวไทยทุกท่าน โชคดี มีความสุข และประสพความสำเร็จ มากยิ่งๆขึ้น ตลอดไป

"การให้ เป็นความสุข ที่คุณต้องลองด้วยตนเอง"

นพ.วรพงษ์ ทองดี
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลปากช่องนานา

ขอเชิญร่วมบริจาคสมทบทุนสร้างอาคารจอดรถ

โรงพยาบาลปากช่องนานา

ท่านสามารถบริจาคเนื่องในโอกาสงานสำคัญต่างๆ

ติดต่อประสานงานฝ่ายประชาสัมพันธ์โรงพยาบาล

โทร. 044-311856, 044-312568 ต่อ 105, 139

หรือโอนเงินเข้าบัญชี

"กองทุนอาคารจอดรถโรงพยาบาลปากช่องนานา"

ธนาคารกรุงไทย สาขาปากช่อง

เลขที่บัญชี 303-0-59560-9

ขออำนวยพรให้ทุกท่านโชคดี มีความสุข

และประสพความสำเร็จตลอดไป

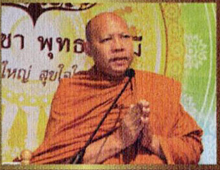
เข็มธรรม...ใช้นำจิต เข็มทิศ...ใช้นำทาง

แม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุต
พฤหัสบดีที่ ๑ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระอาจารย์วรงคต วิริยะธโร (หลวงตาม้า)
ศุกร์ที่ ๒ พ.ค. เวลา ๑๙.๐๐ น.

พระครูวิสุทธิสุตวัฒน์ (สมชาย ปุญญฌโน)
เสาร์ที่ ๓ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระครูโชติวัตรวิมล
อาทิตย์ที่ ๔ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระครูวินัยธรปริพัฒน์ ติกขปัญโญ (หลวงปู่ต้นบุญ)
จันทร์ที่ ๕ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระครูอรัญธรรมภาณี
อังคารที่ ๖ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระครูเกษมธรรมทัต (สุรศักดิ์ เขมรํสี)
พุธที่ ๗ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระอาจารย์กิตติศักดิ์ กิตติสาโร
พฤหัสบดีที่ ๘ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

ดร.สนอง วรอุไร
ศุกร์ที่ ๙ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระอุดมประชาทร (ท่านเจ้าคุณอลงกต)
เสาร์ที่ ๑๐ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

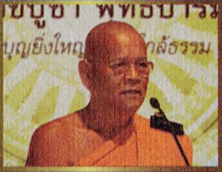
พระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต
อาทิตย์ที่ ๑๑ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

ดร.กฤษฎา จ่างใจมนต์
จันทร์ที่ ๑๒ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระครูสุตกิจสารวิมล
อังคารที่ ๑๓ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระราชวิมลโมลี
พุธที่ ๑๔ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระมหาอาวรณ์ ภูริปุญโญ
พฤหัสบดีที่ ๑๕ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

สามารถรับชมการถ่ายทอดสดผ่านทาง www.visakhakorat.com

อิ่มบุญ...ด้วยการฟังธรรมบรรยายทุกวัน

พระราชปริยัติโยดม (โอภาส โอภาโส)
ศุกร์ที่ ๑๖ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)
เสาร์ที่ ๑๗ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

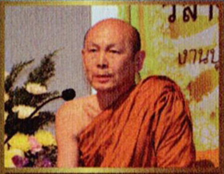
พระราชวิจิตรปฏิภาณ
อาทิตย์ที่ ๑๘ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระราชญาณกวี (สุวิทย์ ปิยวิชฺโช)
จันทร์ที่ ๑๙ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระญาณดิลก (ปัญญา สทฺธายุตฺโต)
อังคารที่ ๒๐ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
พุธที่ ๒๑ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา
พฤหัสบดีที่ ๒๒ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

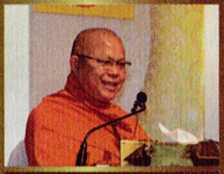
พระอาจารย์ศักฤทธิ์ ใสตฺถิผโล
ศุกร์ที่ ๒๓ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

คุณแม่ธิราภรณ์ จิตภาวนาภิรัตกุล
เสาร์ที่ ๒๔ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระราชธรรมนิเทศ (พยอม กัลยาโณ)
อาทิตย์ที่ ๒๕ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระราชธรรมวาที
จันทร์ที่ ๒๖ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระพิศาลศาสนกิจ (เยื้อน ขนฺติพโล)
พฤหัสบดีที่ ๒๙ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

พระอธิการฉัตรชัย อนาลโย (พระครูบาโต)
เสาร์ที่ ๓๑ พ.ค. เวลา ๑๔.๐๐ น.

บุญสำเร็จได้ ด้วยการฟังธรรม (ธัมมัสสวนะ)

คือ การทำความดีด้วยการฟังธรรม เพื่อชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ มีสติปัญญารู้จักบาปบุญคุณโทษ รู้ว่าสิ่งใดมีประโยชน์สิ่งใดไม่มีประโยชน์ เลิกละความเคยชินที่เป็นโทษ และตั้งอยู่ในความเห็นที่ดีงาม การฟังธรรมแบบนี้จึงมีบุญมาก

การดูแลสุขภาพร่างกายของเรานั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกๆ คน ต้องตระหนัก อาหารการกินต่างๆ ในปัจจุบัน มลภาวะอากาศที่เป็นพิษ และอารมณ์ต่างๆ ที่ทำให้จิตใจเราไม่ปกติ มักเป็นปัจจัยหลักๆ ที่ก่อให้เกิดโรคสารพัดรูปแบบ เนื่องจากในปัจจุบันคนหลายๆ คนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในการดูแลตนเอง เวลาที่เจ็บป่วยหรือมีปัญหาสุขภาพด้านต่างๆ มักจะพึ่งแต่ยาเคมีเสียส่วนมาก มีความเครียดที่เกิดสะสมจากการทำงาน การใช้ชีวิตที่ไม่รู้จักปล่อยวางทางอารมณ์และขาดความเข้าใจในการที่จะสามารถดูแลตนเองด้วยธรรมชาติบำบัด การรักษาและบรรเทาโรคเรื้อรัง เช่น โรคมะเร็ง โรคSLE (โรคแพ้ภูมิตนเอง) หรือโรคอื่นๆ ที่ถือว่าทำให้ร่างกายและจิตใจเราผิดปกติ ด้วยวิถีธรรมชาติบำบัด หรือหลักการแพทย์วิถีธรรมนั้น จึงเป็นศาสตร์ที่หลายๆ ท่านเริ่มหันมาสนใจ เพราะทำได้จริง ไร้สารเคมี และราคาไม่แพง

‘อาโรคฺยปรมา ลาภา’

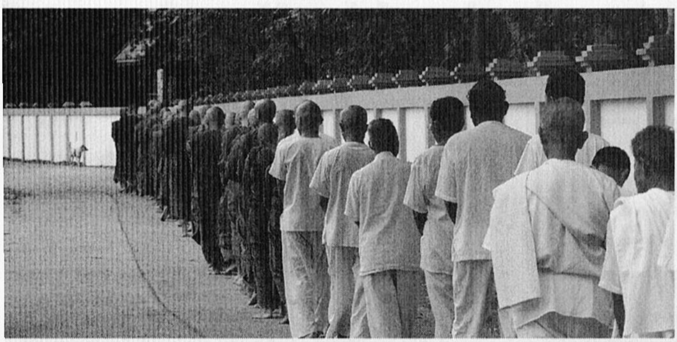
ในพระไตรปิฎก
พระพุทธเจ้าก็ตรัสว่า..
ความหมายที่แท้จริง
ไม่ได้มุ่งเพียงไม่มีโรคกาย
ความไม่มีโรคนี้ หมายถึง..
ความไม่เป็นโรคของจิต
ไม่ใช่แค่โรคของร่างกาย
จิตที่ไม่มีโรค
ก็สมบูรณ์แข็งแรง
และช่วยหนุนสุขภาพร่างกายด้วย

มูลนิธิวิศวาธารอโรคยาธรรมศาล จึงได้ถือกำเนิดเพื่อช่วยเหลือสังคม วัด คนป่วย คนยากไร้ สมณะอาพาธ หรือบุคคลที่สนใจ โดยมุ่งเน้นการช่วยเหลือทั้งทางกายและทางใจควบคู่กันไป โดยมีการจัดอบรมธรรมะ การจัดกิจกรรมเพื่อสาธารณกุศลต่างๆ ช่วยเหลือคนยากไร้ การมุ่งเน้นศึกษาและวิจัยสมุนไพร เพื่อรักษาโรคเรื้อรังด้วย

ธรรมชาติบำบัดโดยไม่มุ่งหวังผลกำไร

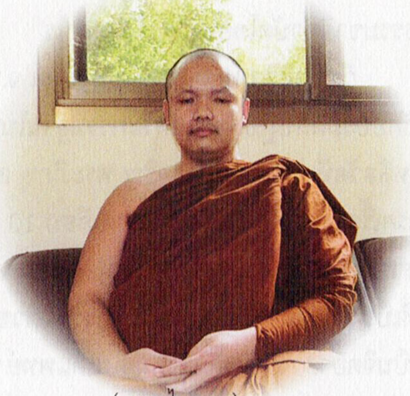
วัดป่าศิริสมบูรณ์ อ.โนนสุวรรณ จ.บุรีรัมย์ สาขาที่ 234 วัดหนองป่าพง มีการจัดอบรมฝึกปฏิบัติธรรมพระกรรมฐานในทุกเดือน ซึ่งได้จัดกิจกรรมมุ่งเน้นการช่วยเหลือวัดที่ห่างไกลความเจริญ พระภิกษุ สามเณร แม่ชี ผู้ทรงศีล ผู้ป่วยยากไร้ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังและผู้ที่สนใจมาตลอดเกือบ 10 ปีที่ผ่านมา จึงถือโอกาสก่อตั้ง **มูลนิธิวิศวาธารอโรคยาธรรมศาล** ขึ้นมาเพื่อต่อยอดการช่วยเหลือในแนวกว้างและมีการจัดการที่เป็นระบบมากขึ้น โดยเป็นการรวมตัวของคณะผู้บริหารหลากหลายสาขาอาชีพที่เป็นจิตอาสาช่วยเหลือสังคม ตั้งแต่แพทย์ พยาบาล วิศวกร เจ้าของธุรกิจ ตลอดจนถึงประชาชนที่มีความรู้ความสามารถด้านอื่นๆ ที่เป็นจิตอาสามาร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้ก่อเกิดอันเป็นประโยชน์ อันเรียกว่า **"งานสงเคราะห์"**

มูลนิธิวิศวาธารอโรคยาธรรมศาล นำโดย ท่านหลวงพ่อ **พระปลัดวิศวาธาร ปภสสโร** เจ้าอาวาสวัดป่าศิริสมบูรณ์ ผู้ก่อตั้งและที่ปรึกษากิตติมาศักดิ์มูลนิธิ และ**พระวิรัตน์สิทธิ์ทัศน์ โกวิโทภิกขุ อนาลโย** (ครูบาไตรภพ) เป็นประธานมูลนิธิฯ ร่วมจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ให้กับประชาชนในชุมชนแบบองค์รวม กล่าวคือ ทั้งในด้านกาย-จิตวิญญาณ-สังคม เช่น มีการจัดอบรมฝึกปฏิบัติธรรมพระกรรมฐาน การอบรมธรรมะและจริยธรรมให้แก่เด็กตามโรงเรียนต่างๆ การให้ความช่วยเหลือ

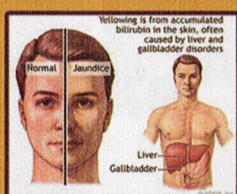

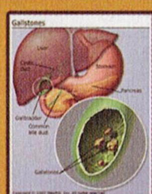

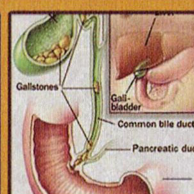

(ครูบาไตรภพ)

พระภิกษุ - สามเณร แม่ชี และผู้ทรงศีลที่อาพาธ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยทั้งทางด้านร่างกาย ประคับประคองให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยระยะสุดท้าย การปลูกสมุนไพร และทำน้ำสมุนไพรเพื่อรักษาโรคต่างๆ การจัดกิจกรรมคอร์สล้างพิษกาย สลายพิษใจ เป็นประจำทุกเดือน ให้แก่ผู้ป่วยในชุมชนและที่ห่างไกล โดยไม่แสวงหาผลกำไรใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจุบันยังคงมุ่งเน้นช่วยเหลืองานพระศาสนาและสังคม โดยร่วมกับทางวัดป่าศิริสมบูรณ์ จัดการอบรมฝึกปฏิบัติธรรมพระกรรมฐานและเริ่มโครงการพระบวชใหม่ฟรี 100 รูป ถือธุดงควัตร ฉันมื้อเดียว ฉันในบาตร อยู่ป่าเป็นวัตร ตามแบบสายพระป่ากรรมฐาน หลวงปู่ชา อย่างเคร่งครัด อีกทั้งยังมีการจัดคณะศรัทธาร่วมสร้างสาธารณะประโยชน์แก่วัดที่ห่างไกลความเจริญ โรงเรียน หรือกลุ่มบุคคลที่ตกทุกข์ได้ยากตามที่มีวาระ มีการจัดกิจกรรมอบรมในทุกๆ เดือน คือ **กิจกรรมคอร์สล้างพิษกาย สลายพิษใจ** ควบคุมโดยแพทย์ปัจจุบัน แพทย์แผนไทยประยุกต์ แพทย์แผนไทย พยาบาลวิชาชีพ นักธรรมชาติบำบัด และทีมงานจิตอาสาที่ศรัทธา ที่จัดอบรมเป็น

ประโยชน์จากการล้างพิษตับ

- ช่วยลดน้ำหนัก เพราะหนึ่งในขั้นตอนการล้างพิษตับนั้นคือต้องอดอาหาร
- ช่วยเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายให้แข็งแรงขึ้น เพราะตับสะอาดขึ้น
- ช่วยในการซ่อมแซมเซลล์ และคืนความสดชื่นให้กับเซลล์ทั่วร่างกาย
- ช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของเนื้อเยื่อในร่างกาย โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผิวหนัง
- ช่วยบรรเทาความรุนแรงของหวัด หรืออาการภูมิแพ้
- เพิ่มสารต้านอนุมูลอิสระ
- ช่วยลดการสะสมของไขมันที่พอกตับ และลดการเกาะตัวของไขมันที่บริเวณผนังหลอดเลือด
- ช่วยป้องกันและต่อสู้กับโรคมะเร็ง
- ช่วยให้ตับฟื้นตัวเร็วขึ้น ปกป้องตับจากการทำเคมีบำบัดในผู้ป่วยมะเร็ง

ประจำทุกเดือน ระยะเวลาเกือบหนึ่งปีที่ผ่านมา นับเป็นหลักสูตรการอบรมฝึกปฏิบัติธรรมพระกรรมฐานระยะสั้นร่วมกับการปฏิบัติตนในการล้างสารพิษทั้งร่างกาย การอบสมุนไพรขับพิษ การล้างพิษตับและน้ำดีอย่างได้ผล

การให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพตนเองเริ่มตั้งแต่การรับประทานอาหารที่ห่างจากการเกิดโรคร้าย ข้อแนะนำการปฏิบัติตนตามวิถีธรรมชาติบำบัด การอบรมการนวดด้วยตัวเอง การยืดเส้นและกล้ามเนื้อทั้งร่างกาย ล้วนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นมีความประสงค์ให้ทุกๆ ท่านที่เข้ามารับการอบรมสามารถเรียนรู้ สามารถนำกลับไปปฏิบัติที่บ้าน เกิดผลดีทั้งร่างกายและจิตใจ

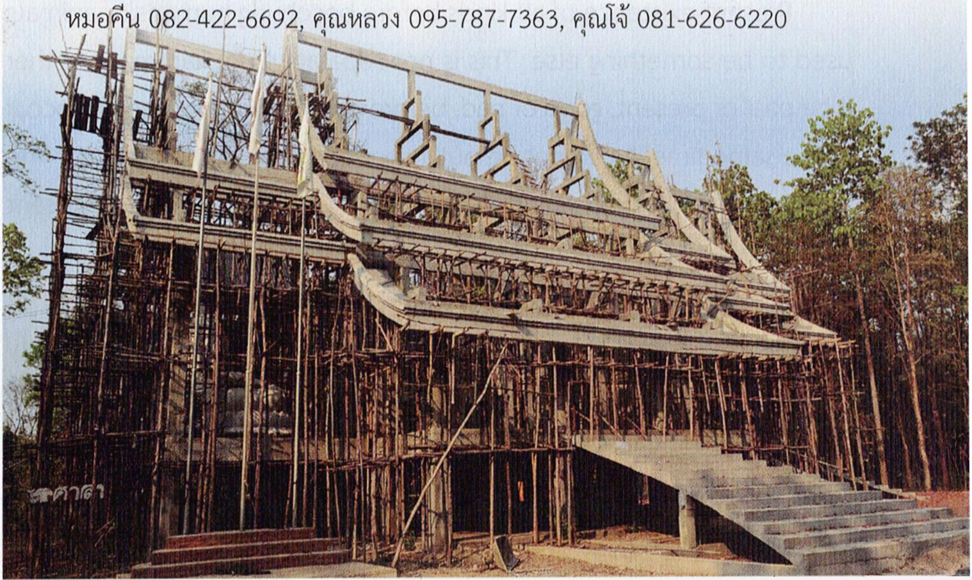
พระปลัดวิศวาธาร ปภสสโร

วิสัยทัศน์ของมูลนิธิวิศวาธารอโรคยาธรรมศาล คือ

“กิจทุกอย่างเป็นกิจเพื่อการสงเคราะห์แก่คนยาก เพื่อให้เขาได้พ้นจากโรคาพยาธิ ทั้งทางกายและทางใจ”

“การช่วยเหลือผู้อื่นให้ได้รับความผาสุขทั้งทางกายและทางใจ นับว่าเป็นการสร้างสมบารมีธรรมอันสูงค่ายิ่ง”

ติดต่อรับข่าวสารสาระดีๆ ได้ที่ :
Facebook มูลนิธิวิศวาธารอโรคยาธรรมศาล
www.watpahsirisomboon.org หรือติดต่อสอบถาม :
พระใบฎีกาวิรัตน์สิทธิ์ทัศน์ อนาลโย (ครูบาไตรภพ) 086-314-6049,
พระเตชพัฒน์ มหพฺพโล (ครูบาโน่) 086-926-2855,
หมอคีน 082-422-6692, คุณหลวง 095-787-7363, คุณโจ้ 081-626-6220

Dhamma Today

พระวรคติธรรม สมเด็จพระสังฆราช

ชีวิตกับกรรมที่กระทำ

ทุกชีวิต....ก่อนแต่จะได้มาเป็นคน เป็นสัตว์อยู่ในปัจจุบันชาติ ต่างเป็นอะไรต่อมิอะไรมาแล้วมากมาย แยกออกไม่ได้ว่า....มีกรรมดีกรรมชั่วอะไรบ้าง ทำกรรมใดก่อน ทำกรรมใดหลัง และทั้งกรรมดีกรรมชั่วที่ทำไว้ในชาติอดีตทั้งหลายย่อมมากมายเกินกว่าที่ได้มากระทำในชาตินี้ ในชีวิตนี้อย่างประมาณมิได้ กรรมดีกรรมชั่วทั้งหลายเหล่านั้น ย่อมให้ผลตรงตามเหตุทุกประการ แม้ว่า...ผลจะไม่อาจเกิดขึ้นพร้อมกันทุกสิ่งทุกอย่าง และไม่อาจเรียงลำดับตามเหตุผลที่ได้กระทำแล้วก็ตาม แต่ผลทั้งหลายย่อมเกิดแน่ แม้เหตุได้กระทำแล้ว

Life and Performed Kamma

Present existence of all kinds before becoming humans or animals used to be something else. This is not separate from kamma, whether it be past or present, good or bad, before or after. Kamma can not occur at the same time. It can not be put in perfect order and is limitless. The effect of past kamma is incalculable and even exceeds the present existence

All good and bad deeds give effects . Though the effects may not occur at the same time chronologically, the outcome will definitely happen due to the cause. Whatever the outcome, each of them will occur to be experienced.

ชีวิตนี้น้อยนัก...สั้นนัก

พุทธศาสนสุภาษิตบทหนึ่ง **อปฺปกญฺจิทํ ชีวิตมาหุธีรา** ... ซึ่งปราชญ์กล่าวว่า **ชีวิตนี้น้อยนักทุกชีวิต** ไม่ว่าคนไม่ว่าสัตว์ มิได้มีเพียงเฉพาะชีวิตนี้ คือ มิได้มีเพียงชีวิตในชาตินี้ชาติเดียว แต่ทุกชีวิตมีทั้งชีวิตในชาติอดีต ชีวิตในชาติปัจจุบัน และชีวิตในชาติอนาคต **"ชีวิตนี้น้อยนัก"** หมายถึง ชีวิตในชาติปัจจุบันน้อยนัก...สั้นนัก

ชีวิต คือ อายุ ชีวิตในปัจจุบันชาติของแต่ละคนอย่างยืนนานก็เกินร้อยปีได้ไม่เท่าไหร่ ซึ่งก็ดูราวเป็นอายุที่ไม่ยืนมากนัก แม้ไม่นำไปเปรียบเทียบกับชีวิตที่ต้องผ่านมาแล้วในอดีตที่นับชาติไม่ถ้วน นับปีไม่ได้ และชีวิตที่จะต้องเวียนวนเกิดตายต่อไปอีกในอนาคตที่จะนับชาติไม่ถ้วน นับปีไม่ได้อีกเช่นกัน

ที่ปราชญ์ท่านว่า **"ชีวิตนี้น้อยนัก"** นั้น ท่านมุ่งให้เปรียบเทียบกับชีวิตนี้กับชีวิตในอดีตที่นับชาติไม่ถ้วน และชีวิตในอนาคตที่จะนับชาติไม่ถ้วนอีกเช่นกัน **สำหรับผู้ไม่ยิ่งด้วยปัญญา ไม่สามารถพาตนพ้นทุกข์สิ้นเชิงได้**

This present life is so miniscule in scope and so small

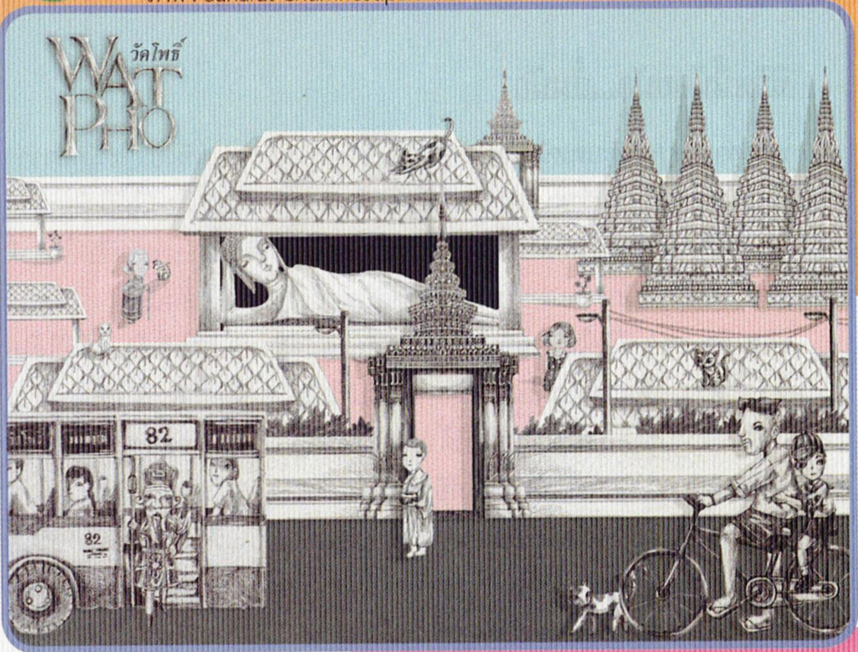
Lives of all kinds whether humans or animals do not exist only in the present existence, but they also have past and future ones.

This short life means that the present existence is a bit brief and so miniscule.

Life, of course, is subject to ageing . The present existence of each individual does not exceed one hundred years in terms of the average age. It is a very short period when compared with the past uncountable existences and those in the future.

When the sages or learned persons utter that this present life is so unfocused, they are comparing it with past and future uncountable existences. Those people of incomplete understanding can not be delivered from suffering.

ภาพ : Saharat Chumnesupakrnkul คณะมัณฑนศิลป์ ม.ศิลปากร

ชอบอ่าน ชอบให้

Hai buddha book

• สิ่งที่เป็นปัจจุบันขณะ
กลับไม่มีคนค้นหา
คนไม่ได้ใช้เวลากับชั่วขณะนั้น
ทั้งๆ ที่มันเป็นความจริง
สิ่งเดียวเท่านั้น...ที่เรามี •

ครอบครัว "ตรีสุคนธ์" จ. ระยอง

คุณปลา จ.เลย ⇨

⇦คุณชิ้ม จ.เชียงใหม่

ภาพ : กันตพัฒน์ หทัยโชติอนันต์
สาขาภาพยนตร์ พระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง
สถานที่ : วัดปลูกศรัทธา เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ

• การฝึกคิดบวก ไม่ได้เป็นการหลอกตัวเองว่า ไม่มีปัญหา แต่การคิดบวก สอนให้เรามีสุขได้ ภายใต้ปัญหาที่มีอยู่ •

อานิสงส์ของการกล่าว คำว่า..... "สาธุ"

"กลิ่นปากของ พระมหาเถระหอมฟุ้งไปทั่วพระราชวัง ดังกลิ่นการบูรและพิมเสนผสมกฤษณา หอมยิ่งกว่าดอกบัวนิลุบล ปรากฏการณ์นี้ปรากฏแก่ชนทั้งหลายในพระราชวัง"

การที่ชาวพุทธฟังธรรมจากพระภิกษุแล้วกล่าวสาธุการเมื่อพระเทศน์จบ หรือการถวายทาน หรือเมื่อพระให้ศีลญาติโยมสาธุชนจะใช้คำว่า **"สาธุ"** นั้น มีประวัติความเป็นมาดังมีเรื่องย่อว่า.....มีชายคนหนึ่ง อยู่ในเมืองสาวัตถี แคว้นโกศล ได้ฟังพระแสดงธรรมเทศนาแล้วเห็นโทษในการครองเรือนมีความปรารถนาจะขอบวช เพื่อแสวงหาความสงบในสมณธรรม จึงลาจากภรรยาไปบวช ได้ตั้งใจพากเพียรในสมณธรรมตามที่ปรารถนาไว้ตลอดมา

ต่อมาพระเจ้าปเสนทิโกศลได้ทรงพบหญิงผู้เป็นภรรยาของชายคนนั้น และเมื่อทรงได้ทราบเหตุความเป็นมาทั้งหมด จึงเกิดสมเพชในนางผู้เป็นภรรยา รับสั่งให้นำหญิงนั้นมาเลี้ยงไว้ในพระราชวัง ตั้งเป็นท้าวนางกำนัล

อยู่มาวันหนึ่ง ราชบุรุษนำดอกนิลุบลบัวเขียวมาถวายพระเจ้าปเสนทิโกศลกำมือหนึ่ง พระองค์จึงประทานแก่ท้าวนางคนละดอก ฝ่ายสตรีที่เป็นภรรยาของชายที่ไปบวชนั้น เมื่อไปรับพระราชทานก็ยิ้มแสดงความยินดีดุจนางอื่นๆ แต่พอดมกลิ่นนิลุบลแล้ว นางกลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่จึงร้องไห้ พระเจ้าปเสนทิโกศลสงสัยพระทัย จึงตรัสถามว่า..**เหตุใดนางจึงยิ้มแล้วร้องไห้** นางจึงกราบทูลว่า..ที่นางยิ้มเพราะดีใจที่ทรงพระกรุณาประทานดอกบัวให้ แต่พอดมดอกบัวแล้วหอมเหมือนกลิ่นปากสามีที่ไปบวช

นางคิดถึงความหลังจึงร้องไห้

พระเจ้าปเสนทิโกศลต้องการพิสูจน์วาจาของนาง จึงโปรดให้ประดับวังด้วยของหอมทั้งปวงเว้นแต่บัวนิลุบล แล้วอาราธนาสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า และเหล่าภิกษุสงฆ์ให้มาฉันภัตตาหารในพระราชฐาน แล้วมีพระราชดำรัสถามหญิงนั้นว่า **พระมหาเถระองค์ไหนที่นางอ้างว่าเป็นสามี** หญิงนั้นก็ชี้ไปที่พระมหาเถระ เมื่อเสร็จภัตตกิจแล้ว พระเจ้าปเสนทิโกศลอารธนาให้พระพุทธเจ้า และภิกษุองค์อื่นๆ กลับวัดไปก่อน เว้นพระมหาเถระขอให้อยู่เพื่อกล่าวอนุโมทนา เมื่อพระผู้มีพระภาคเสด็จกลับไปแล้ว พระมหาเถระจึงกล่าวอนุโมทนาด้วยน้ำเสียงอันไพเราะและมีกลิ่นหอมฟุ้งออกจากปากพระเถระรูปนั้นอย่างน่าอัศจรรย์ กลบเสียซึ่งกลิ่นดอกไม้ของหอมทั้งปวง กลิ่นปากของพระมหาเถระหอมฟุ้งไปทั่วพระราชวัง ดังกลิ่นการบูรและพิมเสนผสมกฤษณา หอมยิ่งกว่าดอกบัวนิลุบล ปรากฏการณ์นี้ปรากฏแก่ชนทั้งหลายในพระราชวัง ส่วนองค์มหากษัตริย์เมื่อเห็นจริงดังหญิงนั้นกราบทูล ก็ทรงโสมนัสน้อมนมัสการ ฝ่ายพระมหาเถระเสร็จสิ้นการอนุโมทนาแล้ว ก็กลับไปสู่วิหาร

ครั้นพอรุ่งเช้าพระเจ้าปเสนทิโกศล จึงเสด็จไปสู่พระวิหารถวายนมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้า แล้วกราบทูลถามว่า..

"เหตุใดปากของพระมหาเถระ จึงหอมนักหนาท่านได้สร้างกุศลใดมา"

สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสตอบว่า..

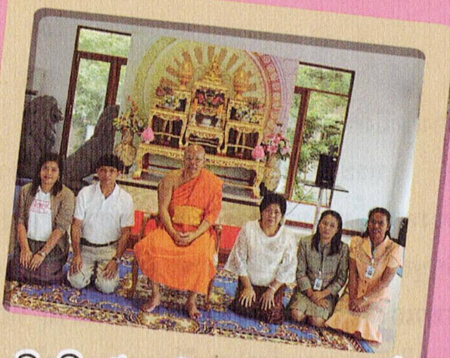
"เพราะบุพชาติปางก่อน ภิกษุรูปนี้ได้ฟังพระสัทธรรมไพเราะจับใจ เต็มตื้นด้วยปีติยินดี จึงออกวาจาว่า **"สาธุ"** เท่านั้น อานิสงส์แห่งการฟังพระสัทธรรมให้ผลจึงได้มีกลิ่นปากหอมดังนี้"

ปัจจุบันนี้ ทั้งผู้ฟังธรรม และผู้รับศีลออกจะละเลยคำว่า "สาธุ" ต่างพากันนั่งเฉยๆ ทั่วไป หน้าที่ผู้เป็นชาวพุทธ และครูบาอาจารย์จะได้แนะนำความเป็นมาเรื่อง "สาธุ" ไปเล่าสู่ลูกศิษย์และบุตรหลานของตนเพื่อนำวัฒนธรรมอังดีงามดั้งเดิมของเรา กลับคืนมา

คำว่า **"สาธุ"** ในภาษาไทย ก็แปลว่า **ดีแล้ว เห็นชอบแล้ว** เท่ากับเป็นการทำบุญข้อหนึ่งในบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการ มีอยู่ข้อหนึ่งในจำนวน ๑๐ ข้อ คือ **ปัตตานุโมทนามัย** แปลว่า **บุญสำเร็จด้วยการอนุโมทนาส่วนบุญ** ดังนี้

ทรงพระเจริญ
โรงเรียนพณิชยการปากช่อง

จากกระแส..**ดวงตก ป๊ซง งานล่ม ช้ำรัก....**
ใครๆ ก็มุ่งหน้าไปทำ **"พิธีตัดกรรม"**
จึงเกิดคำถามขึ้นมาว่า... **"พิธีตัดกรรม"**
เป็นพิธีกรรมทางศาสนา**พุทธ** **จริงหรือ...?** แล้วกระทำกันขึ้นมาเพื่ออะไร..?

วันนี้เรามีคำตอบเกี่ยวกับพิธีตัดกรรม-ตัดเวร สะเดาะเคราะห์ ของชาวพุทธในประเทศเพื่อนบ้าน (พม่า) มาฝาก

กล่าวกันว่า พม่าเป็นเมืองพุทธประมาณ 92% ของคนพม่านับถือพุทธ และเป็นพุทธที่เคร่งครัดเสียด้วย ชาวพม่าส่วนใหญ่ได้แสดงรูปแบบความเป็พุทธศาสนิกชนไว้อย่างชัดเจน แม้จะได้ชื่อว่าเป็น **"แผ่นดินแห่งพุทธศาสนา"** แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาหรือเป้าประสงค์ของการปฏิบัติพุทธบูชาทั้งหลายของชาวพุทธพม่าแล้ว กลับพบว่ายังมีอีกหลายประเด็นที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์โดยชาวพม่าด้วยกันเองอยู่บ่อยว่า..ไม่เหมาะสมกับวิถีพุทธที่ถูกต้อง นั่นคือ **ยังมีชาวพุทธพม่าส่วนใหญ่ที่ยังมีแนวคิดผิดๆ เกี่ยวกับคำสอนของพุทธศาสนาอยู่มาก**

คติความเชื่อ **"พิธีตัดกรรม"** หรือ **"การแก้กรรม"** คือ การชำระล้างกรรมเก่าๆ ที่แต่ละคนเคยทำไว้ในชาติก่อนๆ เพื่อชาตินี้จะได้มีชีวิตที่ดีขึ้น มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีหน้าที่การงานที่ดีขึ้น ความรักราบรื่นและอื่นๆ เพราะจะไม่มีกรรมเก่ามารบกวนอีกต่อไป

"พิธีตัดกรรม" เป็นประเพณีนิยมของชาวมอญรามัญ ชาวพม่า เมื่อครั้งอดีตกาลและได้สืบทอดกันต่อมาจนถึงปัจจุบัน ชาวพม่าเชื่อว่ายังมีสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่านี้อีกสิ่งนั้นคือ **"อดีตกรรม"** เชื่อในเรื่องอดีตกรรมที่ตายตัว และโชคชะตาที่อาจปรับเปลี่ยนได้ด้วยการสวดมนต์ และการประกอบพิธีกรรม จึงต้องมีบทสวดต่างๆ ไว้เพื่อป้องกันภยันตรายประกอบพิธีกรรมขึ้นมา เพื่อการสะเดาะเคราะห์กับองค์พระเจดีย์และพระพุทธรูป สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เหมาะกับบุคคลนั้นๆ

การสะเดาะเคราะห์ หรือ "ยะดะยา-เฉ่" เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการขจัดความกลัวอันเกิดขึ้นโดยทั่วไปกับมนุษย์ เพื่อใช้แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต มักมีความเกี่ยวเนื่องกับโชคชะตา การดูดวงชะตา ซึ่งชาวพม่าส่วนมากยังต้องพึ่งพาคำทำนายของหมอดูดวงชะตาอยู่เป็นประจำ พร้อมกับคำแนะนำสำหรับการสะเดาะเคราะห์ของแต่ละคนด้วย แม้แต่วิธีการสะเดาะเคราะห์ก็มีหลากหลายรูปแบบ เช่น ปล่อยนก

ปล่อยปลา มอบสิ่งของให้ผู้อื่น กินผลไม้บางชนิด ทิ้งขยะให้พ้นจากบ้าน และการถวายฉัตรต่อพระเจดีย์ ดูจะเป็นข้อปฏิบัติที่กระทำกันอยู่เสมอ โดยเฉพาะหากพบปัญหาหรืออุปสรรคใดๆ ก็ตาม ชาวพม่ามักถือว่า การสะเดาะเคราะห์ด้วยวิธีดังกล่าวนั้น เป็นบุญกิริยาที่ประเสริฐสุด เชื่อว่า หากมีวาสนาได้ถวายพระฉัตรแด่องค์พระเจดีย์ ชีวิตก็จะมีแต่ความร่มเย็นและประสพแต่ความสำเร็จ

แต่ไม่ว่าจะเป็นชาวพม่าหรือชาวไทยที่ยังมีความเชื่อเรื่อง**บุญ - กรรม**อยู่ เรามักจะเห็นพิธีกรรมความเชื่อเหล่านี้ หลงเหลือในวิถีชีวิตของชาวบ้านให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งจะเรียกพิธีกรรมเหล่านี้แตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น เช่น พิธีสวดถอนวิบากกรรมสวดแก่บ่วงกรรม สวดปลดกรรม สวดบังสุกุลเป็น-บังสุกุลตาย

ส่วนความหมายของ **"การตัดเวร-ตัดกรรม"** ในความหมายของ **พระราชสังวรญาณ (หลวงพ่อพุธ ฐานิโย)** อดีตเจ้าอาวาส วัดป่าสาละวัน อ.เมือง จ.นครราชสีมา กล่าวไว้ว่า.... **"พระพุทธเจ้าสอนไว้ว่า ใครทำกรรมใดไว้ ได้รับผลของกรรมนั้นแน่นอน หลีกเลี่ยงไม่ได้ ไปทำพิธีตัดกรรมก็เป็นการลบล้างคำสอนของพระพุทธเจ้า กรรมใดใครก่อลงไปแล้ว ใจเป็นผู้จงใจ คือ เจตนาที่ทำลงไป พอทำลงไปแล้วกรรมอันเป็นบาป ต่อเมื่อภายหลัง...เรามานึกว่าเราไม่ต้องการผลของบาป มันก็หลีกเลี่ยงปฏิเสธไม่ได้ เพราะใจเป็นผู้สั่งให้กาย วาจา ทำลงไป พูดลงไป ใจตัวนี้ต้องรับผิดชอบโดยความเป็นธรรม โดยหลักของธรรมชาติ เพราะฉะนั้น การที่เราจะไปทำพิธีตัดกรรม นี่หมายถึง ตัดผลของบาป มันตัดไม่ได้ อย่าเข้าใจผิด ถ้าหากพระรูปใดแนะนำว่า ทำบาปแล้วตัดกรรมได้ อย่าไปเชื่อ..."**

ขณะที่ **หลวงปู่ครูบาชัยยะวงศาพัฒนา** (ครูบาวงศ์) วัดพระพุทธบาทห้วยต้ม อ.ลี้ จ.ลำพูน ก็กล่าวถึงเรื่องของการตัดกรรมไว้เช่นกันว่า...

"อย่าเข้าใจว่า มาทำบุญที่นี่จะตัดบาปตัดกรรมตัดเวรได้นะ ตัดไม่ได้ เว้นแต่กรรมที่เบาที่อโหสิกรรมตัดได้ พวกนั้นตัดได้ ก็พระพุทธเจ้ายังจะตัดไม่ได้ พระมหาโมคคัลลาน์มีฤทธิ์สุดขีดไม่มีองค์จะมาเทียมถึง ก็ตัดไม่ได้"

ฟังอย่างนี้แล้ว... ยังมีใครหวังพึ่งการ..

ตัดกรรม..อยู่อีกไหม...?

ณ เอ็มซีซี ฮอลล์ เดอะมอลล์ นครราชสีมา

18 พฤษภาคม 2557

เวลา 14.00 น.

ปีที่ 8
วิสาขบูชา พุทธบารมี
"สังสารวัฏ วงจรแห่งทุกข์"
ขอเชิญร่วมฟังธรรมบรรยาย
โดย...พระญาณดิลก วิ.
วัดมกุฏคีรีวัน (เขาใหญ่) ตำบลโป่งตาลอง
อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
ร่วมเป็นพระธรรมวิทยากร
ณ เอ็มซีซี ฮอลล์ เดอะมอลล์ นครราชสีมา
20 พฤษภาคม 2557
เวลา 14.00 น.

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ "ให้" 8

- **คณะกรรมการวิสาขบูชา พุทธบารมี ประจำปี 2557**........................3,000 เล่ม
- คุณสุวรรณ์ ปัจฉิมศิริ...400 เล่ม
- ครอบครัว **"การไมตรีจิตร์"** ครอบครัว **"ริมโพธิ์เงิน"**...........................200 เล่ม
- ครอบครัวสินเจริญ – คุณธัญนันท์ นุชอ่อง..200 เล่ม
  ด.ญ.ปรัชญากรณ์ นุชอ่อง – ด.ช.ณัฐเมธี นุชอ่อง
- คุณพัชริสรรค์ ฉัตรพัฒนศิริ (ร้านจำหน่ายเครื่องบวช เจริญพัฒนา).........110 เล่ม
- พระครูศรีนิคมพิทักษ์ (วัดปางอโศก)...100 เล่ม
- พระอาจารย์คม อภิวโร วัดป่าธรรมคีรี (จันดี อนุสรณ์)...............................100 เล่ม
- พระวินัย วิสุทธจิตโต (สวนธรรมหุบเขาตายาย)..100 เล่ม
- พระวิศิษฎ์ ชยวุฑฺโฒ (สวนธรรมปัญจอารามเม).......................................100 เล่ม
- โรงพิมพ์เฉลิมชัยการพิมพ์...100 เล่ม
- นพ.วรพงษ์ ทองดี (ผอ.โรงพยาบาลปากช่องนานา).....................................100 เล่ม
- คุณโกวิน พุ่มมะลิ..100 เล่ม
- ร้านรัตนเฟอร์นิเจอร์ 2..100 เล่ม
  คุณวัลลภ - คุณสุชีรา ลีฬกาญจนากุล , คุณปัญญาวัชร ลีฬกาญจนากุล ,
  คุณภัณฑิรา ลีฬกาญจนากุล
- ร้านขนม **"ครูประนอม"** ปากช่อง...100 เล่ม
- คุณชยุตา ปางพุฒิพงษ์...80 เล่ม
- คุณไชยวุฒิ วีระพงษ์สุชาติ และครอบครัว...60 เล่ม
- ร้านพงษ์ศักดิ์เคมีภัณฑ์ ปากช่อง...60 เล่ม
- คุณชัจจ์สุพงศ์ – คุณสุพิศฐา ศิริมาศรังสี (วี เอ็น พลัส น้ำย่านาง)..............60 เล่ม
- คุณโกมุท – คุณมุจรินทร์ พันธ์แก้ว (ร้านข้าวต้มหน้าอำเภอ)......................60 เล่ม
- คุณป้อมเพ็ชร สารีบุตร (บริษัท โตโยต้า ไทยเย็น สาขาปากช่อง)...................60 เล่ม
- คุณสุภัทรา จารุเกลี้ยง..60 เล่ม
  คุณสรารัตน์ คงเอียง , ด.ญ.ภัทรกร คงเอียง , ด.ช.ภัทรวุธ คงเอียง
  คุณณรงค์ จารุเกลี้ยง , คุณมะลิ จารุเกลี้ยง , คุณชัยธวัช เกษชูแก้ว
- ครอบครัว **"เสียงคหรัตน์"**..50 เล่ม
- เรือเอก สุทธิพงศ์ ม่วงเรือง..50 เล่ม
- สวนธรรมปัญจอารามเม ปากช่อง...40 เล่ม
- คุณวาทินี แย้มโชติ และครอบครัว...40 เล่ม

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ "ให้" 8

- คุณจิดาภา อิทธิวัตร และครอบครัว .... 40 เล่ม
- คุณพงศกร โมงขุนทด อุทิศให้ คุณตาพรม ยอดปรางค์ .... 40 เล่ม
- คุณพรทิพย์ พิณโญ .... 40 เล่ม
- ร้าน **"เพื่อนเกษตร"** ปากช่อง .... 40 เล่ม
- คุณพนิตพิชา ปัจฉิมศิริ และครอบครัว .... 30 เล่ม
- พระพิภพ สุระคนิตย์ .... 30 เล่ม

  คุณละม่อม สุระคนิตย์ , ด.ต. นที ชิณพงษ์ , คุณนิรัตน์ แก้วชุมแสง
  คุณภัทรินทร์ สุระคนิตย์ , คุณลาวัลย์ ชิณพงษ์ , คุณศรัญญา สุระคนิตย์
  คุณสุพัฒวดี สุระคนิตย์ , ด.ญ.นกวรรณ ชิณพงษ์ , ด.ญ.จันทกานต์ ชิณพงษ์
- คุณนริศรา ศรุติลาวัณย์ และครอบครัว 25 เล่ม
- คุณทัตขวัญ กาญจนกุล 25 เล่ม
- คุณอุทัยวรรณ หุมอาจ 24 เล่ม
- คุณดนัย พิสิฐานุสรณ์ (บริษัท สองแรงแข็งขัน จำกัด) 24 เล่ม
- คุณฉลาด สกุลพิทักษ์ - คุณลักคณาน์ เขียวขจี 22 เล่ม

  คุณนันทนิตย์ สกุลพิทักษ์ , ด.ช. วิศวนาถ สกุลพิทักษ์

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ จำนวน 20 เล่ม

- คุณปรีชา ยงรัตนกิจ และครอบครัว
- คุณวิไลวรรณ คำภูอ่อน
- คุณนุชจรินทร์ เหลืองสะอาด
- ร้านข้าวหมูแดงสุพรรณ ปากช่อง
- คุณพสุสรณ์ ศุภบุญณดา
- ครอบครัว **"จันทลา"**
- คุณวลัยกร ตันติวรากุล
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณคุณาพร ใจมาคำ และครอบครัว
- คุณศรัณย์พงษ์ คุณยศยิ่ง
- คุณเริงฤทธิ์ พิมเสน
- ครอบครัว **"ศรีสิมารัตน์"**
- ครอบครัว "CI"
- ร้านดำรงทรัพย์ ปากช่อง
- ครอบครัว **"ศรีละกูล"**
- คุณอังคณา - คุณเอเลนิ บุญเกิด
- คุณบงกช เพ็งดิษฐ์
- คุณปรีชา – คุณศิริวรรณ เชาว์ประสิทธิ์
- คุณวิชัย ยงรัตนกิจ และครอบครัว
- ห.จ.ก.ยิ่งเจริญพานิช ปากช่อง
- คุณกมล – คุณรัชนีวรรณ กลีบทอง และครอบครัว
- คุณวันดี เสริมศักด์ศรี และครอบครัว
- คุณเทอดศักดิ์ – คุณเอี่ยมฮวย ลาภจิตรกุศล (ร้านตรงพานิช)
- ผอ.สมพล - คุณนันทยา ทองตัน และครอบครัว

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ "ให้" 8

- คุณพงษ์ศักดิ์ – คุณสุดาพร เหลืองสะอาด
- คุณอนุวัต – คุณธัมรส – คุณรัชตะ เหลืองสะอาด
- คุณวีรณา ปัญญาวุฒาพงศ์ และครอบครัว
- คุณทินรัฏฐ์ คำพิศชัยย์ - คุณทัศน์รัตน์ เวชชัชศาสตร์
- คุณไพฑูรย์ แก้ววิจิตร - คุณจินดาพร สุบินรัตน์ และครอบครัว
- คุณอิสรีย์ บงกชสถิตย์ และครอบครัว - คุณสันติ ศรีวิชาญกุล และครอบครัว
- คุณเชษฐ์ประดิษฐ์ – คุณลักษณา สวัสดิชัย
  คุณณัฏฐ์ สวัสดิชัย – คุณณิชกานต์ สวัสดิชัย – คุณพนิดา สวัสดิชัย
- คุณนคร อิสระเสนารักษ์ – คุณอานันท์ ภวเตโชชัย
- ครอบครัวตรีสุคนธ์ (สยามเปเปอร์เจท อ.แกลง จ.ระยอง)..........................18 เล่ม
- คุณสมจิตร ชาญรัตนพิทักษ์...14 เล่ม
- คุณอนงค์ ประกอบผล , คุณศักดิ์ณรงค์ ประดับวงศ์..............................14 เล่ม
  คุณสมประสงค์ ประดับวงศ์ อุทิศให้กับคุณสิทธิ์ศักดิ์ (บิดา) ประดับวงศ์
  ร้านระเบียงกาแฟ (หลังมหาวิทยาลัยขอนแก่น)
- คุณสุภัคณภา รัตนกำพล – คุณณัฐวุฒิ เศรษฐลิขิต...................................12 เล่ม

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ จำนวน 10 เล่ม

- คุณวิไลพร หวังสกุล และครอบครัว
- คุณสุภาวดี มาช่วย
- คุณกุหลาบ วิรัชกุล
- ครอบครัว **"เชาว์ประสิทธิ์"**
- คุณจันทิมา มหิทธิกร
- คุณอาหงั่น แซ่หลี
- คุณชุติกาญจน์ รัตนคช
- คุณรัตติญา นารถสมบูรณ์
- คุณสุพรรณษา กันยามา
- คุณทัศนีย์ มีโชคสม และครอบครัว
- คุณมงคล กว้างนอก และครอบครัว
- คุณลักษณา ภูธรศรี
- คุณนงค์นุช บัวมาตร - คุณจิรวัฒน์ จิตรวิรัช
- คุณพัฒน์นรี อุตรเคียนต์ และครอบครัว
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณศศิพัชร์ กฤชเชิด
- คุณสุภาวดี เจริญบุญ (วัดหลวงพ่อฉันท์)
- คุณชุติมา นาโศรก
- คุณณัฏนันท์ มณีโชติ และครอบครัว
- คุณนวลหง จันทราสุนาถ
- ด.ช. ปริเยศ คำภูอ่อน
- คุณปราโมทย์ พึ่งเมือง
- คุณกาญจนา เชื้อจ๋าย
- คุณชวนชื่น วัดกลาง และครอบครัว
- คุณธีรวรรณ เรืองอุไร
- คุณรุ่งศักดิ์ อมรพจน์ และครอบครัว

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ "ให้" 8

- คุณฉลองชัย เหลืองสะอาด - คุณทิพาพร แสงบุญเรืองกุล
- ด.ญ.ปภัสสิริย์ - ด.ญ. ภัทร์ธีนันท์ เหลืองสะอาด
- ร้านละมัย พริกแกงสด ตลาดสดมิตรภาพ ปากช่อง
- คุณภูริชา พฤกษพิทักษ์ – คุณลำจวน คมสารพางค์ และครอบครัว
- คุณมัสลิน ธีระวงศ์สุวรรณ และครอบครัว
- คุณวิชัย - คุณณัชชา - คุณวิศรุต ทวีวรสุวรรณ , คุณมนัสนันท์ เลิศอภิสิทธิ์
- คุณพรปวีณ์ แสนสุข - คุณพนัชกร พงษ์ไพโรจน์
- คุณเชษฐ์ธิดา ศรีสุขสาม และบุคคลอันเป็นที่รัก

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ จำนวน 9 เล่ม

- คุณภัทรภร สุคนธิ์ และครอบครัว
- คุณอุสุมา คมคาย และครอบครัว
- คุณสุวัตร - คุณบุญส่ง - คุณสุพรรษา กาด่านจาก

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ จำนวน 6 เล่ม

- ร้านกาแฟ Hi- Pakchong
- คุณนัสรัญน์ มัทกิจ
- คุณกันตพัฒน์ หทัยโชติอนันต์
- ครอบครัว **"เกษมสุข – เอี่ยมในวงษ์"**
- คุณธัญญ์มงคล ทิพย์อาสน์ - คุณจีรภา คำมะลี

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ จำนวน 4 เล่ม

- ครอบครัว **"ระเริงแสง"**
- ร้านเล้งก๋วยเตี๋ยวหมูเด้ง ปากช่อง
- คุณวุฒิชัย เหลืองสะอาด
- คุณเจริยง – คุณสุนีย์ แสงวิเวก
- คุณบุญญูลาภ เหมศิริ และครอบครัว
- คุณเสาวณี สุบินรัตน์ และครอบครัว
- คุณจริยา บุญรัตน์ และครอบครัว
- คุณจุฑามาศ มาศรักษา
- คุณสมฤทัย พงษ์เสาร์
- คุณสมบัติ โตสิงห์ชัย
- คุณธัญจิรา ประกายมั่นตระกูล
- คุณสมเภช - คุณปวีณา - คุณสุภารัตน์ - คุณอนุพงษ์ มีจิต
- คุณพิสมัย - คุณพิสิฐ แซ่เฮ้ง - ด.ช.พรมพิริยะ - ด.ญ. อภิสมัย ขันตีชู
- คุณปิยะ - คุณสุภานัน - ด.ญ. ปิยาพัชร ขรรค์ชัย
- คุณวิธวินท์ ดิลกสัมพันธ์...3 เล่ม

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ จำนวน 2 เล่ม

- คุณทรงศักดิ์ ส่งโส และครอบครัว
- คุณแคทลียา จำปาหอม
- คุณวิมล เทพนันท์
- คุณนิลินทิพย์ ยั่งยืน

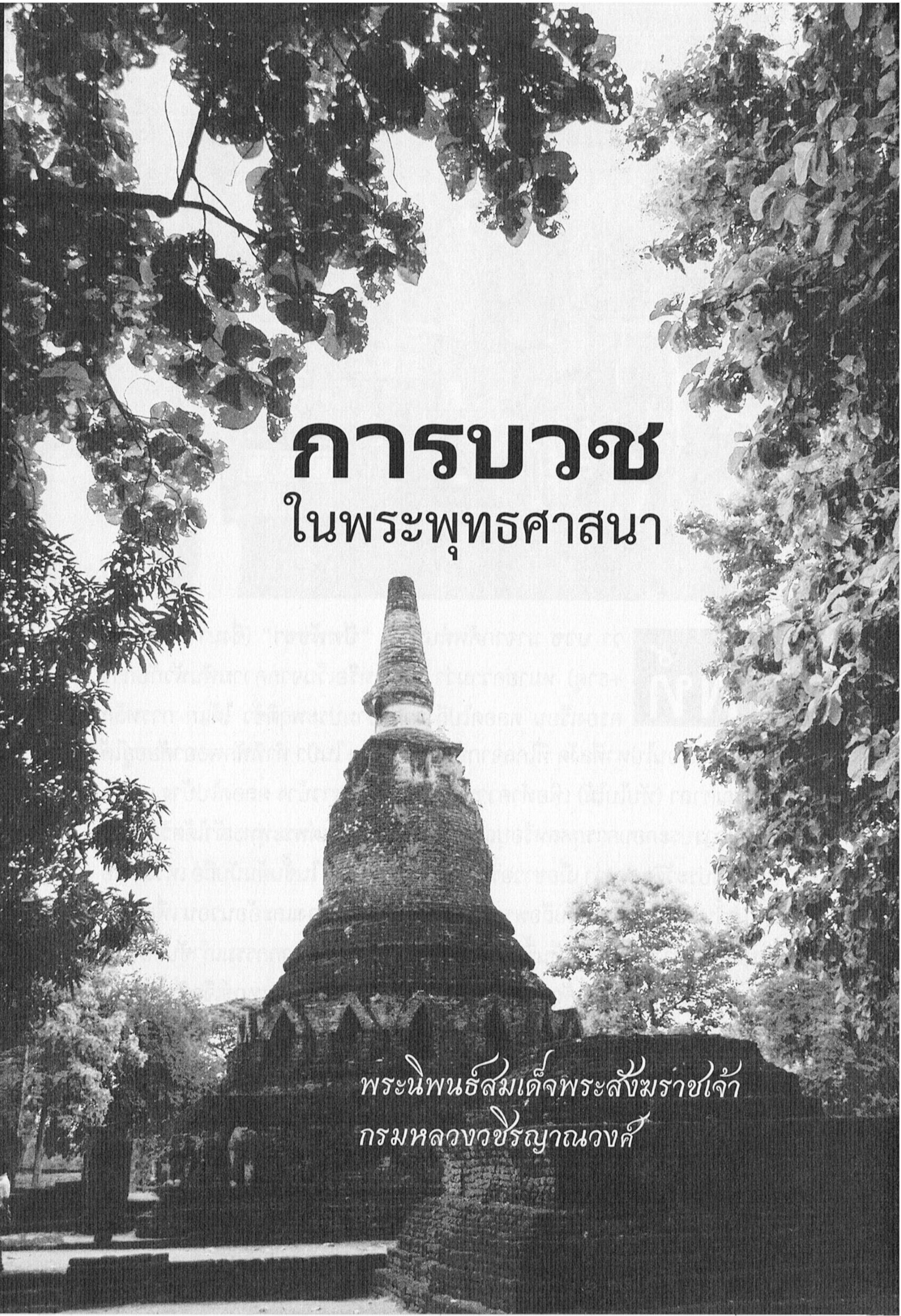
รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ "ให้" 8

- คุณธิติมา นวลศรี
- คุณสุรีย์วัล อ่อนสุทธิ และครอบครัว
- คุณสมพล เย็นอ่อน และครอบครัว
- คุณอัจฉรา แก้ววิเชียร
- คุณภูษณิศา เนตรสาคร
- คุณจารุชา ต้นสวรรค์
- คุณภัทรกร เงินสว่างภากร
- คุณศิริขวัญ สร้อยจันดา
- คุณทัศนัยพร แก้ววิเชียร และครอบครัว
- คุณแป้น – คุณนงนภัส ปานดวงแท้
- คุณบุญประสิทธิ์ สู่สวัสดิ์
- คุณชนิดาภา เงินสว่างภากร
- คุณเบญญาภา ต้นสวรรค์
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม 3 ราย
- คุณศิริวรรณ – คุณสาริศา – คุณประวิทย์ แก้วเจริญสุข

รายนามผู้ร่วมบริจาคสร้างหนังสือ จำนวน 1 เล่ม

- คุณเปี่ยง ต้นสวรรค์
- คุณวิราวรรณ ต้นสวรรค์
- คุณนิตย์ ต้นสวรรค์
- คุณณรงค์ ปันแสน
- คุณถักษ์พลอย - คุณกันยารัตน์ ธาราเสาวรภย์ (ร่วมแสดงแนวคิดในกิจกรรมวันแม่)

สรุป ยอดรวมผู้ร่วมสร้างหนังสือ "ให้" 8 จำนวน 6,970 เล่ม

การบวช
ในพระพุทธศาสนา

พระนิพนธ์สมเด็จพระสังฆราชเจ้า
กรมหลวงวชิรญาณวงศ์

ศัพท์ว่า **บวช** มาจากศัพท์บาลีว่า **"ปัพพัชชา"** (ซึ่งมาจาก ป+วัช +ธาตุ) หมายความว่า **ออก** หรือเว้นจากความพันพัวกับการครองเรือน ตลอดไปถึงจากความประพฤติชั่ว ได้แก่ การหลีกออกจากบ้านเรือนไปหาที่สงัด ที่ไกลจากบ้านเรือน เช่น ในป่า ทำที่พักพออาศัยอยู่ได้ เช่น บรรณศาลา (ทับใบไม้) เพื่อทำความสงบระงับชั่วคราวบ้าง ตลอดไปบ้าง เขาถือกันว่าเป็นการประกอบการกุศลหรือบุญอย่างสูง มีมาก่อนแต่พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้นาน

ตามประวัติแสดงว่า เมื่อชาวอริยกะเข้าไปในอินเดีย ในชั้นต้นนับถือ เทวะ หรือเทพเจ้า ครั้นแล้วก็เลื่อนมานับถือพระพรหม จึงบูชาเซ่นสรวงและอ้อนวอน เพื่อให้ได้สิ่งที่ตนปรารถนา ต่อมาก็คิดเห็นขึ้นว่า ชีวิตนี้ย่อมสืบเนื่องมาจากกรรมเก่าซับซ้อนขึ้นไปจนกำหนดไม่ได้ แต่ข้อสำคัญที่สุดนั้น เมื่อเกิดมาก็ย่อมมีสุขและทุกข์เจือกันไป ส่วนที่เป็นสุขก็ชอบใจ แต่ส่วนที่เป็นทุกข์ก็ไม่ชอบไม่อยากได้พบเห็น จึงคิดหาทางหนีทุกข์ และก็เห็นต่างๆ กัน จึงประกอบการที่เห็นว่าเป็นตบะต่างๆ กัน การบวชครั้งนั้น ก็เป็นตบะอย่างหนึ่ง(วิธีบำเพ็ญตบะนั้นต่างๆ กันตามความคิดเห็น ไม่กล่าวไว้ ในที่นี้)

มีเรื่องเล่าไว้ว่า กษัตริย์บ้าง พราหมณ์บ้าง ไปบวชเป็นฤษี เช่น พระชนกกษัตริย์ผู้ครองกรุงมิถิลา ออกไปบวชเป็นฤษี ในเรื่องรามายณะ เป็นต้น แม้ในพระพุทธประวัติ

ตอน ก่อนพระพุทธเจ้าตรัสรู้ก็มีเรื่องแสดงว่า อาฬารดาบส อุททกดาบส พระชฎิล ๑,๐๐๐ สัญชัยปริพาชกกับบริวาร ฤษีปัญจวัคคีย์ ออกบวชอยู่ก่อนแล้ว คนรักษาศีล ๘ ในวันพระชั่ววันและคืนหนึ่ง และคนรักษาศีล ๕ ก็น่าจะนับเข้าในการบวชด้วย แต่ยิ่งหย่อนกว่ากันตามชั้น เพราะฉะนั้น จึงมีพระพุทธภาษิต (คำที่พระพุทธเจ้ากล่าว) แสดงธรรมะหมวดหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า สัปปุริสบัญญัติ (ข้อที่สัตบุรุษตั้งไว้) บัณฑิตบัญญัติ (ข้อที่บัณฑิตตั้งไว้) มีธรรม ๓ ข้อ คือ ทาน การให้ ๑ บัพพัชชา การบวช ๑ มาตาปิตุปัฏฐาน การบำรุงมารดาบิดา ๑ นี้แสดงว่า พระพุทธเจ้าไม่ได้ทรงบัญญัติด้วยพระองค์เอง แต่สัตบุรุษและบัณฑิตได้บัญญัติไว้ก่อนแล้ว พระพุทธเจ้าเป็นแต่ทรงนำมาแสดงเท่านั้น

พระโพธิสัตว์ (เป็นคำเรียกพระพุทธเจ้าเมื่อยังไม่ได้ตรัสรู้) เมื่อทรงเป็นผู้ครองเรือนอยู่ แม้ทรงสมบูรณ์ด้วยทรัพย์ คนใช้ ที่อยู่ ยศ อำนาจ แต่ทรงนึกถึงความแก่ ความเจ็บ ความตาย ว่ามีประจำแก่พระองค์และคนอื่นๆ ทั่วไป ไม่มีใครล่วงพ้น ทรงสลดจิต มุ่งหมายจะหาเครื่องแก้ ซึ่งเรียกว่า **โมกขะ** แปลว่า **"พ้น"**' จึงเสด็จออกบวช ครั้นตรัสรู้แล้ว ทรงพระกรุณา (สงสาร) คนอื่น ทรงคิดและแสดงธรรมสั่งสอน แต่ทรงเห็นว่าธรรมที่พระองค์ได้ประสบนั้นละเอียดลึกซึ้งยิ่ง ยากที่ผู้ยังยินดีติดอยู่ในโลกจะรู้ตามได้ จึงทรง ท้อพระหฤทัยที่จะแสดงธรรมสั่งสอน แต่ก็อาศัยพระกรุณาและทรงพิจารณาเห็นว่า ผู้มีปัญญาและมีกิเลส (เครื่องทำใจให้เศร้าหมอง) น้อยสามารถฟังและตรัสรู้ตามได้ก็มีอยู่ จึงทรงตั้งจิตที่จะแสดงธรรมสั่งสอนสืบไป

ในชั้นต้น ทรงพิจารณาหาผู้ฟังที่พอจะตรัสรู้ตามได้เร็วก่อน จึงเสด็จไปสั่งสอนฤษีปัญจวัคคีย์และชฎิล ๑,๐๐๐ เป็นต้น และทรงสั่งสอนกษัตริย์ พราหมณ์ อำมาตย์ เศรษฐี คฤหบดี เพราะคนเช่นนี้เคยเล่าเรียนมีความรู้สูงมาแล้ว ทั้งเป็นผู้หน่ายในทางโลกมาแล้วก็มี สามารถฟังเข้าใจได้ง่าย เมื่อผู้ฟังได้ศรัทธา ความเชื่อ และปสาทะ ความเลื่อมใส ทูลขอบวช พระพุทธเจ้าก็ทรงรับด้วยพระวาจาว่า.. **"(เอหิภิกขุ) ท่านจงเป็นภิกขุมาเถิด ธรรมอันเรากล่าวดีแล้ว ท่านจงประพฤติพรหมจรรย์ (คือการปฏิบัติดีที่เป็นส่วนเหตุ) เพื่อทำที่สุดทุกข์โดยชอบ"** เพียงเท่านี้ ผู้นั้นก็ชื่อว่าบวชเป็นภิกขุในพระพุทธศาสนา การบวชเช่นนี้ เรียกว่า เอหิภิกขุอุปสัมปทา ผู้รับอุปสมบทเช่นนี้ เรียกว่า **เอหิภิกขุ** เมื่อมีภิกขุในพระพุทธศาสนาขึ้นแล้ว พระพุทธเจ้าทรงส่งภิกขุทั้งหลาย

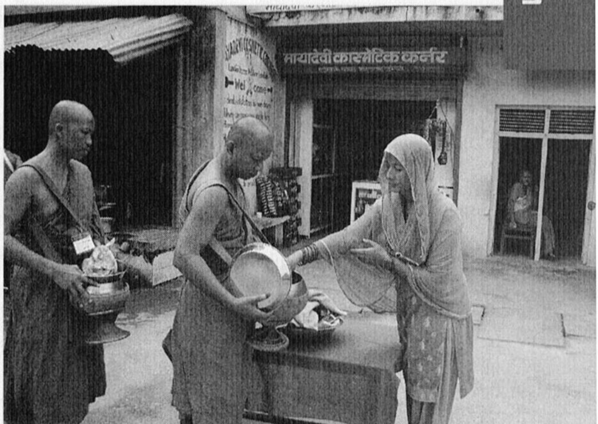
ให้ไปเที่ยวประกาศพระศาสนาในทิศต่างๆ เมื่อมีผู้เชื่อและเลื่อมใสปรารถนาจะบวช พระสาวกต้องนำมาเฝ้าพระพุทธเจ้าทูลขอให้พระพุทธเจ้าประทานอุปสมบท ทั้งภิกขุผู้อาจารย์ทั้งกุลบุตรผู้จะบวช ต้องลำบากในการเดินทางเป็นต้น พระพุทธเจ้าจึงทรงอนุญาตให้ภิกขุนั้นๆ ให้บวชกุลบุตรได้เอง ด้วยให้โกนผมและหนวดก่อนแล้วให้นุ่งห่มผ้าย้อมน้ำฝาดที่เรียกว่า กาสาวะ หรือกาสายะ ให้นั่งกระหย่งประนมมือ และกราบภิกขุ แล้วสอนให้ว่าตามว่า **"(พุทธัง สรณัง คัจฉามิ ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ สังฆัง สรณัง คัจฉามิ) ข้าพเจ้าถึงพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ ข้าพเจ้าถึงพระธรรมเป็นสรณะ ข้าพเจ้าถึงพระสงฆ์เป็นสรณะ"** ๓ หน เพียงเท่านี้ผู้นั้นก็ได้เป็นภิกขุในพระพุทธศาสนา การบวชเช่นนี้เรียกว่า ติสรณคมนอุปสัมปทา แปลว่า อุปสมบท ด้วยถึงสรณะ ๓

ครั้นเมื่อมีภิกขุในพระพุทธศาสนามากขึ้น และตั้งมั่นดีแล้ว พระพุทธเจ้าทรงมอบการอุปสมบทให้เป็นกิจของสงฆ์ คือ หมู่พระสาวกประชุมกัน ในมัชฌิมประเทศตั้งแต่ ๑๐ ขึ้นไป ในปัจจันตประเทศตั้งแต่ ๕ ขึ้นไป จัดการให้กุลบุตรอุปสมบท มีภิกขุรูปหนึ่งเป็นผู้นำเข้าหมู่ ซึ่งเรียกว่า **อุปัชฌายะ** มีภิกขุอีกรูปหนึ่งสวดประกาศบอกความที่กุลบุตรนั้นขออุปสมบท และท่านมีชื่อนั้นเป็นผู้รับนำเข้าหมู่ ประกาศคราวแรกเรียกว่า **ญัตติ** แปลว่า คำประกาศให้สงฆ์รู้ ครั้นแล้วสวดประกาศอีก ๓ คราว เรียกว่า **อนุสาวนาที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓** เมื่อภิกขุที่ประชุมกันเป็นสงฆ์นั้นไม่คัดค้าน ก็เป็นอันสำเร็จการบวชเป็นภิกขุ การบวชด้วยวิธีนี้ เรียกว่า **ญัตติติจตุตถกรรมอุปสัมปทา** คือ อุปสมบทด้วยกรรมมีญัตติเป็นที่ ๔ เมื่อทรง

อนุญาตให้อุปสมบทด้วยญัตติจตุตถกรรมนี้แล้ว ให้เลิกอุปสมบทด้วย **ติสรณคมนอุปสัมปทา** แต่นั้นมา

ในตอนต้น พระพุทธเจ้าไม่ทรงกำหนดอายุผู้อุปสมบท จึงมีคนที่อายุน้อยยังเป็นเด็กอยู่ เข้ามาบวชเป็นภิกขุแล้ว ยังประพฤติอย่างเด็กอยู่ ไม่สามารถปฏิบัติดีได้ พระพุทธเจ้าจึงทรงตั้งกำหนดอายุผู้จะอุปสมบทว่า **ต้องมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์** จึงจะบวชได้ และทรงอนุญาตให้เด็กชายที่มีอายุพอสมควร **แต่ยังไม่ถึง ๒๐ ปีบริบูรณ์บวชเป็นสามเณร** ด้วยถึงสรณะ ๓ ดังที่ได้ทรงอนุญาตให้บวชเป็นภิกขุมาแล้วและเลิกเสียนั้น การบวชเป็นสามเณร เรียกว่า **ปัพพัชชา** หรือ **บรรพชา** บวชเป็นภิกขุ เรียกว่า **อุปสมบท** เมื่อมีสตรีปรารถนาจะบวช และมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ก็ทรงอนุญาตให้บวชเป็น**ภิกขุนี** ถ้ามีอายุยังไม่ครบ ก็ทรงอนุญาตให้บวชเป็น**สิกขมานา**และ**สามเณรี** โดยลำดับ แต่ภิกขุนีนี้ได้เลิกมาเสียนานแล้ว เพราะมีเหตุขัดข้องหลายประการ เช่น ไม่มีภิกขุนีสงฆ์พอ เป็นต้น

ในตอนต้น พระพุทธเจ้ายังไม่ทรงบัญญัติพระวินัยที่เป็นข้อบังคับ เป็นแต่ทรงแสดงธรรมแนะนำให้ปฏิบัติเท่านั้น ผู้บวชก็บวชด้วย**ศรัทธา** ความเชื่อ **ประสาทะ** ความเลื่อมใสจริงๆ เมื่อบวชแล้วก็ตั้งใจปฏิบัติตามคำสั่งสอนและตามจรรยาที่พระพุทธเจ้าและพระสาวกปฏิบัติอยู่ ต่อมาเมื่อนิยมการบวชมากขึ้น

หน้าที่ของผู้บวช

เมื่อผู้บวชได้บวชแล้ว ก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระวินัยที่เป็นพระบัญญัติที่พระพุทธเจ้าได้ บัญญัติไว้ด้วยศึกษาธรรมะ คือ เรียนและปฏิบัติธรรมะตามความสามารถ ตามความหมายเดิมของพระพุทธศาสนา ให้เป็นบัพพชิตที่ดีเสมอกับบรรพชิตที่มีด้วยกันตามพระพุทธภาษิตว่า **สมโณ อัสส สุสสมโณ สมณะ พึงเป็นสมณะที่ดี** ดังนี้

การเรียนธรรมะ ก็คือเรียนจำธรรมะ ๑, พิจารณาเนื้อความของธรรมะที่เรียนจำนั้น ให้เข้าใจเนื้อความ ๑, พิจารณาดูธรรมะนั้นๆ สอบดูที่ตนให้รู้ว่าตนเองได้มีธรรมะนั้นๆ อยู่ที่ตนเพียงไร หรือไม่มี ๑, นี้เป็นปริยัติ คือ เรียน หรือปริยัติธรรม ธรรม คือ เรียน, ครั้นแล้วจึงปฏิบัติธรรมะที่พิจารณาเห็นว่าควรปฏิบัติตามสมควร นี้เรียกปฏิบัติ หรือปฏิบัติธรรม ธรรม คือ ปฏิบัติ เมื่อได้ปฏิบัติไปได้ประสบผลอย่างไร อันเกิดสืบมาแต่ปฏิบัติ นี้เรียกปฏิเวธ คือ รู้ตามเป็นจริง หรือปฏิเวธธรรม ธรรม คือ รู้ตามเป็นจริง

การปฏิบัติธรรมแยกออกเป็น ๒ คือ ตั้งจิตให้กำหนดอยู่ในที่มุ่ง (ที่เรียกว่าอารมณ์) อันเดียว ไม่ให้ฟุ้งส่ายไปในอารมณ์ต่างๆ เรียกว่า **สมถะ ๑** พิจารณาให้เห็นตามเป็นจริง เรียกว่า **วิปัสสนา ๑**

พระพุทธศาสนาแสดงว่า บุคคลถึงจะได้ประสบผลดีมีอำนาจมาก จนเป็นพระเจ้าจักรพรรดิก็ต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตาย เหมือนกันหมด จะต่างกันก็เพียงช้าบ้างเร็วบ้าง เพราะกำหนดนับเท่านั้น ถ้าว่าจำเพาะเบื้องต้นกับเบื้องปลาย ก็คงเกิดและดับเหมือนกันหมด ไม่มีพิเศษกว่ากันเลย ความแก่ความเจ็บ ความตาย เป็นทุกข์ไม่มีใครชอบ แต่ที่ความแก่ ความเจ็บ ความตายมี ก็เพราะมีความเกิดเป็นต้นเหตุ และความเกิดนั้นก็มีเพราะเหตุต่อขึ้นไปอีก คือ ตัณหา ความดิ้นรนใจ (แสดงตามนัยแห่งอริยสัจจ์ ๔) เพราะฉะนั้น พระพุทธเจ้าและพระอริยสาวก จึงทำอริยมรรคให้เกิดขึ้น คือ ปฏิบัติตามอริยมรรค กำจัดตัณหาเสีย เมื่อไม่มีตัณหา ก็ไม่มีเกิด เมื่อไม่มีเกิดก็ไม่มีไม่มีเจ็บไม่มีตาย เป็นอันพ้นทุกข์ด้วยประการทั้งปวง

ผู้นับถือพระพุทธศาสนา เมื่อพิจารณาเห็นจริงด้วยใจแล้ว แม้ยังยินดีติดอยู่ในโลก เห็นว่าตนไม่สามารถจะปฏิบัติเพื่อตัดตัณหาในชาตินี้ได้ แต่ก็ปรารถนาจะให้มีนิสัยปัจจัยเพื่อให้สิ้นชาติสิ้นภพในกาลต่อไป จึงตั้งใจบวชชั่วคราวบ้างยืดยาวต่อไปบ้าง และเห็นว่าบวชเป็นบุญที่ให้ผลเป็นสุขในภพต่อไปบ้าง เห็นความที่ต้องเป็นกังวลกับกิจการต่าง ๆ ของผู้ครองเรือนเป็นความทุกข์ยากลำบากบ้างจึงบวชก็มี ผู้บวชเหล่านี้เมื่อบวชแล้วก็มุ่งศึกษาปฏิบัติตามพระธรรมวินัย ไม่ล่วงละเมิดด้วยไม่มียางอายแก่ใจ เมื่อเห็นว่าตนหมดอุตสาหะในการที่จะบวชอยู่ต่อไป ก็ลาสิกขา คือ **สึกออกไป**

อนึ่ง ในครั้งก่อนยังไม่มีโรงเรียน ยังไม่มีการฝึกสอนในทางศาสนา ในทางปกครอง และในความรู้อื่นๆ อันเป็นเบื้องต้น แม้แต่การเรียนหนังสือไทย ผู้บวชจึงเป็น

อันหัดเป็นผู้ใหญ่ปกครองตัวเองด้วย และถ้าต้องการจะเรียนอะไรที่สมควร และพอจะหาเรียนได้ ก็หาเรียนทางนั้น เช่น เรียนหนังสือเป็นต้น จึงนิยมกันว่าผู้บวชแล้วเป็นคนดีมีความสามารถ

ภายหลังต่อมา ตั้งแต่รัชกาลที่ ๕ พระเจ้าแผ่นดินทรงพระกรุณาจัดการศึกษาขึ้น มีโรงเรียนให้กุลบุตรได้เล่าเรียน จนถึงส่งนักเรียนไปเรียนในต่างประเทศก็มี และมีโรงเรียนสตรีขึ้นด้วย การบวชจึงมีน้อยลง แต่ก็ยังมีผู้ใหญ่พอใจให้ผู้อยู่ในปกครองได้บวชบ้าง ผู้บวชพอใจบวชเองบ้าง จึงยังมีการบวชสืบต่อมาจนบัดนี้

แต่ก็เป็นธรรมดา เมื่อมี **ผู้บวชที่ดี** ก็ย่อมมี **ผู้บวชที่ชั่ว** แทรกแซงไป ตั้งแต่ครั้งพุทธกาลมาแล้ว พระพุทธเจ้าจึงต้องทรงบัญญัติพระวินัยมาเป็นลำดับ ในภายหลังตามที่ปรากฏในกฎหมายพระสงฆ์ มีผู้บวชที่ฝ่าฝืนพระพุทธบัญญัติมากขึ้น พระวินัยพุทธบัญญัติ ไม่สามารถปกครองผู้บวชได้ดีพอ พระเจ้าแผ่นดินผู้เป็นอัครศาสนูปถัมภกจึงต้องทรงออกกฎหมายช่วยอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า **กฎหมายพระสงฆ์** คือ ลงโทษพระสงฆ์ผู้ประพฤติ ฝ่าฝืนให้มีโทษทางฝ่ายบ้านเมืองด้วยอีกส่วนหนึ่ง ทรงตั้งกรมธรรมการและสังฆการีให้ช่วยคอยดูแลสอดส่องและลงโทษ แต่ก็ยังไม่สามารถทำผู้บวชให้ดีได้ทั่วถึงอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้น เมื่อ**รัชกาลที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ** ได้ทรงผนวช ประทับที่วัดมหาธาตุ ได้ทรงเห็นทรงทราบความเป็นไปของผู้บวชอยู่ในครั้งนั้น ทรงทนอยู่ไม่ได้จึงทรงแสวงหาพระที่ดี ทรงสอบสวนจนพอพระหฤทัย จึงทรงอุปสมบทใหม่พร้อมด้วยผู้สมัครใจเข้าร่วมด้วย ในชั้นต้นก็น้อย ต่อมาจึงมากขึ้นโดยลำดับ จนเป็น **พระคณะธรรมยุต**ขึ้น และทรงปกครองเอง ไม่ได้ขึ้นอยู่ในกรมธรรมการ เมื่อทรงลาผนวชเพราะต้องทรงรับอาราธนาให้ครองราชสมบัติ ก็ทรงมอบการปกครองคณะสงฆ์ธรรมยุต แก่สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาปวเรศวริยาลงกรณ์ ให้ทรงปกครองสืบต่อมา และสืบต่อมาถึงทุกวันนี้ แม้พระธรรมยุตเองในบัดนี้ เมื่อมีมากออกไป ก็ย่อมมีผู้ไม่เอื้อเฟื้อต่อพระธรรมวินัยมากขึ้น ไม่เหมือนเมื่อแรกมี เพราะความมากนั่นเอง จึงดูแลปกครองกันไม่ทั่วถึงด้วย ผู้บวชไม่มีศรัทธา ประสาทะพอ มุ่งประโยชน์อย่างอื่นด้วย

- **วัดปทุมวนารามราชวรวิหาร** (ศาลาราชศรัทธา) กรุงเทพฯ
- **วัดสุทัศนเทพวราราม** กรุงเทพฯ พระราชวิจิตรปฏิภาณ (เจ้าคุณพิพิธธรรมสุนทร)
- **โรงพยาบาลหนองแค** หนองแค สระบุรี
- **วาสนา ฟาร์ม หนองแค** หนองแค สระบุรี

ตามหาหนังสือ “ให้”

ช่องทางติดต่อ..
หนังสือ“ให้”ได้ที่...
ตู้ ปณ.40
ต.ปากช่อง
จ.นครราชสีมา 30130
โทร. 088-1364288

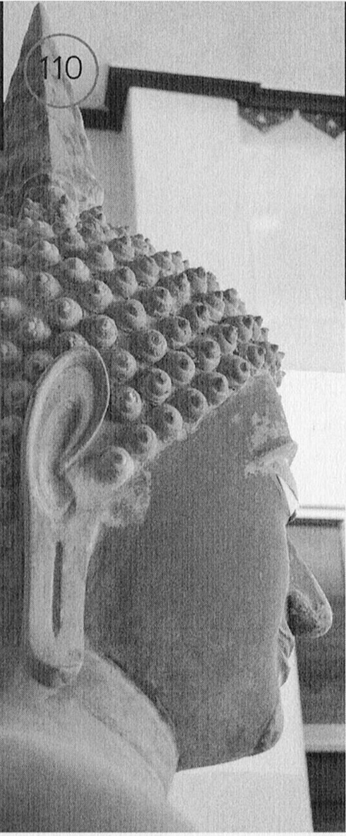
ปากช่อง รับที่...

- สำนักปฏิบัติธรรม **“วัดคลองตาลอง”** ปากช่อง
- สำนักปฏิบัติธรรม **“พุทธภาวนา”** ปากช่อง
- **วัดป่าธรรมคีรี** (จันดี อนุสรณ์) บ้านซับน้ำเย็น ปากช่อง
- **สวนธรรมหุบเขาตายาย** บ้านดงมะไฟ อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา
- **โรงพยาบาลปากช่องนานา** (ห้องผู้อำนวยการ)
- ร้านขายยา **P&F** โลตัส ปากช่อง
- **ครัวเรือนไทย** ตรงข้ามศูนย์รถยนต์ฮอนด้า ปากช่อง
- **เมืองทองคาร์แคร์ - กาแฟ** ปากช่อง
- **สถานีตำรวจภูธร** ปากช่อง
- **ที่ว่าการอำเภอปากช่อง** (หน้าห้องนายอำเภอปากช่อง)
- **วัดจันทึก** ต.หนองสาหร่าย อ.ปากช่อง
- **วัดปางอโศก** ตรงข้ามไร่สุวรรณ อ.ปากช่อง
- **บริษัท ไทยเย็น ปากช่อง** (ศูนย์บริการโตโยต้า ปากช่อง)
- **บ้านดินสวนธรรมปัญจอารามเม** ถ.มอดินแดง อ.ปากช่อง
- **วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการปากช่อง** อ.ปากช่อง
- **วัดซับตะเคียน** อ.ปากช่อง

- โรงพิมพ์เฉลิมชัย - เฉลิมชัย ดิจิตอล แล็ป
- ร้านไชยภัณฑ์ (เยื้องหอนาฬิกา ตลาดปากช่อง)
- ร้านข้าวหมูแดง สุพรรณ (ข้างสถานีรถไฟ ปากช่อง)
- ร้านกาแฟ Hi-Pakchong (ข้างสถานีรถไฟ ปากช่อง)
- สหกรณ์การเกษตร ปากช่อง (ซอยที่ทำการประปา)
- ศูนย์บริการเชฟโรเลต ปากช่อง (เลี่ยงเมืองปากช่อง)
- หจก.รัตนเฟอร์นิเจอร์ 2 ถนนมิตรภาพ ปากช่อง
- ร้านกาแฟ Coffee Dee ปั๊มชัยสวัสดิ์ ปากช่อง
- บ้านไม้เขาใหญ่ ถนนธนรัชต์ กม. 11
- วัดมกุฏคีรีวัน โป่งตาลอง - เขาใหญ่
- Al Fresco Palio Khao-Yai
- ธนาคาร ออมสิน สาขาปาลิโอ เขาใหญ่
- ด่านอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
- ปั๊มน้ำมัน ปตท. (CNG.) บายพาส ปากช่อง
- ร้านขนมปัง ครูประนอม ทางไปโลตัส ปากช่อง
- ร้านข้าวต้มหน้าอำเภอ ปากช่อง
- ร้านเพื่อนเกษตร
- ร้านเสริมสวย วิ. ซอยโรงสูบ ปากช่อง
- ธนาคาร อาคารสงเคราะห์ (สาขาย่อย ปากช่อง)
- พงษ์ศักดิ์ เคมีภัณฑ์ ปากช่อง)
- สำนักงาน เอ.ไอ.เอ คุณปภาดา ชินวุฒิธนายง ปากช่อง

โคราช รับที่...

- ห้างสรรพสินค้า The Mall นครราชสีมา (ฝ่ายประชาสัมพันธ์)
- คลังแห่งสังฆภัณฑ์ **เจริญพัฒนา** 044-255427, 044-256861

ทำไม..?

จึงต้องฟังเสียง..ธรรม จาก..วิทยุ..

หลายคนคงจะมีประสบการณ์ในการเปิดฟังวิทยุมากันเกือบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นชาวกรุงหรือชาวชนบทต่างก็รู้จัก เพราะการฟังวิทยุก็มีจุดประสงค์ของการเปิดวิทยุฟังเพื่อความบันเทิงบนสาระความรู้

วิทยุเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่เราสามารถจะรับข่าวสารได้โดยไม่เสียสตางค์ไปแลก เพราะเป็นของ**ฟรี.!** เพียงแต่ยื่นมือไปบิดลูกบิดโวลุ่มเสียงก็ออกมาให้ได้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นเพลงโปรดหรือรายการที่เราชอบ

ในปัจจุบันวิทยุชุมชนได้เข้ามามีบทบาทในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเชิงธุรกิจและสาธารณะประโยชน์ ให้เป็นช่องทางนำข่าวสารเข้าไปถึงชุมชนนั้นๆ ทำให้ผู้ฟังในแต่ละชุมชนได้รับประโยชน์ไม่มากก็น้อย แต่ก็ยังมีบางพื้นที่สถานีที่นำเสนอข่าวสารหรือเนื้อหาสาระที่ไม่ตรงกับความต้องการของชุมชน เช่น เปิดคลื่นไปหาสถานีเพื่อฟังข่าวสาร กลับไปเจอกับการโหมโฆษณาประชาสัมพันธ์กันแบบไม่มียั้ง ถ้าไม่เจอขายยาบำรุงชูกำลัง รักษาโรคร้อยแปด ทิ้งท้ายด้วยประเภทยาปลุกเซ็กส์ จนหาช่วงเวลาที่จะเป็นสาระแก่เราผู้ฟังนั้นแทบจะไม่มีเหลือ..(อันนี้ก็เข้าใจว่า..สถานีบางแห่งก็ต้องหาเงินมาเสียค่าเช่า-จัดการเวลาที่เสียไป) ก็ต้องมานั่งทำความเข้าใจให้ตรงกัน จะได้ไม่มาต่อว่ากัน

ถึงเวลาแล้วหรือยัง..? ที่ผู้ฟังอย่างเรา..จะต้องลุกขึ้นมาเปลี่ยนแปลงตนเอง..และเป็นผู้ตัดสินใจค้นหาสถานีที่มีสาระความรู้และความบันเทิงให้ตรงกับความต้องการของเรา นำเสนอเนื้อหาที่รับผิดชอบต่อผู้ฟังกันเสียที..ที่จะได้ไม่นำโสตประสาท

ของเราต้องรับฟังรายการซึ่งอัดแน่นไปด้วยการโฆษณา (เกินจริง) กันเสียที

แต่ก็ยังไม่สายเกินรอ..ยังพอมีความหวัง..พบเจอสถานีวิทยุที่ไม่มุ่งหาประโยชน์แต่เพียงฝ่ายเดียว นับเป็นอีกหนึ่งช่องทางเลือกที่เราคุ้นหูกันอย่างดี คือ **สถานีวิทยุที่เป็นคลื่นสีขาว** หรือ **สถานีวิทยุเสียงธรรม** ออกอากาศอยู่ในปัจจุบันเป็นจำนวนมาก ยกตัวอย่างในเขตพื้นที่ของอำเภอปากช่อง ก็มีหลากหลายสถานีให้ได้เปิดฟัง..กันอย่างจุใจ..ท่านผู้ฟังที่อยากจะเปลี่ยนไลฟ์สไตล์ในการรับฟังวิทยุชุมชน ก็ยังมีสถานีมาแนะนำให้ได้ทดลองฟัง เผื่อว่าจะเป็นอีกทางเลือกและได้ประโยชน์แก่ผู้ฟังไม่มากก็น้อย ดังมีรายชื่อของสถานีวิทยุต่อไปนี้

1. สถานีวิทยุ สถานปฏิบัติธรรมพุทธภาวนา คลื่นความถี่ FM 99.75 Mhz.
2. สถานีวิทยุ วัดจันทึก คลื่นความถี่ FM 101.75 Mhz.
3. สถานีวิทยุ วัดพิมพาราม คลื่นความถี่ FM 96.00 Mhz.
4. สถานีวิทยุ (หลวงพ่อฉันท์) วัดตะเคียนทอง คลื่นความถี่ FM 89.00 Mhz.
5. สถานีวิทยุ แสงธรรมนำชีวิต คลื่นความถี่ FM 96.25 Mhz.
6. สถานีวิทยุพุทธเรดิโอ วัดป่าภูผาสูง คลื่นความถี่ FM 99.00 Mhz.

ทีนี้...มาเรียนรู้กับคำว่า "**ธรรม**" ซึ่งสอดแทรกอยู่ในเสียงธรรม ก็คือ คำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่พระองค์แสดงอานิสงส์ คือ ผลดีของการฟังธรรมไว้ 5 ประการ คือ....

1. **ได้ฟังสิ่งที่ไม่เคยฟัง** เมื่อได้โอกาสฟังธรรมที่มีบุคคลนำคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้ามาแสดง จึงนับว่า **ได้ฟังสิ่งที่ยังไม่เคยฟัง** พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้านั้นที่มิได้มีอยู่เป็นประจำ จะมีโอกาสบางครั้งเท่านั้น พระพุทธเจ้าและพระธรรม เป็นของหาได้ยากในโลก ดังธรรมภาษิตว่า "**กิจฺโฉ พุทฺธานมุปฺปาโท** การเกิดขึ้นของพระพุทธเจ้าเป็นการยาก **กิจฺฉํ สทฺธมฺมสฺสวนํ** การฟังธรรมเป็นการหาได้ยาก"

2. **ย่อมเข้าใจชัดในสิ่งที่ฟังแล้ว** หมายความว่า การฟังธรรมนั้นหากฟังครั้งแรกยังไม่เข้าใจหรือ

เข้าใจยังไม่ชัดเจน เมื่อได้ฟังซ้ำอีก ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจและชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อมิให้ลืมเลือนไป ฉะนั้น เมื่อต้องการจะรู้ธรรมให้มาก ที่เรียกว่า **พหูสูตร** นั้นก็จะต้องอาศัยการฟังให้มากเป็นสำคัญ

3. **บรรเทาความสงสัย** ความสงสัยเมื่อเกิดขึ้นแล้ว ทำให้ไม่แน่ใจว่า สิ่งนี้เป็นความดีหรือชั่ว ควรทำหรือไม่ควรทำ เป็นต้น ความสงสัยเป็นความไม่ดีอย่างหนึ่ง สมควรที่จะต้องทำให้หมดไป จะหมดไปก็ด้วยการฟังธรรมนี้เอง

4. **ทำให้มีความเห็นตรง** เห็นตรง คือ ตรงกับความจริง เพราะธรรมของพระพุทธเจ้านั้นเป็นความจริง ที่เรียกว่า“**สัจจะและอัตถะ**” ทำให้มีปัญญารู้ในเรื่องกรรม เรียกว่า **กัมมัสสกตาปัญญา** รู้นามรูป เรียกว่า **วิปัสสนาปัญญา**

แต่ความรู้หรือปัญญามีหลายระดับ ระดับต้นเรียกว่าความรู้ในขั้น“**ปริยัติ**” การศึกษาเล่าเรียนในขั้นที่สูงขึ้นไป คือ รู้ในการ“**ปฏิบัติ**” และที่สูงสุดเป็นความรู้ที่เป็นผลของการปฏิบัติ คือ “**ปฏิเวธ**”ได้แก่ การบรรลุมรรค ผลนิพพาน **แต่ถ้ารู้แล้วไม่ปฏิบัติธรรมก็จะไม่รักษาผู้นั้น เพราะธรรมจะรักษาแต่ผู้ที่ปฏิบัติเท่านั้น**

5. **จิตของผู้ฟังย่อมผ่องใส** มีความสำคัญอย่างยิ่ง ปราศจากกิเลสหรือ **อกุศลมูล 3 คือ โลภะ โมหะ โทสะ** ซึ่งเป็นเหตุให้ทำความชั่วทางกาย วาจา เช่น ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกาม พูดเท็จ เป็นต้น จะส่งผลให้ไปเกิดในอบายภูมิ 4 และได้รับผลเป็นความทุกข์ต่างๆ อีกมากมาย สำหรับจิตที่ผ่องใสนั้น มีการกระทำทางกายก็ดี ทางวาจาก็จะดี ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ เป็นต้น รู้จักการทำบุญให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา จะส่งผลให้ได้รับความสุขในชาตินี้และชาติหน้า แม้ว่าตนยังไม่หมดกิเลส ก็จะเป็นเหตุให้ไปเกิดในสุคติภูมิ เกิดเป็นมนุษย์และเทวดา

เพราะฉะนั้น เมื่อผู้ฟังเช่นเราที่เป็นพุทธบริษัท บรรพชิตและคฤหัสถ์ ได้ฟังธรรมและปฏิบัติธรรม ก็จะได้รับอานิสงส์ 5 ประการ ตามที่พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงมาแล้วอย่างแน่แท้..

คำว่า..ทำไม..? จึงต้องฟังเสียงธรรมจากวิทยุ..ก็คงจะไม่ต้องมาสงสัยกันอีกต่อไปนะครับ.......ลุงเหน่ง..

ให้ บุญ เป็นข่าว

นาย ป.แปด

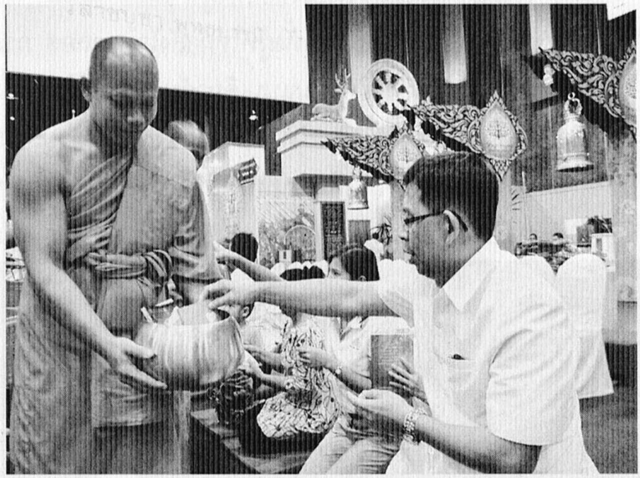
สวัสดีครับ..อุบาสกอุบาสิกา และผู้ที่มีจิตศรัทธาเลื่อมใสในพระศาสนา..ผู้ร่วมสร้างหนังสือ..ทั้งผู้ที่สนับสนุนหนังสือ รวมทั้งผู้ที่ให้กำลังใจมาตลอด กระผมขอกราบคาราวะด้วยความเคารพอย่างยิ่ง (ออกซีนแบบเดียวกันกับคนดังในขณะนี้..คิดเอาเอง) หลังจากเดินทางมาครบ 1 ปี หนังสือ**"ให้"** เล่ม 8 จึงเปิดตัวด้วยเรื่องราวที่ผ่านมา หลังจากห่างหายไปนาน.. ใช่ว่า...ทีมงานหนังสือ**"ให้"** ลืมมิตรรักแฟนคลับ...มาดูกันว่า เรามีกิจกรรมอะไรพิเศษๆ มาเล่าสู่กันฟัง... ..เวลานี้เราคงจะปฏิเสธไม่ได้ว่า กระแสของการเมือง

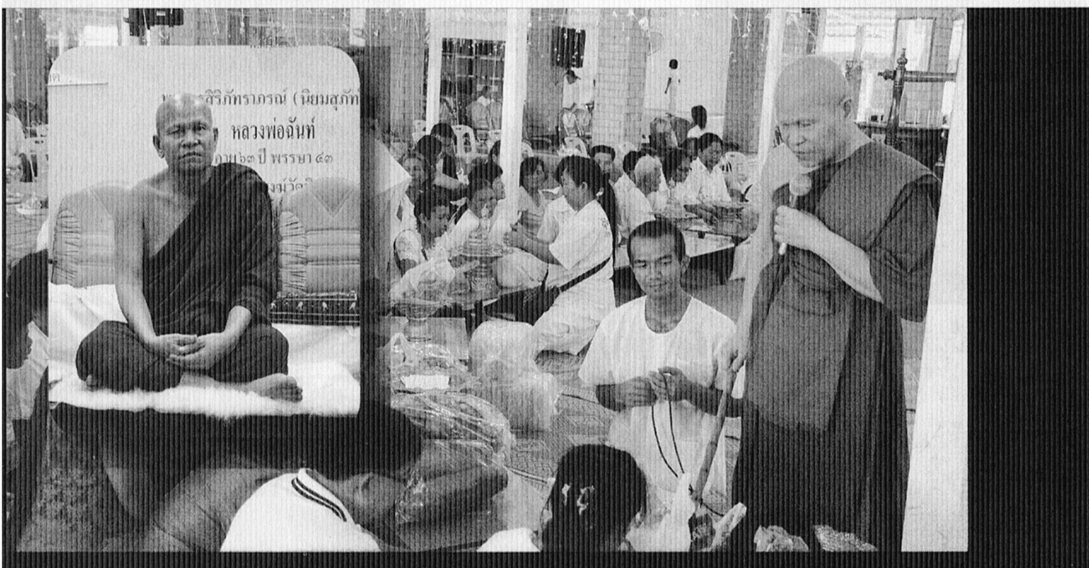
วัดมกุฎคีรีวัน

นั้นติดลมบนจริงๆ จะต้องมีการ**ชี้ถูก**และ**ชี้ผิด**กันแล้ว..ว่าใคร..จะอยู่ หรือใคร..จะไป (ติดคุก) ...แต่เป็นไปไม่ได้ที่จะไม่กล่าวถึง**"ศีลธรรมและจริยธรรม"** เดินนำชีวิต ล้วนแต่มีประโยชน์ ทำให้สังคมไทยเรานั้น เกิดความสงบสุขได้ ดังคำกล่าวว่า **"มีธรรมนำจิต ทำชีวิตมีชัยไปกว่าครึ่ง"** อันนี้คิดเอาเอง..นะครับ 555 แต่ว่า..จริงแล้วหลัง

จากหนังสือ **"ให้"** ได้จัดพิมพ์ขึ้นมาตามวาระต่างๆ ก็มีอายุครบ 4 ปีเต็ม✿...โดยเริ่มแรกนั้นได้คัดลอกบทความที่ผู้อ่านไม่ค่อยพบเจอ...นำมาขยายความและเรียบเรียง.. จนพัฒนามาถึงการได้เขียนขึ้นมาและหาผู้ร่วมแสดงความคิด นำสาระต่างๆ โดยการมีส่วนร่วมมากขึ้นลงบนกระดาษในรูปแบบพ็อกเก็ตบุ๊คเล่มนี้... ตอนนี้ก็เล่มที่ 8 แล้วครับ✿.. **อ้าว.!!..**ผมก็โม้ออกนอกเรื่องมานานเชียว 555.✿.หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจ**งานบุญยิ่งใหญ่ สุขใจใกล้ธรรม** ในงาน

วิสาขบูชา พุทธบารมี ปีที่ 7 บนเอ็มซีซี ฮอลล์ เดอะมอลล์ นครราชสีมา ไม่นานทีมงานของหนังสือ **"ให้"** ได้รับเมตตาจากหลวงพ่อฉันท์ แห่งวัดนิยมมาตา อ.โนนไทย **แหมๆ...**คงเล็งเห็นความสามารถของเรา..ซิ..ฮิฮิ (ขอโม้..หน่อย) ✿....การเดินทางมากกว่า **18 จังหวัด กับ 138 วัน** นำสื่อเสียงธรรมะของหลวงพ่อที่บ่มเพาะมานานให้เกิดเป็น**"ธรรมะเคลื่อนที่"** อันเกิดประโยชน์เป็นเสียงธรรมนำใจ ก็เพราะ...เสียง

ของหลวงพ่อนั่นสิครับ ฟังแล้วต้องเคลิบเคลิ้มตาม...ไม่ได้เคลิ้มจนหลับนะครับ แต่ฟังจนได้สติแห่งธรรม เรื่องรอบตัวที่หลวงพ่อบรรจงหยิบยกมาสอนให้เกิดปัญญา ใครที่ไม่เคยฟังก็ลองติดตามได้ที่ **"วิทยุสีขาว"** ทางทีมงานของผมได้เขียนในเล่มว่า...มีที่ไหน สถานีไหนบ้าง **ย้ำ..!!** ว่าเป็น **"คลื่นสีขาว"** จริงๆ เพราะไม่มี **"โฆษณา"**เข้ามาแทรกหรือขัดจังหวะเลยครับ ฟังเสียงของหลวงพ่ออย่างเดียว...ก็อมยิ้มไม่หยุดแล้วครับ.✿...มาเปิดประตูใจ...สู่หนังสือ **"ให้"** ในการเป็นสื่อธรรมะที่แพร่หลายในเขตอำเภอปากช่อง หรือทั่วประเทศ.. ที่ว่าทั่วประเทศนั้น..ก็เพราะว่าคนอ่านหนังสือ**"ให้"**นำติดรถไปอ่าน..เดินทางไปทั่วประเทศ...ขาดแต่ที่วางหนังสือจุดประจำเท่านั้นแหละ **เอ้..!** ว่าแต่ใครสนใจ ก็สามารถติดต่อนำหนังสือไปวางในสถานที่ต้องการได้ครับ เพราะเราคือ **"ให้"** ✿....แต่แรงสนับสนุนมาจากใครนั้นหรือ...โอ้ยๆ...ก็มาจากผู้ใจดี..ใจบุญทั้งหลาย ที่เข้ามาเป็นส่วนร่วมแห่งพลังศรัทธานั่นแหละครับ.!.✿...หลังจากเดินทางเก็บเกี่ยวประสบการณ์มาพอสมควร จึงเริ่มเตรียมการผลิตหนังสือ**"ให้"** ระหว่างนั้น ข่าวของการสิ้นพระชนม์ของ **"สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก"** สร้างความเศร้าโศกให้พสกนิกรชาวไทยและชาวพุทธเป็นจำนวนมาก ไม่เว้นแม้แต่ตัวผมก็ตาม หลายสื่อได้เผยแพร่พระราชประวัติของพระองค์ท่าน เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ 19 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สถิต ณ วัดบวรนิเวศวิหาร และทรงเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ 4 แห่งวัดบวรนิเวศวิหาร ทรงดำรงตำแหน่งเมื่อ พุทธศักราช 2532 ในรัชกาล**พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช** และทรงเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์แรกของไทย ที่มีพระชันษา 100 ปี **"ขอน้อมจิตส่งเสด็จในการละ**

เอ็ม.ดี.สุกี้
M.D.
ASTER OF DELICIOUS
044-244344
true YOU
วิสาขบูชา พุทธบารมี
"สังสารวัฏ วงจรแห่งทุกข์"
ปีที่ 8
ขอเชิญร่วมฟังธรรมบรรยาย
พระมหาอาวรณ์ ภูริปุญฺโญ
วัดปันเส่า อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ร่วมเป็นพระธรรมวิทยากร
ณ เอ็มซีซี ฮอลล์ เดอะมอลล์ นครราชสีมา
15 พฤษภาคม 2557
เวลา 14.00 น.

สังขาร ขอพระองค์สู่พระนิพพาน" เรื่องราวของพระองค์ท่านยังคงส่องแสงสว่างไว้ ซึ่งความดีทั้งมวลที่พระองค์ทรงเก็บไว้ให้ลูกหลานได้นำมาปฏิบัติสืบต่อ ถือว่าทรงเป็นสุดยอดของอริยสงฆ์ไทยและสากลโลก...✿

✿....เพื่อเป็นการระลึกถึงพระองค์ คณะกรรมการดำเนินการจัดสร้าง **"อาคารปฏิบัติธรรมสมเด็จพระญาณสังวร นริศรมงคลสตมายุวัฒนะเกษมสุขรังสรรค์"** ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพในพิธีเททองหล่อพระพุทธรูปขนาดหน้าตัก 100 นิ้ว เป็นพระประธานประจำอาคารปฏิบัติธรรมฯ **วันอาทิตยที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 เวลา 15.39 น. ณ พุทธมณฑล จ.นครปฐม ด้านถนนสาย ค.** งานนี้ขอบอกบุญร่วมเป็นเจ้าภาพ...ติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ **พระครูศรีนิคมพิทักษ์** วัดปางอโศก ต.กลางดง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา โทร. 089-519-4289 ขออนุโมทนาบุญ สาธุ สาธุ สาธุ

✿...เรื่องราวก็ยังคงดำเนินต่อไป...ถึงช่วงปีใหม่ที่ทำให้ชาวไทยได้คิดเริ่มเตรียมตัวในฤกษ์งามยามดีของปี พ.ศ. 2557 ว่าเราได้เริ่มต้นอะไรใหม่ๆ บ้าง แม้ว่าจะผ่านอะไร

ข้าวมธุปรายาส ในงานวิสาขบูชาก็มี บริการส่งทางไปรษณีย์.....

มาก็ตาม **เรื่องของศีลธรรมและจริยธรรมจะหย่อนยานตามสภาพของสังคมเรานี้... ไม่ได้จริงๆ นะ..!** ✿ ✿....ท่ามกลางบรรยากาศการชุมนุมของ“**กลุ่มคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข**”หรือ **กปปส.** ณ เวทีปทุมวันฯ ทีมงานหนังสือ **“ให้”** ได้มีโอกาสเข้าร่วมสังเกตการณ์และร่วมกิจกรรม ทำให้เห็นว่า...ตลอดทั้งวันเหล่ามวลมหาประชาชน นักเรียน นักศึกษา และพนักงานหลายๆ บริษัท ทยอยเดินทางมาร่วมชุมนุมกันทุกวัน มีนักวิชาการขึ้นเวทีให้ความรู้ในด้านกระบวนการตรวจสอบทุจริตของการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล (รักษาการ) สลับกับกิจกรรมบนเวทีร้องเล่นเต้นรำ นับว่าเป็น..**การรวมสีสัน กปปส. มวลชนคึกคักสู้ไม่ถอย** ส่วนทางทีมงานก็ขอเป็นกำลังใจให้ทุกๆ ท่าน **เลือกทำในสิ่งที่ถูกต้อง** ควบคู่กับการใช้หลัก **“อหิงสา”** หรือนำหลักศีลธรรมและจริยธรรมมาให้ความรู้แก่ผู้ชุมนุม เพื่อ**“ชนะอย่างใสสะอาด”** โดยไม่มีอาวุธเข้ามาใช้ในการชุมนุมของมวลมหาประชาชนครั้งนี้ .✿...เดี๋ยวๆ ก่อน...ผมขอฝากติดตามผลงาน

แฟนหนังสือ “ให้” ร่วมสวดมนต์ข้ามปี 56 ณ วัดคลองตาลอง ปากช่อง

ผ.อ.สมพล ทองตัน ร.ร.วัดปางแก ปากช่อง ร่วมทำบุญหนังสือ"ให้" 8

ของลูกสาว ได้เขียนบทความถึงมวลมหาประชาชนด้วย✿ มาถึงเดือนแห่งความรัก ลูกสาวกับเพื่อนๆ ก็เดินทางไปเปิดโลกกว้างอีกครั้งหลังจากได้นำงาหนังสือ**"ให้" ทุกเล่มที่จัดพิมพ์** ไปเผยแผ่ในประเทศสิงคโปร์เมื่อปีที่แล้ว ซึ่งปีนี้...ก็มีเพื่อนๆ ชาว**มาเลเซีย**ให้ความสนใจ แม้ว่า...ที่นั้นจะเป็นดินแดนสีรุ้งก็ตาม (รวมหลากหลายเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์) ก็ได้รับความสนใจอยู่มิน้อย **เห็นไหมๆ...**ทุกๆ ท่านที่สนับสนุนหนังสือ **"ให้"** กันมา คราวนี้แหละ...บุญส่งข้ามโลกแบบไม่ต้องกลัวว่า..ท่านทั้งหลายจะไม่ได้บุญเต็มเหนี่ยว งานนี้รับบุญเต็มกระบุง ว่าแต่...กระแสบุญของเรานี่เข้าจังหวะ AEC พอดี (โครงการเปิดประตูสู่อาเซียน) ในปี 2558

พี่จำเนียน (ตัวแทนวิทยาลัยเทคโนโลยี พณิชยฯ ปากช่อง) ร่วมงาน "วันพ่อแห่งชาติ" ถวายพานดอกไม้ ในวันที่ 5 ธันวาคม 56

ที่จะถึงนี่เอง...✿...เลยต้องทิ้งผมและภรรยาให้ไปสวดมนต์เอาบุญ ณ **"วัดพิมพาราม"** และประกอบพิธีทางศาสนาใน **"วันมาฆบูชา"** พร้อมญาติพี่น้อง..ช่างเป็นเรื่องที่ดี ✿...กลับจากมาเลเซีย...ลูกสาวผมก็หอบหิ้วเอาเนื้อหานานาสาระ...มาเป็นของฝากให้ผู้อ่านทุกท่านมาเขียนเล่าเรื่องภายในเล่ม เสมือนได้เดินทางไปเที่ยวกับเธอด้วย ส่วนเรื่องราวของพุทธศาสนาในต่างแดน..ไว้เธอจะกลับมาจับปากกามาเล่าให้ฟังทีหลัง..นะครับ..!!! ✿...ไม่ใช่อะไรหรอกครับ...ลูกสาวของผมเธอบอกว่า...ถ้าเขียนหมด ก็ไม่มีเนื้อเรื่องจะมาเขียนแล้ว **เพราะทุกการเดินทาง...ก็ต้องออกทุนทรัพย์** (ตัวเอง) **ชนิดทุบกระปุก แงะเหรียญ วนเวียนมาหากระเป๋าผม...แทบจะทุกที ..อย่างนี้ มีหวังกองทุน มก.** (กองทุนเมียกู) หมดแน่ๆ...จึงอยากจะเก็บไว้เพื่อทำทุนหนังสือในเล่มต่อไป("ให้"9) ✿ ✿...

ชอบอ่าน ชอบให้

Hai buddha book

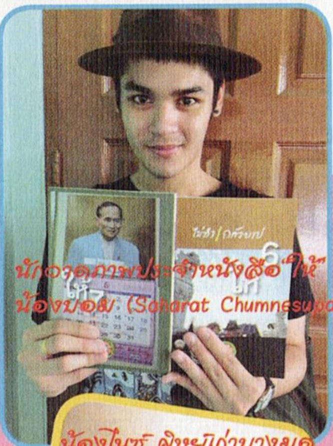
ดร.วินัย บัวประดิษฐ์ ผู้ว่าฯจังหวัด นครราชสีมา รับหนังสือ"ให้" ร่วมเปิดโครงการปฏิบัติธรรมเพื่อพัฒนาจิต หลักสูตรผู้บริหารระดับนายอำเภอ 17-21 พ.ย. 56 ณ สำนักปฏิบัติธรรม วัดคลองตาลอง

อาจารย์แม่...(ของเพื่อน)..จากจังหวัดกาญจนบุรี ก็มีไอเดียบรรเจิด

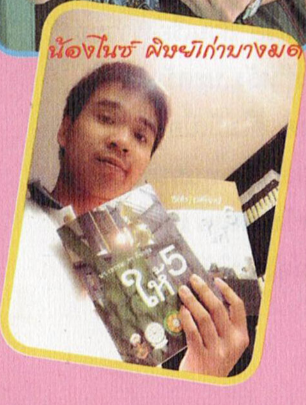
หนังสือ"ให้" ขอขอบคุณนายช่างบรรเจิด กาญจนเกตุ กองช่างฯ เทศบาลกลางดง ที่ร่วมสนับสนุนส่งเสริมงานวิทยุเพื่อพาสนา ขอให้บุญส่ง..สาธุ...สาธุ

นักวาดภาพประจำหนังสือ"ให้" น้องบอม (Saharat Chumnesupakarnkul)

หนังสือ"ให้" ออกปุ๊บ..เธอก็มาถึงบ้าน ส้มโอ....หวาน ทายาท ปตท.นายพาส เขาใหญ่

น้องไนซ์ ศิษย์เก่าบางมด

พีปี อำไพรัตน์ ผู้ประกาศข่าวพยากรณ์อากาศ ช่อง 9 ก็เป็นแฟนหนังสือ"ให้"

ชอบอ่าน ชอบให้

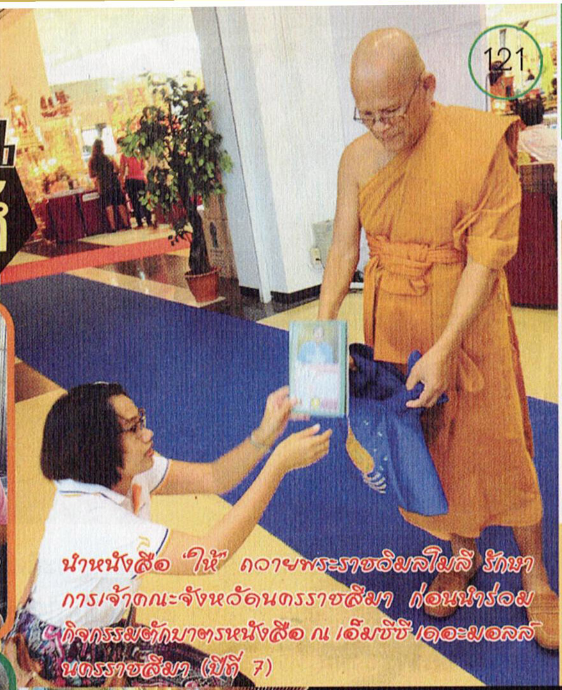
Hai buddha book

พี่เอ๋..คนใจบุญ...ร้านข้าว หมูแดงสุพรรณ

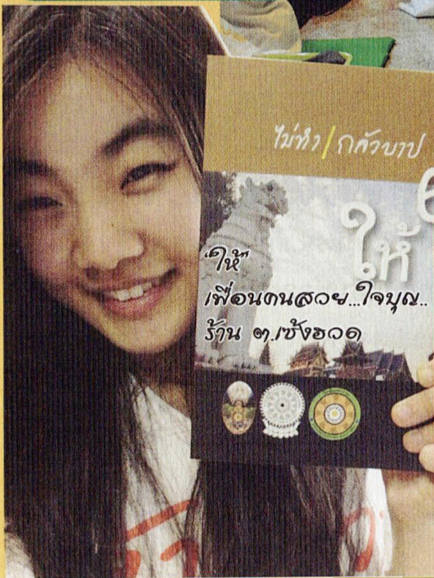
พี่ตุ้ย...ร้านละมัย ตลาดสด มิตรภาพ ปากช่อง

นำหนังสือ 'ให้' ถวายพระราชวิมลโมลี รักษาการเจ้าคณะจังหวัดนครราชสีมา ก่อนนำร่วมกิจกรรมตักบาตรหนังสือ ณ เอ็มซีซี เดอะมอลล์ นครราชสีมา (ปีที่ 7)

'ให้' บังเอิญ...พบคุณอาใจดี (ภัทรีนันท์-มานิช จันทรวราภร) ที่ไปสวดมนต์ข้ามปีกับ สจ.ณัฐพัชร์ อนิวัตกูลชัย ที่วัดคลองตาล่อง 31/12/56

'ให้' เพื่อนคนสวย...ใจบุญ.. ร้าน ต.เซ้งอวด

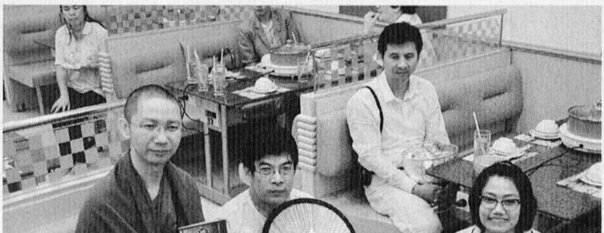

รับหนังสือ 'ให้' กับสาวสวย ธ.อ.ส สาขาย่อย ปากช่อง ได้นะคะ...

พระญาณดิลก วิ. มอบทุนแก่สมาคมคนพิการ จังหวัดนครราชสีมา ณ เอ็มซีซี ฮอลล์ เดอะมอลล์ โคราช (ปีที่ 7)

เธอจึงขอลงเนื้อหาและภาพสวยๆ ให้ทุกคนอยากจะติดตามไปพลางๆ ก่อนครับ..✿...ย่างเข้าเดือนเมษายน...อากาศร้อนๆ แบบนี้ ต้องใช้ธรรมะมาดับร้อน...กันสักหน่อย ส่วน **ครอบครัวของผม** หรือที่เรียกอย่างเป็นทางการว่า **ทีมงานหนังสือ "ให้"** นั่นแหละ...พ่อ แม่ ลูก..**องค์กรที่ยิ่งใหญ่ มักเกิดจากครอบครัว...นะ** ก็ไม่ได้ไปท่องเที่ยวที่ไหน นอกจากนั่งหน้าโต๊ะคอม บรรจงถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ต่างๆ และเรื่องราวธรรมะใสใส วัยกระเตาะ **เอ๊...ปีนี้** ลูกสาวอายุเท่าไหร่แล้วน้า..ยังไม่เห็นใครมาเยี่ยมเยียนที่บ้านเลย..งานนี้ก็เลยขอประกาศบรรดาหนุ่มๆ วัยใส ใจธรรมะ ที่สนใจออกทุนทรัพย์ มาร่วมกันสร้างบุญ สร้างหนังสือ **"ให้"** เล่ม 9 ซึ่งอีกไม่นาน..ก็จะได้ถูกตีพิมพ์เป็น **"ธรรมบรรณาการ" เอ้า..โทรๆๆ ถ้าอยากโทร...ก็พลิกดูตรงปกในหน้าแรกเอาเอง...นะครับ เรื่องแบบนี้...ไม่ต้องผ่านคนเป็นพ่ออย่างผมเลย ✿**...ก่อนหน้านั้น...ได้มีโอกาสกราบอาราธนา **ท่านเจ้าคุณแดง** (พระญาณดิลก วิ.) วัดมกุฎคีรีวัน เขาใหญ่ ซึ่งท่านเจ้าคุณฯ ได้เมตตาไปแสดงธรรมบรรยาย ภายในงานวิสาขบูชา พุทธบารมี ปีที่ 8 วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 เวลา 14.00 น. ณ เดอะมอลล์

พระมหาอาวรณ์ ภูริปุญฺโญ พบญาติโยม ณ เอ็มดี สุกี้ เดอะมอลล์ โคราช (ปีที่ 7)

ตัวแทนวัดคลองตาลอง (พระวิศิษฐ์)และ
เจ้าอาวาสวัดป่าธรรมคีรีฯ (พระมหาวุฒิมา)
รับมอบปัจจัยสมทบทุนการกุศล

นครราชสีมา งานสุขใจใกล้ธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก...ก็ว่าได้ เพราะไม่มีใครกล้าจัดได้นานเท่านี้ ขอปรบมือให้กับทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมงานบุญครั้งนี้ ซึ่งถือเป็นงานประจำจังหวัดนครราชสีมา...ก็ว่าได้ ✿...สำหรับ **“ให้”** เล่มต่อไป เนื้อหาจะเป็นอะไรนั้น จะน่าสนใจอย่างไร ผู้อ่านทุกๆ ท่านจะพลาดไม่ได้ ว่าหนังสือ **“ให้”** เตรียมนำเสนอเนื้อหาแปลกใหม่ จะสะดุดใจผู้อ่านแค่ไหน...ให้เรียนรู้ถึงธรรมะที่จับต้องได้ หรือแม้แต่งานพุทธศาสนาที่เก่าแก่และไม่เคยรู้มาก่อน มาพร้อมหลักวิจารณ์ให้ทุกคน ได้รับอะไรที่นำไปใช้ประยุกต์กับชีวิตปัจจุบัน ทำอย่างไรให้อยู่อย่างสุข เข้าใจทุกข์ได้ง่าย..✿..บอกได้ว่าการเติบโตของหนังสือ **“ให้”** ก็ยังคงต้องอาศัยกำลัง แรงศรัทธาและกำลังใจ จากผู้อ่านทุกๆ ท่าน ในการเผยแผ่ส่งเสริมศีลธรรมและจริยธรรมใกล้ตัว ไว้ในอ้อมอก อ้อมใจ ในดวงใจของท่านตลอดไป...นะครับ **สาธุ สาธุ** ..✿...สุดท้ายนี้...ทีมงานหนังสือ **“ให้”** ขอประนมมืออนุโมทนาบุญและกล่าวคำว่า....**สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ** (สวัสดี) เพื่อจะได้เตรียมตัวเดินหน้าหาสิ่งที่ดีๆ สิ่งที่งดงามต่อไป..

นาย ป.แปด

“ไปถวายผ้าไตรแทนคุณแม่..ทีนะ”
(คุณแม่ธิราภรณ์ จิตภาวนาภิรัตกุล)
สำนักไตรสิกขาภาวนา วังน้ำเขียว

นายเรือเอก...รูปหล่อ
ก็ไม่ยอมน้อยหน้า
ถ่ายรูปมาอวดกับหนังสือ "ให้" ด้วย

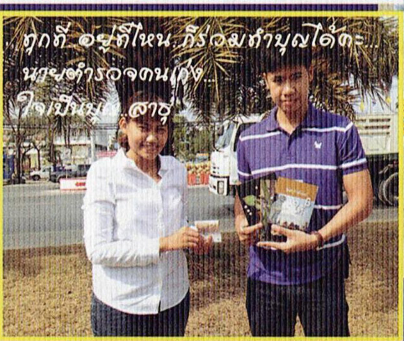
อีกมุมมอง...ของผู้ใหญ่ใจดีแห่ง
'โตโยต้า ไทยเย็น' (ป้าป้อม-คุณหมอพริโบตอง)

พ.ต.อ.ฌาณพล ยั่งยืน อดีตรองอธิบดี
DSI ก็เป็นแฟนหนังสือ "ให้"

ครอบครัว "อาจกล่อม" ก็เป็น
พรีเซ็นเตอร์กับหนังสือ "ให้" ค่ะ

ทุกที่ อยู่ที่ไหน..ก็ร่วมทำบุญได้ค่ะ..
นายตำรวจคนเก่ง..
ใจเป็นบุญ..สาธุ

ทุกเล่ม..ที่ตีพิมพ์..
ผมตั้งใจจะทำบุญกับ
หนังสือ "ให้" ตลอดครับ..
ร้านเฟอร์นิเจอร์ 2

ลูกสาวผู้ใหญ่บ้าน ก็ขอเป็น
พรีเซ็นเตอร์กับหนังสือ "ให้"
ด้วยคน..ค่ะ

ชอบอ่าน ชอบให้

Hai buddha book

"ให้" ร่วมกิจกรรม สีสันคึกคัก...
มวลมหาประชาชน...
....สู้เข้าไป..อย่าได้ถอย..มวลชนคอยเอาใจ
ช่วยอยู่..รวมพลังทำลายเหล่าผรัตรู....
พวกเราสู้เพื่อความยุติธรรม.... ๆ

สถานีวิทยุหลวงพ่อฉันท์
ที่ได้ดำเนินการออกอากาศในปัจจุบัน

1.	วัดนิยมมาตา ต.โนนไทย อ.โนนทัย จ.นครราชสีมา	คลื่น FM	89.50	Mhz.
2.	วัดถ้ำสองพี่น้อง ต.กลางดง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา	คลื่น FM	91.00	Mhz.
3.	วัดบ้านโนนเขว้า อ.ประทาย จ.นครราชสีมา	คลื่น FM	105.75	Mhz.
4.	วัดเขายายเที่ยงเหนือ ต.คลองไผ่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา	คลื่น FM	100.75	Mhz.
5.	ชุมชนวัดเลียบ อ.เมือง จ.นครราชสีมา	คลื่น FM	105.50	Mhz.
6.	บ้านไผ่วัสดุก่อสร้าง อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น	คลื่น FM	103.50	Mhz.
7.	วัดประชาสามัคคี อ.เมือง จ.ชัยภูมิ	คลื่น FM	88.25	Mhz.
8.	วัดศิวาราม อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธา	คลื่น FM	88.50	Mhz.
9.	วัดสหมิตรมงคล อ.หนองแค จ.สระบุรี	คลื่น FM	106.00	Mhz.
10.	ทุ่งกระตาดพัฒนา อ.หนองกี่ จ.บุรีรัมย์	คลื่น FM	97.50	Mhz.
11.	วัดไทรงาม อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์	คลื่น FM	90.50	Mhz.
12.	วัดเขาตะเคียนคู่ อ.ชัยบาดาล จ.ลพบุรี	คลื่น FM	103.75	Mhz.
13.	วัดสิงห์ทอง อ.เมือง จ.ลพบุรี	คลื่น FM	101.50	Mhz.
14.	วัดยวด อ.เมือง จ.สิงห์บุรี	คลื่น FM	91.50	Mhz.
15.	วัดอู่ตะเภา อ.เมือง จ.พิจิตร	คลื่น FM	101.25	Mhz.
16.	วัดเก่าโบราณ อ.เมือง จ.ชลบุรี	คลื่น FM	101.25	Mhz.
17.	วัดไพรวัลย์ อ.เมือง จ.อ่างทอง	คลื่น FM	89.50	Mhz.
18.	วัดสว่างอารมณ์ อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์	คลื่น FM	91.75	Mhz.
19.	วัดเครือวัลย์สุทธาวาส อ.เมือง จ.มหาสารคาม	คลื่น FM	91.00	Mhz.
20.	วัดดอนพระเจ้า อ.เมือง จ.ยโสธร	คลื่น FM	104.50	Mhz.
21.	วัดสว่างคงคา อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์	คลื่น FM	88.25	Mhz.
22.	วัดทรงศิลาราม อ.เมือง จ.บุรีรัมย์	คลื่น FM	95.50	Mhz.
23.	วัดโพธิ์ชัย อ.เมือง จ.เลย	คลื่น FM	98.00	Mhz.
24.	วัดบ้านคล้า อ.พิมาย จ.นครราชสีมา	คลื่น FM	88.50	Mhz.
25.	วัดเขาพระ ต.เขาพระ อ.เมือง จ.นครนายก	คลื่น FM	89.50	Mhz.
26.	วัดเลียบ ต.ท่างาม อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี	คลื่น FM	89.50	Mhz.
27.	วัดบ้านหัวนา ต.คู้ยายหมี อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา	คลื่น FM	95.50	Mhz.
28.	วัดเทพนิมิต อ.บ้านค่าย จ.ระยอง	คลื่น FM	91.25	Mhz.
29.	วัดเพียนาม ต.หนองไผ่ อ.เมือง จ.ศรีษะเกษ	คลื่น FM	106.50	Mhz.
30.	วัดตะเคียนทอง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา	คลื่น FM	89.00	Mhz.

ดรรชนี

พุทธบริษัท คือ หมู่ชนที่นับถือพระพุทธศาสนา มี 4 จำพวกคือ

ภิกษุ ภิกษุรูปแรกในพระพุทธศาสนา คือ พระอัญญาโกณฑัญญเถระ

ภิกษุณี ภิกษุณีรูปแรกในพระพุทธศาสนา คือ พระมหาปชาบดีโคตมีเถรี

อุบาสก อุบาสกคู่แรกในพระพุทธศาสนา คือ **ตปุสสะ** และ **ภัลลิกะ**

อุบาสิกา อุบาสิกาคู่แรกในพระพุทธศาสนาคือ **นางสุชาดา** มารดาของยสกุลบุตร และภรรยาเก่าของท่าน (ไม่ทราบชื่อ)

พุทธบริษัทหลัก ภิกษุ • ภิกษุณี • อุบาสก อุบาสิกา

พุทธบริษัทย่อย แม่ชี (อุบาสิกา) • สามเณร (ภิกษุ) • สามเณรี (ภิกษุณี)

ยิ่งโลกทันสมัย ดูเหมือนมนุษย์ยิ่งไกลความจริง
เราจำเป็นต้องอยู่กับความจริง
กล้าเผชิญความจริงของชีวิต เราจึงจะพบของจริง
ความจริงเท่านั้นที่จะทำให้มนุษย์มีปัญญาอันงดงาม
สดใส และเฉียบคมได้
"รับรู้เฉพาะความจริง จึงจะเกิดปัญญา"

*** **เป้าประสงค์การทำหนังสือ**

1. เพื่อส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่...รักการอ่านหนังสือโดยใช้ธรรมะเป็นตัวนำ
2. เพื่อสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาและการท่องเที่ยวเชิงพุทธโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์
3. นำเสนอสาระต่างๆ เพื่อประเทืองปัญญาและความรู้แก่ผู้อ่าน ด้วยการเปิดโอกาสให้ได้เข้ามามีส่วนร่วมของทุกคน โดยเฉพาะครอบครัว บุตรหลานและเยาวชน

*** **วิธีการใช้หนังสือ "ให้"** อย่างมีประสิทธิภาพของบุญให้เต็ม 100 %

1. จงอย่าทิ้งหนังสือไปโดยสูญเปล่าประโยชน์หากหมดประโยชน์กับท่านแล้วจงส่งต่อผู้อื่น
2. จงรู้จักคุณค่าของการให้ของผู้มีปัญญาอย่างแท้จริงที่จะส่งต่อธรรมะให้กับผู้อื่น
3. ขอให้ท่านได้นำแนวคิดและปรัชญาต่างๆ ที่มีอยู่ในหนังสือเล่มนี้มาใช้กับตัวของท่านเอง แล้วจะประสพแต่ความสุข ความเจริญ อีกทั้งความสำเร็จในชีวิต

ให้ ๘ สุปะฏิปันโน

เมษายน 2557